

நியூ செஞ்சரியின்

2 ந்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil English - Bilingual Monthly)

மலர் : 18
Vol : 18

இதழ் : 12
Issue : 12

www.ncbhpublisher.in

மார்ச் 2026
March 2026

விலை }
Price } ₹ 45/-

ஆண்டு சந்தா }
Annual Subscription } ₹ 540/-

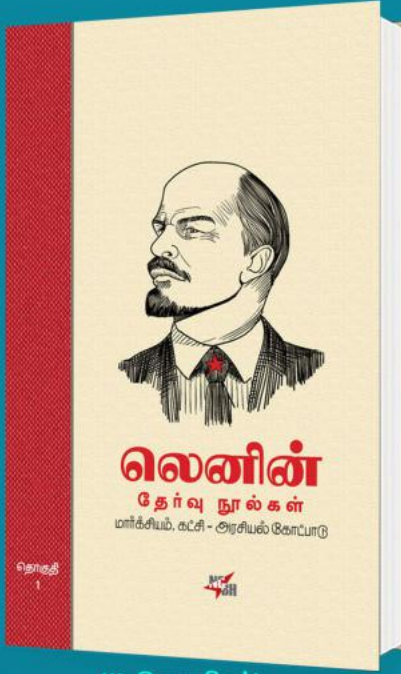
தோழர் ஆர். நல்லகண்ணு அவர்களுக்கு வீர வணக்கம்!

படைப்பாளியைப் போல மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும்
சமூக அக்கறையும் பொறுப்பும் இருக்கின்றன

- ச.வின்சென்ட்

புஷ்கினை சுட்டாலும் கொல்லமுடியாது

- பாரதிபாலன்

(12 தொகுதிகள்)

ரூ 4285/-

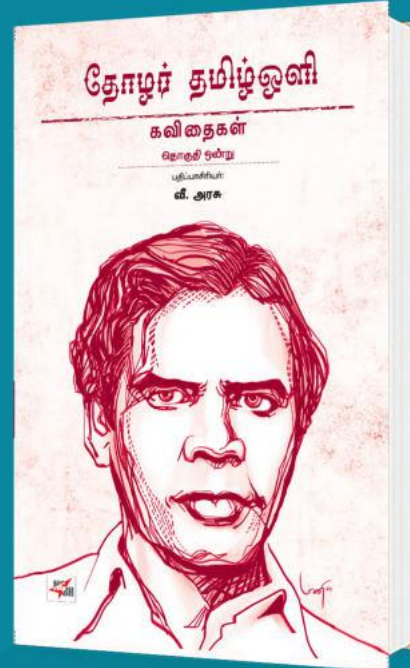
(2 தொகுதிகள்)

ரூ 1000/-

(4 தொகுதிகள்)

ரூ 1750/-

(6 தொகுதிகள்)

ரூ 2200/-

கற்றது கைம்மண்ணைவு
கல்லாதது உகளைவு

நியூ செஞ்சுரியின்

2 நூல்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2055

மலர் - 18 இதழ் - 12 - மார்ச் 2026

ஆசிரியர்

த. ஸ்டாலின் குணசேகரன்

ஆசிரியர் குழு

க. சந்தானம்

பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

முனைவர் ந. முத்துமோகன்

முனைவர் மு. இராமசுவாமி

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்

முனைவர் பா. ஆனந்தகுமார்

முனைவர் ஞா. ஸ்டீபன்

ப. கு. ராஜன்

முனைவர் இரா. அறவேந்தன்

முனைவர் இரா. காமராசு

முனைவர் உ. அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45. 00, ஆண்டு சந்தா ₹ 540. 00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500. 00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400. 00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050. 00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c. No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ், (11) விட. ,

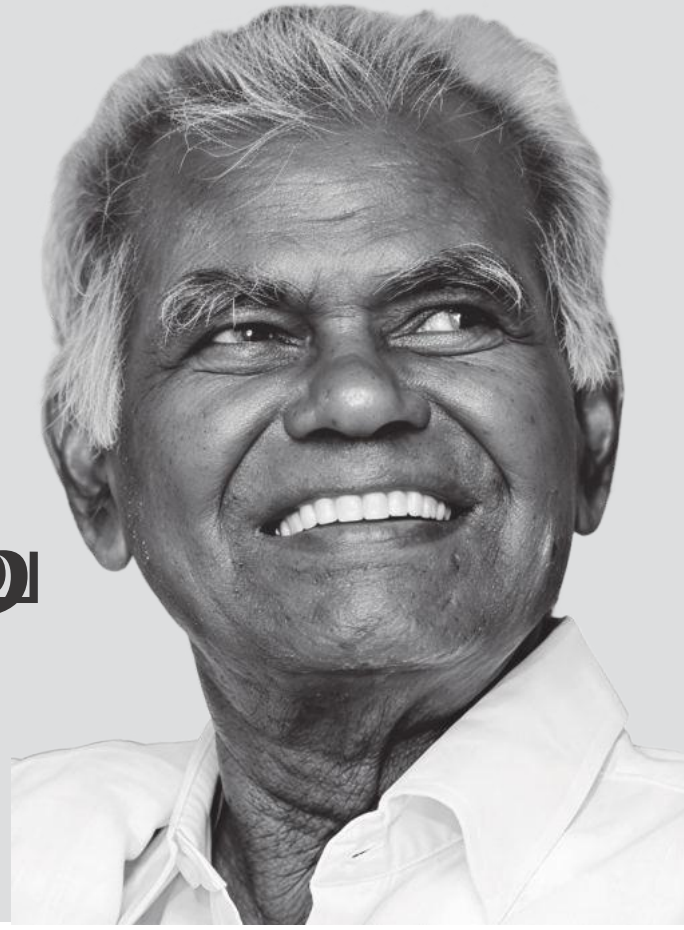
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

- 1 தோழர் ஆர். நல்லகண்ணு அவர்களுக்கு
வீர வணக்கம்!
ஆசிரியர் குழு..... 04
- 2 படித்துப் பாருங்களேன்
ப.கு.ராஜன்..... 06
- 3 காலமும் வாழ்வும் கடந்துபோனாலும்
நினைவுகளில் வாழும் மனிதர்கள்
மு.அம்சம்..... 11
- 4 படைப்பாளியைப் போல மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும்
சமூக அக்கறையும் பொறுப்பும் இருக்கின்றன
மொழிபெயர்ப்பாளர் ச.வினசென்ட் நேர்காணல் 17
- 5 சிலம்பில் நாட்டார் தெய்வம் - இயக்கி
சோ. வெண்ணிலா & முனைவர் நா. மாலதி..... 23
- 6 தேயிலைத் தோட்டச் சுரண்டலைப்
பற்றிய பெரும் பதிவு!
சா.ஜெயராஜ்..... 29
- 7 மார்க்சிய உளவியல்
சபா. ஜெயராசா 31
- 8 புஷ்கினை சுட்டாலும் கொல்லமுடியாது
பாரதிபாலன்..... 35
- 9 பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில்
வேளாண் சார்ந்த அறிவியல்
த.சங்கீதா & முனைவர் சு.ஜெயக்குமாரி 41
- 10 ஓப்பீட்டு நோக்கில் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட்
- மாதவ மேனன் புறநானூற்று மொழிபெயர்ப்புகள்
முனைவர் அ. முகம்மது அசாருதீன்..... 45
- 11 அம்பையின் வண்ணங்களில் வெளிப்படும்
எண்ணங்கள்
ஜெ.கிருத்திகா..... 53
- 12 முப்பது ஆண்டுகளில் இந்தியாவின்
உள்ளாட்சியின் நிலை
க. பழனித்துரை 57
- 13 காடோடி சுட்டும் காட்டுயிர்ச்சூழல்
மேரி ஜீவிதா & முனைவர் நீ.குப்புச்சாமி 63
- 14 கவிஞர் ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா
கவிதைகளில் அழகியல் சிந்தனைகள்
ம.அருண் குமார் & முனைவர் மு.செந்தில் குமார் 69
- 15 COPING MENTAL HEALTH BY CULTIVATING HOPE
IN PREETI SHENOY'S LIFE IS WHAT YOU MAKE IT
K. K. Shalini & Dr. R. Dhanalakshmi 72

தோழர்
ஆர். நல்லகண்ணு
அவர்களுக்கு
வீர உணக்கம்!

தோழர் ஆர்என்கே என்று இயக்கத் தோழர்களாலும், ஐயா நல்லகண்ணு என்று மக்களாலும் வாஞ்சையுடன் அழைக்கப்படும் தோழர் ஆர். நல்லகண்ணு பிப்ரவரி 25ஆம் தேதி மதியம் நம்மைவிட்டு நிரந்தரமாகப் பிரிந்துவிட்டார். அவரது மரணம் தமிழ் மக்களிடையே பெரும் துயரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஒன்றுபட்ட திருநெல்வேலி மாவட்டம், ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். பள்ளிப் படிப்புக் காலகட்டத்திலேயே உள்ளூரில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டங்களில் வ.உ.சி., முத்துரங்க முதலியார், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத்தேவர், திரிசூடசுந்தரம்பிள்ளை, ந.சோமயாஜுலு ஆகிய விடுதலைப் போரட்ட முன்னணித் தலைவர்களின் வீரவுரைகளைக் கேட்டு அரசியல் உணர்வுடன் வளரும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தவர். அவ்வுரைகள் இளம் ஆர்என்கேவின் உள்ளத்தில் தேசபக்த உணர்ச்சியை விதைத்தன.

பள்ளி மாணவனாக இருந்த காலகட்டத்தில் அப்பள்ளியின் இந்தி ஆசிரியர் சு.பலவேசம் செட்டியார் கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைகளை மாணவர் நல்லகண்ணுக்கு வலுவாக அறிமுகம் செய்துள்ளார். பள்ளிப் படிப்பை முடித்து, திருநெல்வேலி இந்து கல்லூரியில் இண்டர் மீடியட் படித்துள்ளார். அதன் பின்னர், அதே கல்லூரியில் பட்ட வகுப்பில் சேர்ந்தார். அப்போது அதே கல்லூரியில்

படித்துவந்த, பிற்காலத்தில் 'சாகித்திய அகாதெமி' விருதுபெற்ற எழுத்தாளரும் கவிஞரும் இலக்கிய ஆய்வாளருமான தொ.மு.சி. ரகுநாதன் அவர்களுடன் அணுக்கமான தொடர்பு ஆர்என்கேவுக்கு ஏற்பட்டது. மாணவராக இருந்தகாலத்தில் தான் அவர் வெ.சாமிநாத சர்மா எழுதிய 'கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறு', 'சோவியத் ரஷ்யா' உள்ளிட்ட கம்யூனிஸ்ட் நூல்களைக் கற்கலானார். இத்தகைய நூல்களைப் படிப்பதற்கும் அவரது பள்ளி ஆசிரியரே காரணமாக இருந்துள்ளார். கல்லூரிக் காலத்தில் மாலை ஊர் திரும்பிய பின்னரும் விடுமுறைக் காலங்களிலும் உள்ளூரில் தனது அரசியல் பணிகளைத் தீவிரப்படுத்தியுள்ளார், ஆர்என்கே.

விவசாயிகளின் - விவசாயத் தொழிலாளர்களின் விடிவெள்ளியாக விளங்கிய பி.சீனிவாசராவ் அவர்களுடன் இணைந்து கிராமப்புறப் பாட்டாளிகளின் உரிமைகளுக்காகப் போராடிய - இயக்கம் கண்ட அனுபவம் ஆர்என்கே அவர்களுக்கு அவரது இளம் வயதிலிருந்தே இருந்துள்ளது. கறார் தன்மைக்கும் கட்டுக் கோப்புக்கும் பெயர்பெற்ற பி.சீனிவாசராவ் அவர்களே ஆர்என்கே அவர்களின் இளமைக்கால இயக்கப் பணிகளைப் பாராட்டி, கட்சித் தலைமைக்கு 1947இல் எழுதிய சிறுகடிதம் ஆர்என்கே அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு மிக்க தொடக்ககால அரசியல் தொண்டைப் பறைசாற்றுகிறது.

1944இல் பூர்வையுடன் இந்நியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கிளை தொடங்கப்பட்டுள்ளது. அதன் தொடக்ககால உறுப்பினர்களில் ஒருவராகவும், பின்னர் கிளைச் செயலாளராகவும் பொறுப்பேற்றுச் செயல்பட்டுள்ளார் ஆர்என்கே.

1945இல் மதுரையில் நடைபெற்ற ஏஐடியுசி தொழிற்சங்க மாநாட்டில் பங்கேற்க இருபது வயது இளைஞராக தனது ஊரிலிருந்து சென்றிருந்த ஆர்என்கேவுக்கு அங்கு ஜீவாவால் நிகழ்த்தப்பட்ட அனல்பறக்கும் அற்புத உரை அவருக்குள் எழுச்சியை உருவாக்கியுள்ளது.

மகாகவி பாரதியின் கவிதைகளில் இளமைக்காலம் முதலே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் ஆர்என்கே. பாரதிய ஆவேசத்திற்கு ஆட்பட்டிருந்தவர். பாரதியப் பரவசம் அவருக்குள் எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருந்தது.

1947இல் தனது இருபத்தி இரண்டாவது வயதில் எட்டயபுரத்தில் பாரதி மணிமண்டபம் கட்ட கல்கி எடுத்த முன்முயற்சிக்குத் தோள்கொடுக்கும் விதத்தில் மக்களிடம் ரூ700 வசூல் செய்து கொடுத்ததன் மூலம் சிறப்புப் பிரதிநிதியாக மணிமண்டபத்திறப்பு விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்டவர் ஆர்என்கே.

1948இல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தடை செய்யப்பட்டது. தலைமறைவாக இருந்து கொண்டே இயக்கவேலை செய்து வந்த ஆர்என்கே ஒரு கட்டத்தில் காவல்துறையால் கைது செய்யப்பட்டார். விசாரணைக் கையியாக கிளைச் சிறை, கிளைச் சிறையாக அலைக்கழிக்கப்பட்டார். காவல்துறையினரின் கொடும் சித்ரவதைக்கு ஆளானார். அப்போதுதான் அவரது சகதோழர்களின் புகலிடத்தை அறிந்து கொள்ளும் வெறியில் காவல்துறை அதிகாரி ஒருவர் ஆர்என்கேவின் மீசையைத் தனது சிகரெட் நெருப்பைக் கொண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பொசுக்கி தோழர்களைக் காட்டிக் கொடுக்கச் சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்தியுள்ளார். ஆர்என்கேவின் மீசைதான் பொசுங்கியதே தவிர, போலீசாரின் ஆசை நிறைவேறவில்லை.

ஆயுள் தண்டனையைத் தீர்ப்பாகப் பெற்ற ஆர்என்கே எட்டாண்டு காலசிறைவாசத்திற்குப் பிறகு 1956இல் விடுதலையானார். விடுதலையான பின்புதான் அவருக்குத் திருமணமாயிற்று.

இளவயதிலிருந்து இடைவிடாத புத்தக வாசிப்பிற்கு வசப்பட்டிருந்தவர் ஆர்என்கே. சிறையிலிருந்த போது சிறைக்குள்ளேயே கட்சித் தோழர்களால் வெளியிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட புரட்சிகர நூல்களைக் கொண்டு

ஒரு நூலகத்தை உருவாக்கினர், கைதிகளாக இருந்த கம்யூனிஸ்ட்டுகள். அந்நூலகத்திற்கும் ஆர்என்கே அவர்களைத்தான் பொறுப்பாளராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

தனது இல்லத்தில் ஒரு நூலகத்தையே உருவாக்கி வைத்திருந்தார் ஆர்என்கே. தமிழ் மட்டுமல்லாது, ஆங்கில நூல்களையும் வாசிப்பார்.

தனது வீட்டு நூலகத்தைப் பொன்னேபோல் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்தார்.

‘நிலப்பறிப்பு நடத்தியது யார்?’, ‘கங்கை - காவேரி இணைப்பு’, ‘தமிழ்நாட்டின் வறட்சியைப் போக்கும் வழி’, ‘தோழர் சீனிவாசராவ் வாழ்க்கை வரலாறு’, ‘விடுதலைப் போரின் விடிவெள்ளிகள்’, ‘தூக்கு மேடையில் தோழர் பாலு’, ‘பாட்டாளிகளைப் பாடிய பாவலர்’, ‘தமிழகத் தொழில் வளர்ச்சியில் கம்யூனிஸ்ட்டுகள்’, ‘மொழிவழி மாநிலம்’, ‘சமுதாய நீரோட்டம்’ ஆகியவை ஆர்என்கே எழுதிய நூல்கள் இவற்றோடு பல சிறு வெளியீடுகளையும் ஏராளமான கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் - விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தலித்துகள், சிறுபான்மையினர், பெண்கள் ஆகியோரின் உரிமைகளுக்காகத் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் போராடிய ஆர்என்கே தீண்டாமை ஒழிப்பு, சாதிய ஒழிப்பு, சமூக நீதி உள்ளிட்ட சமூகக் கொடுமைகளுக்கு எதிராகவும் ஓயாமல் களம் கண்டவர். அன்பும் அடக்கமும் அவரது அணிகலன்களாக விளங்கிய போதும், அறச்சீற்றமும் போர்க்குணமும் அவருக்குள்ளே கடைசிவரை கனன்று கொண்டே இருந்தன.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் தலைவர் என்ற பொறுப்பை மறைவதற்கு ஓரிரு ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை வகித்துவந்தவர் ஆர்என்கே.

நூறாண்டுகள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்துள்ள தோழர் ஆர்என்கே அவர்களின் அர்த்தமுள்ள பொது வாழ்வும், அவரது அன்பும் - அறம் சார்ந்த அணுகுமுறையும் மாநிலம் முழுவதும் பரவி விரவியிருந்ததை அவரது மரணத்திற்குப் பின்னர் ஆயிரம் ஆயிரமாக அஞ்சலி செலுத்தத் திரண்டு வந்த மக்கள் கூட்டம் பறைசாற்றியுள்ளது.

மக்களின் பேரன்பையும் பெருமதிப்பையும் பெற்ற அரசியல் தலைவர் தோழர் ஆர்.நல்லகண்ணு அவர்களுக்கு ‘உங்கள் நூலகம்’ வீரவணக்கத்தைத் தனது கனத்த உணர்வோடு வெளிப்படுத்துகிறது.

- ஆசிரியர் குழு

படித்துப் பாலுங்குளே...
படித்துப் பாலுங்குளே...

சோசலிசத்திற்கான எங்கள் சொந்தப் பாதை

'Our Own Path to Socialism' – Selected Speeches of Hugo Chavez – Ed. By Carlos Ron, Manolo de los Santos & Vijay Prashad, Left Word Books – 2023– Pages: 137 – Price: Rs 225/-

'சோசலிசத்திற்கான எங்கள் சொந்தப் பாதை' – ஹுகோ சாவேஸின் தெரிவு செய்யப்பட்ட உரைகள் – தொ.ஆ : கார்லோஸ் ரான், மனோலோ லாஸ் சாண்டோஸ், விஜய் பிரசாத்.

'மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்', '21 ஆம் நூற்றாண்டு சோசலிசம்', 'சீனப்பண்புகளுடன் கூடிய சோசலிசம்' என்பவையெல்லாம் மார்க்சிஸ்டுகளாகத் தம்மைக் கருதும் சிலருக்கு உவப்பனவாக இருப்பதில்லை. ஆச்சாரசீல மார்க்சிஸ்டுகள் இவையெல்லாம் திருத்தல்வாதம், குட்டி பூர்ஷ்வா குழப்பவாதம் என்றெல்லாம் அர்ச்சிப்பது உண்டு. உண்மையில் 'ஆச்சாரசீல' அல்லது 'செவ்வியல்' மார்க்சியத்திற்கு இவை அந்நியமான கருத்துகள் இல்லை; வறட்டுவாதத்திற்குத்தான் அந்நியமானவை. மேலும் இந்தச் சொற்றொடர்களில் இடம்பெற்றுள்ள 'சோசலிசம்' எனும் பதம் 'சோசலிச நிர்மாணம்', 'சோசலிசத்திற்கான பயணப்பாதை' என்பவற்றுக்கு ஆகிவந்த ஆகுபெயர்தான்.

ப.கு.ராஜன்

மார்க்ஸ் உயிருடன் இருந்த போதே, ரஷ்ய மார்க்சியத்தின் தந்தையெனக் கூறப்படும் பிளக்கனோவின் குழுவைச் சேர்ந்த வேரா சகூலிச் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்திலேயே ரஷ்யாவில் சோசலிசத்திற்கான பயணப்பாதை மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் பயணப் பாதையிலிருந்து மாறுபட்டதாயிருக்கும் என்று எழுதியுள்ளார். (பார்க்க : மார்க்ஸ், எங்கல்ஸ் தேர்வு நூல்கள் தொகுதி 10) மார்க்சம் எங்கல்சும் சோசலிசத்திற்கு மாறிச் செல்லும் காலகட்டத்தின் அரசியல், பொருளாதார நிர்வாகம், நடைமுறைகள் ஆகியவற்றைக் குறித்து மிகக்

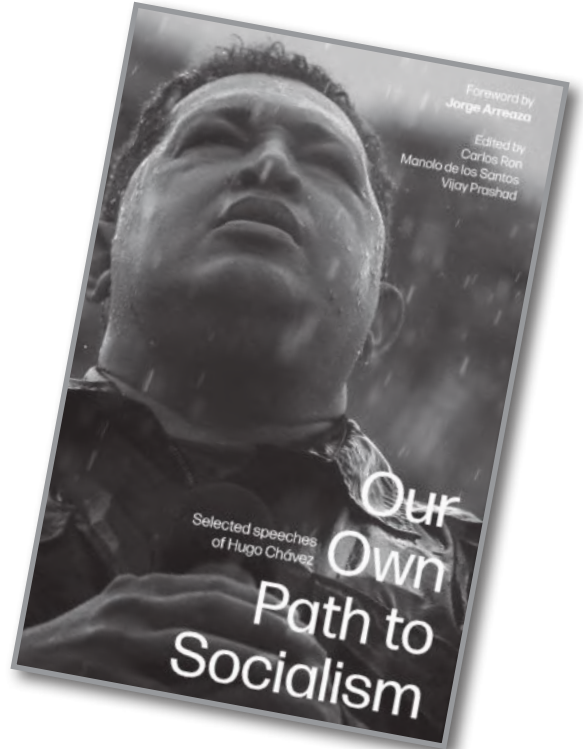
குறைவாகவே எழுதியுள்ளார்கள். அவையும் முதலாளித்துவம் முழுமையான வளர்ச்சியடைந்த மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கானவைதான்.

லெனின், மிகத் தெளிவாகவே சொல்லிச் சென்றுள்ளார். ”நாங்கள் மார்க்சின் கோட்பாடுகள் முழுமை பெற்றவை என்றோ, மீறமுடியாதவை என்றோ கருதவில்லை. மாறாக, சோசலிஸ்ட்டுகள் வாழ்க்கையின் போக்கோடு இயைந்து செல்ல விரும்பினால், எல்லா திசைகளிலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய கட்டமைப்பின் அடிக்கற்களை மட்டுமே அவை அளித்துள்ளன என்றே கருதுகின்றோம். ரஷிய சோசலிஸ்ட்டுகள் மார்க்சியக் கோட்பாட்டை தாங்களே சுதந்திரமாக வளர்த்து விரிவாக்குவது மிகவும் இன்றியமையாதது என்று கருதுகின்றோம். ஏனென்றால், மார்க்சின் கோட்பாடுகள் பொதுவான வழிகாட்டும் கொள்கைகளை மட்டுமே அளிக்கின்றன. இவை இங்கிலாந்தில், ஃபிரான்ஸில் போலல்லாது வேறுவிதமாகத்தான் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கும்; ஃபிரான்ஸில், ஜெர்மனியில் போலல்லாது, ஜெர்மனியில் ரஷியாவில் போலல்லாததுமாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியிருக்கலாம். எனவே நாம் மிகவும் கருத்து முரண்பாடான கூறுகளையும் மிகவும் வெளிப்படையாக விவாதிக்கவும் கோட்பாட்டுரீதியான கட்டுரைகளை எழுதவும் எல்லாத் தோழர்களுக்கும் நம்முடைய இதழ்களில் மனமுவந்து இடமளித்து அவர்களை எழுதச் சொல்லி வரவேற்க வேண்டும்.” - லெனின், ‘நமது திட்டம்’ - (லெனின் தொகுப்பு நூல்கள் தொகுதி -4, பக்கம் 210) - V.I.Lenin, Collected Works, Vol 4, Page 210)

எனவே தத்தம் நாட்டில் சோசலிசத்தைக் கட்டியமைப்பதில் தத்தம் நாட்டின் தனிச்சிறப்பான நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப லெனின் கூறியபடி, ‘திட்டவட்டமான சூழல் குறித்த திட்டவட்டமான ஆய்வுகளின்’ அடிப்படையில் இதனை நடைமுறைப்படுத்த முயல்கின்றனர். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் அன்றைய தனிச்சிறப்பான வரலாற்று நிலைமைகளின் காரணமாக கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வந்தன என்பதை நாம் அறிவோம். இங்கெல்லாம் அச்சுப் பிசகாமல் சோவியத் யூனியனைப் பின்பற்றி சோசலிசத்தைக் கட்டியமைப்பதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றன என்பதையும் நாம்

அறிவோம். பிறகு 1990 ஆம் ஆண்டுகளில் சோவியத் யூனியனின் சீர்குலைவோடு இணைந்து இந்த நாடுகளின் சோசலிசமும் சீர்குலைந்தன. அத்தோடு நில்லாமல், இவையெல்லாம் ஓடிச் சென்று எதிரி முகாமான நேட்டோவிலும் தஞ்சம் அடைந்தன. இந்த நாடுகளில் கடைப்பிடித்த சோசலிச நிர்மாண முறைதான் ஒரே வழி என்பதை 20 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் உருவான புதிய இடதுசாரிகள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அத்தோடு, கட்சிக்குள்ளும் சமூகத்திலும் மேலான ஜனநாயக முறைகளையும் இவை பின்பற்றுகின்றன.

இப்படி உருவான புதிய இடதுசாரி கட்சிகளில் பல இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் மீண்டும் மீண்டும் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சிக்கு வந்துள்ளன. பிரேஸில் நாட்டில் 5ஆவது முறையாக ‘புதிய இடதுசாரி’ தொழிலாளர் கட்சியின் லூலா அதிபராகியுள்ளார்; மெக்ஸிகோவில் ‘புதிய இடதுசாரி’ ‘மொரோனா’ கட்சி 3ஆவது தொடர் வெற்றி பெற்று கிளவிடியா ஷின்பவ்ம் அதிபராகியுள்ளார். இவையெல்லாம் சிறிய நாடுகள் அல்ல. ஃபிரான்ஸில் ழான் - லூக் மெலன்ஷோனின் புதிய இடதுசாரிக் கட்சியான, LFI என அழைக்கப்படும் கட்சியின் தலைமையிலான ‘புதிய மக்கள் முன்னணி’யே அங்கு லா-பென் தலைமையிலான ஃபாசிஸக் கட்சி ஆட்சிக்கு

வருவதைத் தடுத்தது. ஜெர்மனியில் புதிய இடதுசாரிக் கட்சியான டி லின்கே (இடது கட்சி) பெற்ற வெற்றியும் அங்கு ஃபாசிசக் கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதைத் தடுப்பதில் பங்காற்றியுள்ளது.

இப்படி வெற்றிகரமாக சோசலிசத்தை நோக்கிய தங்கள் பயணத்தைப் பரந்துபட்ட ஜனநாயகத்தோடு இணைத்து நடத்திய தலைவர்களில் ஒருவர்தான் வெனிசுவேலாவின் ஹியூகோ சாவேஸ். இராணுவத்தில் லெஃப்டினட் கர்னலாக இருந்த சாவேஸ், 1998ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சிக்கு வந்தார். 1999 ஆம் ஆண்டு மக்கள் நலன் பாதுகாக்கும் அரசியல் சட்டத்தை முன்வைத்து, நாட்டு மக்களிடம் வாக்கெடுப்பு நடத்தி 60% வாக்குகளோடு வெற்றி பெற்று அதனைச் சட்டமாக்கினார். புதிய அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் 2000 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அதிபர் தேர்தலில் சாவேஸ் மீண்டும் வெற்றிபெற்றார். நாட்டின் இயற்கை வளங்களை நாட்டுடைமை ஆக்கினார். உலகின் ஆகப் பெரிய எண்ணெய் வளம் கொண்ட வெனிசுவேலாவின் எண்ணெய் எரிவாயு நிறுவனங்கள் நாட்டுடைமை ஆனது. அதன் முன்னாள் உரிமையாளர்களான அமெரிக்க எண்ணெய் எரிவாயு பெரு நிருவனங்களின் பெரு முதலாளிகளின் பகைமையைக் கொண்டு வந்தது.

ஜனவரி 2005ஆம் ஆண்டு தன்னுடைய '21 ஆம் நூற்றாண்டு சோசலிசம்' எனும் கோட்பாட்டை சாவேஸ் அறிவித்தார். அதன்படி ஜனநாயக சோசலிசத்தை, பரந்துபட்ட மக்களின் பங்கெடுப்புடன் கட்டியமைப்பது நாட்டின் நோக்கமாக ஆனது. அவரது ஒவ்வொரு அடியும் அமெரிக்காவின் எதிர்ப்பை மேலும் மேலும் சம்பாதித்தது. தேர்தலில் அவரை வீழ்த்த முடியாத ஆதிக்க சக்திகளும் அமெரிக்காவும் இராணுவப் புரட்சியின் மூலம் அப்புறப்படுத்த முயற்சி செய்தும் தோற்றனர். 2006ஆம் ஆண்டு அதிபர் தேர்தலில் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று முதல் சுற்றிலேயே அதிபராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டு சாவேஸை ஆதரித்த சிறிதும் பெரிதுமான இடதுசாரி கட்சிகள் இணைந்து ஐக்கிய வெனிசுவேலா சோசலிசக் கட்சி - PSUV உருவானது. உள்நாட்டில் சோசலிச சமூகத்தைக் கட்டியமைப்பது என்பதுடன் பரந்துபட்ட இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் ஒற்றுமைக்கும் பாடுபட்டார். ஏனைய லத்தீன் அமெரிக்க இடதுசாரிகளுக்கு உத்வேகமூட்டக் கூடியவராக இருந்ததோடு

சோவியத் சீர்குலைவிற்குப் பிறகு அமெரிக்காவின் கொடுமையான பொருளாதாரத் தடைகளை எதிர்கொண்டு பெரிய அளவு உதவியின்றி தானேத் தனியாகப் போரடி வந்த கியூபாவிற்கு ஆற்றல் மற்றும் பல துறைகளில் வெனிசுவேலா உதவி செய்யக் காரணமாக இருந்தார்.

1960ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து அமெரிக்கா அஞ்சும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய கேஸ்ட்ரோ மற்றும் கியூபா போல 21 ஆம் நூற்றாண்டில் சாவேஸும் வெனிசுவேலாவும் முன்னுதாரணமாகத் திகழத் தொடங்கினர். அமெரிக்காவின் தலையீடுகளும் கெடுபிடிகளும் அதிகமாயின என்றாலும் 2012 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் சாவேஸ் மீண்டும் அதிபராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால், திடீர் உடல் நலக் குறைவால் (புற்று நோய்) கியூபாவில் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்ட சாவேஸ் பதவி ஏற்காமலேயே மரணமடைந்தார். உதவி அதிபராக இருந்த மதுரோ அதிபரானார்.

அமெரிக்கா வெனிசுவேலாவிற்கு எதிரான பொருளாதாரத் தடைகளை அதிகமாக்கியது. வெனிசுவேலாவின் எண்ணெய், எரிவாயு அரங்கம் சரியாக இயங்கவிடாமல் செய்தது. அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளால் இயக்கப்பட்டு வந்த ஆலைகளுக்குப் பராமரிப்புப் பணிகளுக்கு அமெரிக்க ஐரோப்பியப் பொறியாளர்கள் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களை வரவிடாது தடுத்தது. அந்த அரங்கங்களின் எந்திரங்களின் உதிரி பாகங்கள், உற்பத்திக்குத் தேவையான வினையூக்கிகள் மற்றும் ஏனைய சரக்குகளை வரவிடாது தடுத்தது. நாட்டில் செயற்கையான பொருளாதார நெருக்கடியை உருவாக்கியது. காலங்காலமாக இருந்த ஏகாதிபத்திய ஆதரவு சக்திகளும் பெருமுதலாளித்துவ ஆதரவு சக்திகளும் இவர்களை அண்டி வாழ்ந்த குட்டி பூர்ஷ்வாக்களும் இவர்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த அரசியல் கட்சிகளும் இல்லாமல் போய்விடவில்லையே. இவர்களது முன்னெடுப்பிலும் ஏகாதிபத்தியத்தின் பேருதவியாலும் நடந்த கிளர்ச்சிகளில் கணிசமான சாமான்ய மக்களும் பங்கு பெற்றதில் வியப்பேதுமில்லை.

இவ்வளவு முயற்சி செய்தும் 2024 ஜூலையில் நடந்த தேர்தலில் மதுரோவை தோற்கடிக்க இயலவில்லை. அமெரிக்கத் தடையை மீறி சீனாவும் ரஷ்யாவும் வெனிசுவேலாவின் கச்சா எண்ணெய் வணிகத்தில் ஈடுபட்டது அமெரிக்காவின்

கண்ணை உறுத்தியது. அதனைத் தடுக்கிறேன் பேர்வழி என்பதோடு மட்டுமில்லாது மதுரோ அமெரிக்காவிற்கு போதை மருந்து கடத்தினார் என்றும் கூறி அவரையும் அவரது மனைவியையும் வெனிசுவேலாவின் தலைநகர் காரகஸில் இருந்து கடத்தி நியூயார்க்கில் ஒரு மோசமான சிறைச் சாலையில் அடைத்துள்ளது. சீனா, ரஷ்யா நாடுகளோடு நட்பு பாரட்டும் நாடுகளெல்லாம் அமெரிக்காவின் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாகி வருவதில் நமக்கு ஒன்றும் வியப்பில்லை. ஒரு தீவிர வலதுசாரி அரசான மோடியின் அரசே நெருக்கடிக்கு உள்ளாகும்போது, அமெரிக்காவின் 'கொல்லைப் புறம்' என அழைக்கப்படும் இலத்தீன் அமெரிக்காவில் செல்வமும் செல்வாக்கும் மிகுந்த அடுத்த 'கியூபா' ஆக வெனிசுவேலா உருவாவதை தடுக்கும் நடவடிக்கையையே டிரம்ப் அரசு எடுத்துள்ளது. இதில் அமெரிக்க எதிர்க்கட்சியான ஜனநாயகக் கட்சிக்கும் பெரிய கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

அமெரிக்கா அஞ்சி நடுங்கும் அளவிற்கு அப்படி என்ன கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த சாவேஸ் முயன்றார்; மதுரோ தொடர்ந்தார் என நுணுகி ஆய்வது அவசியம். தனது புரிதல் மற்றும் திட்டம் குறித்து சாவேஸிடமே கேட்டறிவதைக் காட்டிலும் சிறந்த வழி இருக்க முடியுமா? 'சோசலிசத்திற்கான எங்கள் சொந்த வழி' எனும் இந்நூல் மூலம் ஹியூகோ சாவேஸ் நம்முடன் உரையாடுகின்றார்.

சாவேஸ் குறித்து அறிமுகம் செய்து நூலின் தொகுப்பாசிரியர்கள் எழுதிய இரண்டு கட்டுரைகள் முதலில் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலே கூறியுள்ள விவரங்களில் பல அவற்றில் உள்ளன. அவை தவிர, சாவேஸ் வேறு வேறு சமயங்களில் ஆற்றிய ஏழு உரைகளின் தொகுப்பே இந்த நூல். சாவேஸின் உரைகள் உணர்ச்சிகரமானவை, வீராவேசம் மிக்கவை, உரையாடல் தன்மை கொண்டவை. அவற்றைக் கல்விப் புலக் கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள் போல எழுத்தில் தருவது சிரமமானது. ஆனால் தேர்ந்த மொழிபெயர்ப்பு, முன்பகுதியின் அறிமுகக் கட்டுரைகள், நூலின் இறுதியில் உள்ள விளக்கக் குறிப்புகள் ஆகியவை சாவேஸோடு உடன் பயணித்து அவரது உரைக்கு செவிமடுத்த உணர்வைத் தருகின்றன.

கியூபாவில் ஹவானா பல்கலைக்கழகத்தில் ஆற்றிய உரை (1994), பிரேசிலின் போர்ட்டோ

அலிகரேயில் நடந்த புகழ்பெற்ற 'உலக சமூக மன்றம்' (World Social Forum) பெருங்கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய உரை (2005), வெனிசுவேலாவின் தலைநகர் காரகஸில் தனது ஆட்சியின் தொடக்க நாளில் ஆற்றிய உரை (2007), நாட்டு மக்களுடன் நேரடியாக நடத்திய காணொளி உரையாடலில் பேசியது, ஐக்கிய நாடுகள் அவையில் ஆற்றிய உரை (2009), டென்மார்க், கோபன்ஹேகனில் ஐ.நா.வின் காலநிலை மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை (2009), அவர் உடல் நிலை பாதிக்கப்பட்டு கியூபாவிற்கு மருத்துவம் செய்துகொள்ளச் செல்லும் முன் தனது அமைச்சரவையில் ஆற்றிய உரை (2012) ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்த உரைகளில் எல்லாம் இலத்தீன் அமெரிக்கா கட்டும் சுரண்டலுக்கு உள்ளான 500 ஆண்டுகால வரலாறு, இலத்தீன் அமெரிக்க மக்களும் அவர்களது வீரமும் விவேகமும் மிகுந்த தலைவர்களான சைமன் பொலிவார் (1783-1830), சான் மார்ட்டின் (1778-1850), ஹோஸே மார்த்தி (1853-1895) ஆகியோரும் இணைந்து நடத்திய போராட்டங்கள், பண்டைய இன்கா, அஸ்டெக், மாயன் நாகரிகங்கள் ஐரோப்பிய காலனி ஆதிக்கங்களால் ஒழிக்கப்பட்டு அந்த மக்களை இனப்படுகொலைக்கு உள்ளாகி அழிந்த வரலாறு ஆகியவை பின்புலமாக அமைகின்றன. இது லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் ஒற்றுமை, ஒன்றுபட்ட போராட்டங்களின் அவசியம், அவற்றின் கூட்டுறவு ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் நம்மைப் போன்ற தூர தேசத்து வாசகர்களையே உணரச் செய்கின்றது என்றால், அவற்றைக் கேட்ட வெனிசுவேலா மற்றும் ஏனைய இலத்தீன் அமெரிக்க மக்களை எந்த அளவு உணர்வூட்டியிருக்கும் எனப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

ஆனால் அவருடைய உரைகள் வெறுமனே பழைய வீர வரலாறு பற்றிக் கூறுவதாக இல்லை. அவை இன்றைய ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் அமெரிக்காவின் பழக்கடையாக இருக்கும் அவலம் குறித்து எடுத்துக் கூறுவனவாகவும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இலத்தீன் அமெரிக்க மக்களின் நல்வாழ்விற்கான போராட்டத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் என்பதை புரிய வைப்பனவவும் உள்ளன. அதற்கு மேலாக, இன்றைய நிலையிலிருந்து மீள 'சோசலிசம்' அல்லாத வேறு பாதை இல்லை என்பதையும் விளக்குகின்றன.

அதேசமயம், இலத்தீன் அமெரிக்காவிலும் வெனிசுவேலாவிலும் சோசலிசத்திற்கான

பயணப்பாதை 20ஆம் நூற்றாண்டில் ரஷியா, சீனா மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் பின்பற்றிய பாதைகளிலிருந்து மாறுபட்டதாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்தும் கூறுகின்றார். அந்த நாடுகளின் அனுபவத்திலிருந்து செழுமையான பகுதிகளை உள்வாங்க வேண்டியதை எடுத்துக்கூறும் அதே சமயத்தில் அவர்களது வீழ்ச்சியிலிருந்து கற்க வேண்டிய பாடங்களையும் மிகுந்த சமநிலையோடும் பொறுப்புணர்வோடும் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

அவரது கருத்தாக்கங்களை முழுமையாக விளக்குவதற்கு இந்தக் கட்டுரையில் இடமில்லை. இந்த நூலிலுமே ஓரளவுதான் அவர் கோடி காட்டுகின்றார். ஆனால் மேற்கொண்டு அறிந்துகொள்ளவும் விவாதிக்கவும் வாசிக்க வேண்டிய நூல்களை ஆங்காங்கு அடையாளம் காட்டிச் செல்கின்றார். குறிப்பாக, ஹங்கேரிய பொருளாதார நிபுணரும், செழுமையான முரணியக்க (dialectical) பார்வை கொண்ட ஜார்ஜி லூகாக்ஸ் வழிவந்தவருமான இஸ்துவான் மேஸ்ஸாருஸ் (Istvan Mezaros) எழுதிய 'முதலாளித்துவத்திற்குப் பின்னே' (Beyond Capitalism) எனும் நூலை மிகவும் விந்நோதுவதோடு, அதன் அடிப்படையில் மேக்கல் லெபோவிட்ஸ், மார்த்தா ஹர்னேகர் ஆகியோடு இணைந்து உருவாக்கிய திட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் தன் கொள்கைகளை வகுத்துள்ளார் என்பதும் தெரிய வருகின்றது. இஸ்துவான் மேஸ்ஸாருஸ் மார்க்சின் எழுத்துகள், குறிப்பாக, அவரது 'அடித்தளங்கள்' எனும் 'குருன்றிஸ்ஸே' (Grunrisse) தான் அடிப்படை எனக் கூறியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன்படி, நாட்டின் பொருளாதார நிறுவனங்களை நாட்டுடைமை ஆக்குவது முதல்படிதான். உற்பத்திச் சாதனங்களில் பொதுவுடைமை என்பதே சோசலிசம் ஆகிவிடாது. மார்க்ஸ் கூறியபடி, உற்பத்திச் செயல்பாடு உண்மையான உற்பத்தியாளர்களான தொழிலாளர்களின் கூட்டுறவால் நடத்தப்படுவதாக இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி, உற்பத்திக்கான திட்டமிடல் உள்ளிட்ட சமூகத்தின் சகல நிர்வாகமும் ஜனநாயக முறையால் நடக்க வேண்டும். மேலிருந்து அரசோ, கட்சியோ [கட்சியின் பொலிட் பீரோவேர்] ஆணையிட்டு சோசலிசத்தைக் கட்டமுடியாது. சோசலிசத்தை மக்கள் கட்ட வேண்டும் என்பது அவர்களது வழிமுறையாக இருக்கின்றது. மக்களில் பெரும்பான்மை அதற்குத்

தயாராக இருக்கின்றார்கள் என்பது அவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக இருக்கின்றது. சோசலிசத்தைக் கட்டியமைப்பதைத் தன் பகுதியாகக் கொண்ட அரசியல் திட்டத்தை மக்களின் பொது வாக்கெடுப்பிற்கு உட்படுத்தி 60% மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்றார் எனக் கண்டோம். இது அவரது நம்பிக்கை சரியானதென்றே காட்டியது. உலகில் நடக்கும் மாற்றங்களிலேயே மிகவும் மெல்ல நடப்பது மக்களின் மனமாற்றம் என லெனின் கூறுவார். அதனை உள்வாங்கியவராக சோசலிசம் மெல்ல கட்டியமைக்கப்பட்டாலும் திடமாக மக்களின் ஏகோபித்த ஆதரவுடனும் அவர்களது நேரடிப் பங்களிப்புடனும் கட்டியமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

சாவேஸின் வழி பின்னர் சிலி நாட்டில் 'புதிய இடதுசாரி' அதிபர் போரிஸ் தலைமையில் ஆட்சிக்கு வந்த இடதுசாரி அரசால் பின்பற்றப்பட்டது. சோசலிசத்தைக் கட்டியமைப்பதைத் தன் பகுதியாக உள்ளடக்கிய புதிய அரசியல் சட்டம் மக்களின் பொது வாக்கெடுப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், குறைவான வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டது. மக்களிடம் விளக்கி எடுத்துக் கூறி, அவர்கள் ஆதரவோடு அடுத்தமுறை வெல்வோம் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் தொடர்கின்றார்கள். இப்படி ஏனைய இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் சோசலிசத்தைக் கட்டியமைப்பதிலும், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பிலும், பெருமுதலாளித்துவ எதிர்ப்பிலும் முன்னுதாரணமாக சாவேஸின் வெனிகுவேலா இருந்தது. அவரது வழிமுறைகள் மதுரோ அவர்களாலும் தொடரப்பட்டன. ரஷிய, சீன நாடுகளோடு எண்ணெய்-எரிவாயு வணிகமும், அமெரிக்காவிற்குள் போதைப்பொருள் அனுப்பியது எனும் பொய்க் குற்றச்சாட்டும் டிரம்பின் அமெரிக்க அரசின் வல்லாங்குத் தலையீட்டிற்குக் காரணங்கள் எனப் பெரிதும் கூறப்பட்டாலும் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் ஏனைய ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கும் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்ததும், இலத்தீன் அமெரிக்க மற்றும் ஏனைய ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளை ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக ஒன்றிணைக்கும் பணியைச் செய்ததும் முக்கியமான காரணம் என்பதை சாவேஸின் உரைகள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. சிறிய நூல்தான்; படித்துப் பாருங்களேன்...

கட்டுரையாளர்: NCBH பதிப்பாசிரியர்,
எழுத்தாளர், செயல்பாட்டாளர்.

66

பொழுது விடிஞ்சா எங்கள்ப்
பாத்து ச்சீ ச்சீனு சொல்லுற
ஆளுகதான், பொழுது
அடஞ்சா, வெறி புடிச்ச
வெறிநாய் மாதிரி அலைஞ்சு
எங்க ஓடம்ப தின்னுதுங்க.

99

எழுத்தாளர் அய்யனார் ஈடாடி அவர்கள் எழுதிய 'கிருதுமால் நன்செய்' எனும் நூல், 16 சிறுகதைகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்திருக்கிறது. எதார்த்தமான பேச்சு வழக்கில் அமைந்த கதைகளின் போக்கும், அவற்றின் மொழிநடையும் வாசகர்களைக் கதையோடும் பாத்திரங்களோடும் பேசவும் வாழவும் செய்கின்றன. தான் கேட்ட செய்திகள், பார்த்த மனிதர்களின் பின்புலக் கதைகள், நிகழ்காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்போரின் வலிகள் இவற்றையெல்லாம் எழுதுவதற்குக் காரணித்து, வாசிப்பவர்களையும் கதையோடு வாழச் செய்திருக்கிறார். குறிப்பாக, மதுரை வட்டார வேளாண்மைத் தொழில் சம்சாரிகளின் பேச்சு நடையே கதைகளின் உயிராகியிருக்கிறது.

முதல் கதை 'துணை இல்'. கணவனை இழந்த வெள்ளத்தாய், தனது வறுமையான, துயரமான வாழ்வில் தன் சிறு பிள்ளைகளான காசி, மொக்கை இருவரையும் தம் கடின உழைப்பில் பங்குகொள்ள வைக்கிறார். விடுமுறை நாட்களில் கருவேல முள்வெட்டி தன்னால் முடிந்த உழைப்பை அம்மாவிற்குத் துணையாகக் கொடுக்கும் குழந்தைகளின் பேச்சுடன் கதை தொடங்குகிறது.

காலமும் வாழ்வும்
கடந்துபோனாலும்
நீனைவுகளில்
வாழும் மனிதர்கள்

கிருதுமால் நன்செய் (சிறுகதைகள்)
அய்யனார் ஈடாடி,
விலை 150/-, யாப்பு வெளியீடு.

மு.அம்சம்

“அம்மை களக்கி போய்ட்டு வீடு வரப் பொழுதாகும். அவளுக்குக் கெடந்த கஞ்சியை நாம் ஊத்திக் கொண்டாந்துட்டோம், என்ன செய்யப் போறாளோ?” மொகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டு, பழைய கஞ்சியைக் குடிச்சு, மொளகா தொவையல தொட்டு நக்கினர் இருவரும். வயிறும் வட்டஞ் சேர்ந்தது. பழையபடி வெறகுகள அடுக்க ஆரம்பித்தனர்” என்றவாறு கதை நகரும். இவ்வளவு வேல செய்யுறோம். வயித்துக்குக் கஞ்சி கொடுக்கவில்லையே என்று குழந்தைகளுக்குக் கோபம் வருவதற்குப் பதிலாக, அம்மாவின் கடுமையான உழைப்பில் பங்குகொண்டு வளரும் குழந்தைகளுக்கு அம்மாவின் மீது அன்பும் கருணையும், இனம் புரியாத அளவு கடந்த பாசமும் வெள்ளந்தித் தனமான குணமும் தான் பெற்ற தாய்க்குத் துணையாக இருக்கின்றன.

“கழுத்துப் புருஷன் இல்லாததை மறந்து, வயிற்றுப் புருஷனாக இருக்கின்ற பிள்ளைகளை நினைத்துத் தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டாள் வெள்ளத்தாய்” என்பதோடு கதையை முடித்திருக்கிறார் ஆசிரியர். கணவன் எனும் துணை இழந்த ஒரு பெண்ணின் வாழ்வு, பிள்ளைகளுக்காகவும் பிள்ளைகளாகவுமே மாறிப் போயிருப்பதை அக்கதை விவரித்துள்ளது.

‘சிறை’ எனும் கதையானது, உழைப்பே தெய்வம் என்று வாழும் மனிதரான வைத்தியர் கந்தையாவைப் பற்றியது. விவசாயம், புறா வளர்ப்பது மற்றும் கை, கால் முறிவு எதுவாக இருந்தாலும் சரி செய்யக்கூடிய வைத்தியர் அவர். வைத்தியம் செய்வதற்கு நாட்டுக் கோழி முட்டை, கெழங்கு மாவு, மூங்கித்தப்பை, கதர்த் துணி, நல்லெண்ணெய் என, எவ்வளவு செலவானாலும் ஒரு பைசாகூட வாங்காமல், உயிர் போகும் வலியில் வரக்கூடியவர்களிடம் பணம் வாங்கக் கூடாது என்றும், சீக்கிரம் நல்லபடியாகிவிடும் என்றும் சாமியக் கும்மிட்டு அனுப்பும் நல்ல மனிதர்.

மகன் பொறுப்பாக வளர வேண்டும் என்பதற்காக ஒழுங்காக வேலை வெட்டியச் செய்; இல்லாட்டினால் அரளிக்காயைத் தின்னு செய்துப் போயிறு என்ற ஒத்த சொல்லைப் பொறுக்காமல் அரளிக்கொட்டையைத் தின்று உயிர்நீத்த தனது ஒரே மகனை இழந்த வலி, பள்ளிக்கூடம் முடிந்து வரும்போது அடுத்தவர்கள் பேச்சுக் கேட்டு ஊமத்தங்காயைத் தின்று பைத்தியம் பிடித்த தன் மகள் மல்லிக்கு இவருடைய இலை தழை

வைத்தியத்தால் சரி செய்யமுடியாமல், மகளை நாலு சுவற்றுக்குள் அடைக்கப்பட்டதால் உண்டான மன வலி, பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போனால் பிள்ளையைக் காப்பாத்தலாம் என்ற எண்ணம் சிறிதளவுகூட இல்லாமல் அறியாமையில் தனது ஒரே மகளைச் சிறையாக்கி உள்ளதாகக் கதையை முடித்துள்ளார். ஊருக்கெல்லாம் வைத்தியம் பார்க்கும் அவருக்கு, தனது மகளுக்கு வைத்தியம் பார்க்காமல் தானும் அறியாமைச் சிறையில் இருக்கிறார்; தனது மகளையும் வீட்டுச்சிறையில் வைத்திருக்கிறார் என்பதாக அக்கதை அமைந்திருக்கிறது.

‘கொடை’ என்னும் கதை, அப்பாவிடாகவும் ஏழையாகவும் ஏதுமற்றவர்களாகவும் இருக்கும் பெண்களுக்கு இந்தச் சமூக ஆண்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய கொடை என்பது, “பொழுது விடிஞ்சா எங்களப் பாத்து சீ சீனு சொல்லுற ஆளுகதான், பொழுது அடஞ்சா, வெறி புடிச்ச வெறிநாய் மாதிரி அலைஞ்சு எங்க ஓடம்ப தின்னுதுங்க”. ஆனால், இந்தக் கொடுமையிலும் குழந்தையில்லாதவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் 16 குழந்தைகளைக் கொடையாக் கொடுத்து, குழந்தையில்லாதவர்கள் கண்ணுக்கு மாரியாத்தாளாக வாழ்ந்து மறைகிறவளாகத்தான் பெண் இருக்கிறாள் என்கிறது அக்கதை.

சம்சாரிகள் எப்போதும் உறவினர்களிடமும் குடும்பத்தாரிடமும் அன்பாக நடந்து கொள்வர்கள். சம்சாரிகளின் இந்தக் குணத்தைச் சிதைப்பதற்குத்தான் அக்காலத்திலிருந்து இக்காலம் வரை மறையாத - மாறாத ஒன்றாகச் சாராயம் இருக்கிறது. குடியைக் கெடுக்கக் கூடியதாகவும், உறவுகளைச் சிதைக்கக் கூடியதாகவும் இருந்த சாராயம், அப்போது மறைவாக விற்கப்பட்டது; மறைந்து மறைந்து அப்போது குடித்தார்கள். தற்போது அரசு அங்கீகாரத்துடன் சாராயம் விற்கப்படுகிறது. பொது வெளியெங்கும் உட்கார்ந்து கும்மாளமிட்டுக் குடித்து நாசமாகும் ஆண்களால் குடும்பமும் சமூகமும் பிரிந்து கிடக்கிறது என்பதைப் ‘பிரிவு’ எனும் கதை உணர்த்துகிறது.

பழிவாங்கல் எனும் உணர்ச்சி நஞ்சு போன்றது என்பதை ‘நஞ்சு’ கதை எடுத்துரைக்கிறது. கண்மூடித்தனமாகப் பாசத்தை அள்ளிக் கொடுக்கும் சனம்தான், அதே கண்மூடித்தனமாகப் பலிவாங்கவும் செய்வதாக அக்கதை நகரும். அடுத்த கதை ‘உப்பு’. சுற்றுவட்டாரக் கிராமங்களுக்கு உப்பு அளந்து போடும் சுப்புவின் குடும்பம், ஊனமான பிள்ளையைப் பெற்று விட்டதால் வாழ்வே உப்புச்

சப்பு இல்லாமல் அலைந்து திரிவதாகக் கதை முடிகின்றது. எதைப் பார்த்து வளர்கிறோமோ, அது பிடித்த ஒன்றாக மாறிவிடுகிறது. நல்லதோ கெட்டதோ அதை அடைந்தே தீர வேண்டும் என்ற குணம் கிராமத்தார்களிடம் உண்டு என்பதைப் பூவம்மா மூலம் 'பிடிவாதம்' கதையில் முடித்திருக்கிறார்.

இத்தொகுப்பில் உள்ள 'சாபம்' எனும் கதை, ஊரார்களின் பெருஞ்சாபத்திற்கு ஆளான ஒரு குடும்பத்தைப் பற்றியது. "சரி சரி... கெழு மேற்கில அரைக் குறுக்கம் போட்டுட்டுப் புல்லுகளைப் புடிங்கிட்டுப் போங்க... என்றவர், தன் மாட்டுக்குத் தீவனம் இல்லாமல் போயிடுமோ என்ற பயத்தில், தன் நிலத்தில் விஷம் கலந்த நீரை வைத்து விடுகிறார். தினமும் நீரைக் குடிக்கும் பறவைகள், ஆடுகள், மாடுகள் எல்லாம் அங்கும் இங்குமாகச் செத்து விழ, சாமி குத்தமாயிருச்சி என்று மக்கள் புலம்புகின்றனர்.

செய்தி ஊருக்குள் தெரிய ஆரம்பிக்கிறது. "நம்மூரு ஆடு மாடுகள் செத்ததெல்லாம் சாமி குத்தம்னு எல்லாரும் நினைச்சுக்கிட்டு இருக்கீங்க. அது சாமி குத்தம் இல்லை. பொன்னையன் மேகறைத் தோப்புல மண்பானையில் வடிகஞ்சியோடு விஷத்தைக் கலந்து வச்சு நம்மூரு வாயில்லாச் சீவன்களைக் கொன்னு குமிச்சிருக்கான்".

கால்நடைகளைப் பறிகொடுத்த சம்சாரிகள் நொந்து போனார்கள். "அட சண்டாளப் பாவிப் பய மக்கா. நீ வெளங்குவியாடா? ஒங்க வீட்டுல பயறு அவிக்க. பொட்டலா போவடா. ஒன் வம்சம் நாசமாப் போகும்டா. வாயில்லா சீவன்கள் என்ன செய்குச்சு...?" என்று விம்மினார்கள். அன்று இரவு இடி மழை. பொன்னையனின் மேகறைத் தோப்பில் மரங்கள் எரிந்து தரையோடு தரையாகத் தரைமட்டமானது. பொன்னையனின் வாரிசுகள் ஒரு கண் இல்லாமல், உதடுகள் இல்லாமல், கை கால்கள் இல்லாமல் இப்போது வரைக்கும் ஏதாவது ஒரு குறையோடுதான் பிறந்து கொண்டிருக்கின்றன எனக் கதை முடிகிறது.

பெண்டு பிள்ளையில்லாதவர்கள் தான் வளர்க்கும் பிராணிகளைப் பிள்ளையாகப் பாவித்து அன்பு காட்டியும் அதன் செயல்பாட்டில் மகிழ்ந்தும் நிறைவடைந்து கொள்வார்கள். அப்படித்தான் திருலோகமும் சீலையம்மாள் தம்பதியினரும். சேவல் கட்டு சண்டை என்றாலே திருலோகம் சேவல்தான் ஜெயிக்கும் என்பது ஊரார் அறிந்த செய்தியாயிற்று. வெற்றியை

விட்டுக் கொடுக்க மனமில்லாத திருலோகம் கோழிகளையும் சேவலையும் கம்பிவலைக்குள் வளர்க்கிறார். ஆசைகள் நிறைந்த, போட்டிகள் நிறைந்தவர்கள் மனிதர்கள். பொன்ராமன் என்பவன் திருலோகத்திற்குத் தெரியாமல் கோழிக் குஞ்சுகளை வாங்கி வளர்த்து, திருலோகத்திற்குப் போட்டியாகச் சேவல் சண்டைக்குக் கொண்டு சென்று ஜெயிக்கிறான்.

திருலோகத்தின் சேவல் மண்ணைக் கவ்வியதற்குக் காரணம், மனைவி சீலையம்மாள்தான் என்று அடித்துத் துரத்தி வதை செய்கிறான். நமக்குக் கொள்ளி வைக்க ஒரு பிள்ளைகூட இல்லை. இந்தக் கோழிகளா வந்து கொள்ளி போடப் போகுது? நாலு மனிதர்கள் வேண்டும் என்று விம்மியவள், மனிதத்தை மதிக்காதவனிடம் வாழ்ந்தால் என்ன புண்ணியம் கிடைக்கப் போகிறது என்று, பிள்ளையாய் வளர்த்த கோழிக் குஞ்சுகளுக்கு மருந்து கலந்த சோற்றுப் பருக்கைகளை வைத்து, தானும் மருந்தை அருந்தினாள். கோழிப் பிள்ளைகளின் உயிரோடு இவளுடைய உயிரும் பிரிந்தது என்பதைச் 'சேவக்கட்டு' கதை விவரிக்கிறது.

சம்சாரிகளின் சொத்தே அவர்களின் ஆடுமாடுகள்தான். காணை நோய் தொற்றாகி அவ்வூரிலுள்ள அனைத்து மாடுகளுக்கும் பரவுகிறது. மாடுகளுக்கு ஊசிமருந்து போட்டு சரி செய்தாலும், சம்சாரிகளின் சொத்தாக இருக்கும் மாடுகளைக் காப்பாற்றியது நாம கும்மிடும் கடவுள்தான் என்பார்கள். "அழகுமலையானே, என் மாடு கன்றுகளைக் காப்பாத்திக் குடிய்யா. ஒவ்வொரு காளங்கன்னையும் ஒன்பேரச் சொல்லி வளர்த்து, ஒன் மலையிலேயே கொண்டு வந்து விட்டுறேன் என்று நேர்ந்து கொண்டாள் சிட்டாள். மாடுகள் அடுத்தடுத்து ஈன்ற கன்றுகள் எல்லாம் காளைக் கன்றுகள்தான். சிட்டாள் வேண்டியது வேறு. அழகுமலையான் அருளியது வேறு என்பதைத் 'தொற்று' கதையில் விவரித்திருப்பார் ஆசிரியர்.

'அழைப்பு' எனும் கதை, ஆசிரியரை அம்மாவாகவும் மாணவனைத் தன் குழந்தையாகவும் பாவிக்கும் கதை. மாணவன் வெள்ளையன் ஆசிரியர் மீது அன்புடனும் பொறுப்புடனும் மரியாதையுடனும் நடந்து கொள்கிறான். ஆசிரியர் இருதயமேரி சிஸ்டர் மாணவன் வெள்ளையனிடம் அன்புடன் நடந்து கொள்ளும் நிகழ்வும், பின்பு ஆசிரியர் வேறு பள்ளிக்கு மாறுதலாகச் செல்வதும், மாணவன் வெள்ளையன் வேறு பள்ளிக்குச் செல்வதும் என இருவரும் பள்ளியை விட்டுச்

சென்றாலும், மாணவன் வெள்ளையனை அழைக்கப் பயன்படுத்திய மணி மட்டும் அந்த இடத்திலேயே இருக்கிறது. காலமும் களமும் மாறிக்கொண்டேயிருந்தாலும், மனதில் பதிந்த நிகழ்வுகள் அப்படியேதான் இருக்கும். எப்பொழுது நினைத்துப் பார்த்தாலும் உடனே நம் கண்முன்னே நினைவுகளாக வருவனவாகும்.

புண், இரத்தக்கட்டு இது போன்ற வேதனைகளுக்குக் களிம்பு தடவுவது வழக்கம். பொன்னாத்தாள் கல்லூரிப் படிப்பு முடித்து மருந்துக் கடையில் வேலை செய்கிறாள். பெற்றோருக்கும் வயக்காட்டு வேலையில் ஒத்தாசையாகச் சில வேலைகளைச் செய்கிறாள். ஊர் மக்கள் படிச்ச புள்ள இந்த வேலையெல்லாம் செய்யாத தாயி என்று கூறுமளவுக்கு அன்பைப் பெற்றவள். பருவப் பெண். உடன் வேலை செய்பவருடன் அவளுக்குக் காதல் மலருகிறது. கர்ப்பமாகிறாள். காதலன் விபத்தில் இறக்கிறான். யாருக்கும் தெரியாமல் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று கருவைக் களைக்கிறாள். பின் மனப்பிறழ்வுக்கு ஆளாகி சுவர் இடிந்து விழுந்து வீட்டுக்குள் சிக்கி இறந்து விடுகிறாள் எனக் கதை முடிகிறது. தன்னை நாடி மருந்துக் கடைக்கு வருபவரின் வலியைப் போக்கியவள் பொன்னாத்தாள். பொன்னாத்தாவின் வலியைப்போக்க யாருமில்லை என்பதைத்தான் 'களிம்பு' எனும் கதை உணர்த்துகிறது.

'உயிர்' எனும் கதை நாய்கள் பற்றியது. "பாசக்காரப் பய. அவன வளத்தா ஆடு, மாடுகளைப் பார்த்துக்கிரும். காடு கரையின்னு சுத்திவரும். பூச்சி பட்டை அண்டவிடாது. களவாணிப் பயல பக்கத்திலே விடாது". அதனால், பிள்ளைகள் மீது வைக்கும் அன்பைக் காட்டிலும் நாய்கள் மீது பாசம் காட்டுவார்கள் சம்சாரிகள். அப்படித்தான் வெள்ளைச்சாமியும் இரண்டு பெண் நாய்குட்டிகளை எடுத்து வளர்க்கிறார். இது மனைவிக்குப் பிடிக்கவில்லை. என்றாலும் ஆசையோடு வளர்த்து வருகிறார். நாய்கள் வளரவளர ஆண் நாய்கள் வீட்டுப்பக்கம் வந்து அக்கம் பக்கத்து வீடுகளெல்லாம் அசிங்கம் பண்ணவும், பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் ஈவு இரக்கமில்லாமல் வாயில் வந்ததெல்லாம் சாடைமாதையாகப் பேச ஆரம்பிக்கின்றனர். வெள்ளைச்சாமியால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் எந்தக் கையில் ஆசையோடு குட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தாரோ அதே கைகளில் நிறைமாசத்தில் இருக்கும் தாம் வளர்த்த நாய்களுக்கு விசத்தை வைத்துக் கொண்டுவிடுவதைக் கூறியிருக்கிறது கதை.

இத்தொகுப்பில் உள்ள 'கொட்டம்' எனும் கதை, ஆடு வளர்ப்பவர்களின் வலியை அப்படியே உணர்வுப்பூர்வமாக நம் மனதில் உரைய வைக்கிறது. கண்மாயில் நீர் வற்ற ஆரம்பித்தவுடனே அவரவர் இடத்தில் விதைகளைப் போட்டு வெள்ளாமை செய்வார்கள். உழைப்புக்கு ஏற்ப விளைச்சல் கிடைக்கும் என்பதால் கண்மாயில் எங்கு பார்த்தாலும் மனிதத் தலைகள்தான். அதிகமாக விளையும்போதும், நல்ல வருமானம் வரும்போதும் ஒரே இனத்திற்குள்ளே போட்டிகள் வருகிறது. நீர் இருக்கும் போது மீன், கருவாடு விளையும். நீர் வற்றிய பின் காய்கறிகள் சாக்குச் சாக்காய் விளையும். அப்பன் ஒரு வாக்கைக் கொடுத்து உழுது கொண்டிருந்த நிலத்தை மாற்றிக் கொண்டான். அவன் இறந்தவுடன் இதுவும் எங்க இடம் என்று வளர்த்த பயிர்களையெல்லாம் இரவோடு இரவாகப் பிடுங்கி எறிவதைப் பார்த்த சின்னாதிக்கிழவி மிளகாய்ப் பொடியைக் கண்ணில் வீச, சோணையா வேல் கம்பால் குத்திக் கொன்றுவிடுகிறான். நடுக் கண்மாய் வெள்ளாமை செய்வதில் ஏற்படும் போட்டி, பொறாமைகள் கொலையில் வந்து நிற்பதைத்தான் 'நடுக்கண்மாய்' கதை உணர்த்துகிறது.

மகன்கள் பெரிய வேலைகளில் நகரங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். நகரவாழ்க்கை பிடிக்காமல் தான் வாழ்ந்த கிராமத்திலே இருந்து கொண்டு, நகரத்திற்குப் போய் பிச்சையெடுத்து அதன் மூலமாக வரும் பணத்தை அனாதை ஆசிரமத்திற்கும், சாப்பாட்டுப் பொட்டலங்களைத் தனக்கு ஆதரவாக அங்கிருக்கும் காய்கறி விற்பவர்கள், சாலை ஓரங்களில் வசிப்பவர்களுக்கும் கொடுத்து வரும் சன்னாசி தாத்தா, ஒரு ஓட்டலில் கேசியராக வேலை செய்யும் ஒருவன், அங்கு வேலை செய்யும் ஒரு பெண்ணுடன் சில்லரைத் தனமாக நடக்கும்போது அதை நேரடியாகப் பார்த்து விடுகிறார். அன்றிலிருந்து ஓட்டல் முன்பு பிச்சையெடுப்பதைப் பார்த்தால், ஒன் மூஞ்சியப் பார்த்துப்பட்டு இங்க யாராவது சாப்பிட வருவார்களா என்று அடித்து விரட்டி விடுவார். அப்படி ஒரு நாள் அடித்து விரட்டும் போது கீழே விழுந்து தலை அடிபட்டு மயங்கி விழுகிறார்.

மருத்துவமனையில் அனாதையாக உயிர் பிரிகிறது. அனாதை ஆசிரமத்தில் தாத்தா வருவார் என்று வாசலையே பார்த்துக்கொண்டு குழந்தைகள் இருக்கின்றனர். குழந்தைகளுக்காகப் பிச்சை எடுக்கப்பட்ட காசுகள் தாத்தாவுக்கு என்ன ஆச்சு? இன்னேரம் வந்திருப்பார். பசியைப் போக்கியிருப்பார் என்று குழந்தைகளின் எண்ணம் போல் மயங்கிய இடத்தில் சில்லரைக் காசுகள்

சிதறிக் கிடக்கின்ற கோலத்தை விவரித்திருக்கிறது 'சில்லறைக் காசுகள்' எனும் கதை.

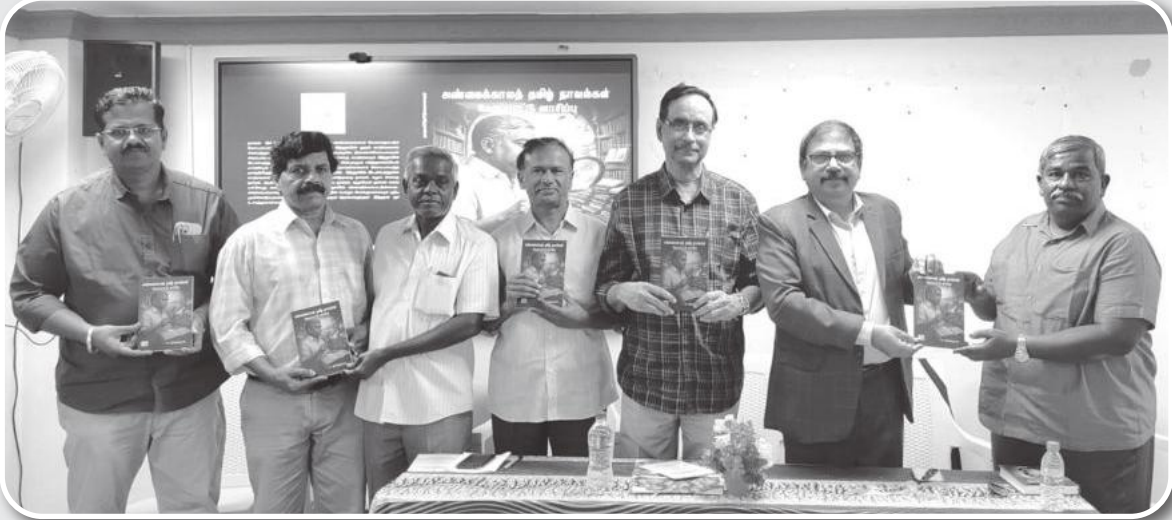
நூலாசிரியர் அய்யனார் ஈடாடி அவர்கள், தாம் வாழ்ந்த இந்த வாழ்வை, புழங்கிய சொற்களை, மக்கள் படும் துயர வாழ்வை, பெண்களின் அயராது உழைப்பை, ஆடு, மாடு, கோழி உள்ளிட்ட விலங்குகள், நிலம் இவைகள் மனித வாழ்வுக்கு உதவும் சூழலை, மனிதன் அவற்றை வாழ வைப்பதற்குப் படும் பாடுகளை, விளைநிலத்தோடு அவர்கள் பிணைந்து கொண்டிருக்கும் வாழ்வை, அவற்றில் எத்தனை வகையான போட்டிகள், பலி வாங்குதல்கள், சாபமிடுதல், அத்தனை நிகழ்வுகளையும் கதையாக்கி, அவர் வாழ்ந்த காலத்தை வரலாறாக நன்செய்க் கதை நிலமாக மாற்றியுள்ளார். குறிப்பாக, மதுரை நிலத்தில் பாய்ந்த கிருதுமால் நெடுவாய்க்கால் படுகையின் மனித வாழ்வை இலக்கியப் பூர்வமாய்ப் பதிவு செய்திருக்கிறார் அய்யனார் ஈடாடி.

கிருதுமால் நன்செய் நெடுவாய்க்காலில் கல்லும் மண்ணும் மீனும் நண்டுகளும் இன்னும் நீரில் வாழும் குட்டிக் குட்டிப் பூச்சிகளும் நீரின் போக்கில் தன் எழுச்சியாக, ஆனந்தமாகப் போகும். வேறு வேறு வயல் நிலங்களில் பாய்ந்த கிருதுமால்

நெடுவாய்க்கால் தற்போது பொய்த்து, நீர்த் தடத்தின் உடல் சுருங்கி, அடையாளம் இழந்து ஏதிலியாய்க் கிடப்பது போலக் கிடக்கிறது. கிருமால்வாய்க்கால் நீரோடும் நிலத்தோடும் மண்வளத்தோடும் தலைநிமிர்ந்து அறவாழ்வு வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வும் பொய்த்து, விவசாயம் சுருங்கி, உடல் பொருள் ஆவி என்று இருந்த நிலத்தை இழந்து, தான தர்மங்களோடு வாழ்ந்த வாழ்வை மறந்து, அந்நில மக்கள் தொழிற்சாலைகளிலும், பல்பொருள் அங்காடிகளிலும், துணிக் கடைகளிலும், அழகு நிலையங்களிலும் சுயம் இழந்தவர்களாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆயினும், நிலத்தோடும் உழைப்போடும் மிச்சமிருக்கும் சம்சாரி மனிதர்களின் வாழ்வையும், காலமும் வாழ்வும் கடந்து போனாலும் நினைவுகளில் வாழும் மனிதர்களின் வாழ்வுக் கோலங்களையும் கிருதுமால் நன்செய்க் கதைகளில் எழுத்துவழிச் சித்திரமாய்க் காண்பித்திருக்கிறார் அய்யனார் ஈடாடி. மதுரை வட்டாரச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் அய்யனார் ஈடாடியின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. அந்த வரிசையில் கிருதுமால் நன்செய் தனித்துவமானது ஆகும்.

கட்டுரையாளர்:எழுத்தாளர்

27.02.2026 அன்று திண்டுக்கலில் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியிட்டுள்ள பேராசிரியர் பா. ஆனந்த குமார் எழுதி "அண்மைக் காலத்தமிழ் நாவல்கள் கோட்பாட்டு வாசிப்பு" என்கிற நூல் காந்தி கிராம கிராமிய நிகர் நிலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் நடைபெற்ற தமிழர் அறிவுமரபு கருத்தரங்கில் வெளியிடப்பட்டது. இதில் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ந.பஞ்சநாதம், மதுரைக் கல்லூரி மேனாள் முதல்வர் இரா.முரளி, வேளாண் விஞ்ஞானி பாமயன், பல்கலைக்கழக தமிழ் இந்திய மொழிகள் புல முதன்மையர் பேராசிரியர் எஸ்.ஷாஜி, தமிழ்த்துறை இணைப் பேராசிரியர் சி.சிதம்பரம், நூலாசிரியர் பேராசிரியர் பா. ஆனந்த குமார் மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் முதலுநிலை விற்பனையாளர் க.எத்திராஜ் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

படைப்பாளியைப் போல மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும் சமூக அக்கறையும் பொறுப்பும் இருக்கின்றன

மொழிபெயர்ப்பாளர் ச.வின்சென்ட் அவர்களுடன் நேர்காணல்
சந்திப்பு: ந.முருகேசபாண்டியன் & மதுரை க. சரவணன்

LD துரை புறநகர்ப் பகுதியிலுள்ள புதூரில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்ற பின்னர் தொடர்ந்து மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ச.வின்சென்ட் அவர்களைச் சந்தித்தோம். எண்பது வயதில் தளர்ந்திருந்த அவர் இளமைப் பருவம், கல்லூரிப் பணி, மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றி உற்சாகமாகக் கதைத்தார். ஓய்வு பெற்ற மொழிப் பேராசிரியருக்கு எழுத்துப் பணியில் ஒருபோதும் ஓய்வில்லை என்பதற்கு அடையாளமாக விளங்குகின்ற ச.வின்சென்ட் அவர்களின் அனுபவங்கள், சமகால அக்கறையுடன் சமூகப் பதிவுகளாக விளங்குகின்றன.

கம்பம் நகருக்கு அருகிலுள்ள அனுமந்தன் பட்டி என்ற கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்த நீங்கள் கல்வி கற்ற அன்றையப் பள்ளிக்கூடச் சூழல் எப்படி இருந்தது?

ஐந்தாம் வகுப்பு வரையில் மட்டுமே இருந்த எங்கள் ஊர்ப் பள்ளிகளில் அப்போதே வசதியான சூழல் இருந்தது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தரையில் மணலில் உட்கார்ந்து ஆனா ஆவன்னா எழுதிப் பழகியது நினைவிருக்கிறது. அப்போதும் இராகம் போட்டு ஓரோண் ஒண்ணு பாடினார்கள். ஆனால் பெரும்பாலான குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் சென்றார்கள்; மரத்தடியில் விளையாடினார்கள்.

கிராமத்துப் பின்புலத்தில் இருந்து வந்த நீங்கள் ஆங்கில இலக்கியத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றது சாதாரணமானது அல்ல. உங்களை ஊக்குவித்த ஆளுமைகளைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

இலக்கியத்திற்கும் மொழித்திறனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு தெரியாத காலம் அது. எனது தந்தையார் அந்தக் காலத்திலேயே -30 களில்- பாளையங்கோட்டை, புனித சவேரியார் பள்ளியில் படித்தவர். அப்பொழுது ஆங்கில இலக்கணம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். சிறுவயதிலேயே எனக்கு அடிப்படை ஆங்கில இலக்கணத்தை அவர்தான் கற்றுத் தந்தார். எனக்கு இலக்கிய ஆர்வம், உயர்நிலைப்பள்ளிக் காலத்தில்தான் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

உங்களுடைய குடும்பத்தில் அல்லது கிராமத்தில் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் யாரும் இருந்தனரா?

என்னுடைய அம்மா ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் எழுதிய நாவல்களைப் படிப்பார்கள். நானும்

அவர்களோடு சேர்ந்து வாசிப்பேன். எங்கள் ஊரில் கவிஞர் அந்தோணி முத்துப் பிள்ளை என்பவர் சிந்துக் கவிஞர்; நாடக ஆசிரியர். அவர் எழுதிய சல்லிக்கட்டுப் பாடலை நான் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அவரைப் பற்றி அறிந்துகொண்டது பின்னால்தான் என்னுள் இலக்கிய ஆர்வம் இருந்தது என்று தான் சொல்வேன். எனது அண்ணன் சிறிது ஊக்கம் தந்தார்.

ஆங்கிலப் பாடத்தில் தேர்ச்சியடைவது சிரமமான காலகட்டத்தில் ஆங்கில இலக்கியப் படிப்பு உங்களைக் கவர்ந்தது எப்படி?

எனக்கு என்னவோ கடினமாகத் தெரியவில்லை. எனக்கு மனப்பாடம் செய்வது வராது. மற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தை மனப்பாடம் செய்து மதிப்பெண் பெற்றபோது நான் வேறு வழிகளை தேட வேண்டியதிருந்திருந்தது. அதற்காகவே மொழித்திறன்களைக் கற்க வேண்டியதிருந்திருக்கும். மொழித்திறன் இருந்தால் இலக்கியத்தின்மேல் ஆர்வம் ஏற்படத்தானே செய்யும்!

உங்களுக்கு ஆங்கில இலக்கியம் போதித்த பேராசிரியர்களின் தனித்துவம் எப்படி இருந்தது?

பள்ளியில் கற்றுத்தந்த ஆசிரியர்களிடமிருந்து தொடங்க வேண்டும். ஒன்பதாம் படிவம் படிக்கும்போதே எங்கள் வகுப்புக்கு வரும் துணைத் தலைமையாசிரியர் ஷெர்லாக் ஹோம்ஸ் கதைகளைச் சொல்வார். இலக்கியச் செவ்விலக்கியங்களின் -ஸ்காட், டிக்கன்ஸ்- சுருக்க நூல்களை எனக்கு வாசிக்கக் கொடுப்பார். பல வாக்கியங்கள் புரியாது; ஆனால் கதை புரியும். அது போதுமே! தேர்வுகளுக்காக வாசிக்கவில்லை; பொழுதுபோக்கிற்காக, வாசிப்பில் இன்பம் காண, ஒருவேளை நான் ஆங்கிலப் புத்தகமெல்லாம் வாசிக்கிறேன் என்று மற்றவர்களுக்குக் காட்ட இருக்குமோ!

கல்லூரியில் கால் எடுத்து வைத்ததெல்லாம் புது அனுபவம்தான். எல்லாம் ஆங்கிலம், எதிலும் ஆங்கிலம். இளம் தமிழ் விரிவுரையாளர் நா.பாலுசாமி சூட்டில்தான் வருவார். ஓர் ஆங்கிலப் பேராசிரியர் ஜிப்பா அணிந்து வருவார். அவருடைய ஆங்கிலப் பேச்சை ஓரளவு புரிந்துகொள்ள ஒரு பருவம் ஆயிற்று. 'ப்யூப்பா,' என்று ஒரு வார்த்தையை அடிக்கடி சொல்வார். அது வேறொன்றும் இல்லை. நாம் சொன்னதை மீண்டும் ஒரு முறை சொல்லுமாறு கூறும் 'பெக் உயர் பார்டன்' அவர் உச்சரிப்பில் அப்படிச்

கேட்டது. 'பார்டன்' என்றும் சொல்வோம். இப்போது ஆங்கில வகுப்புகளில் அது 'என்னா?' என்று ஆயிற்று.

அந்த இண்டர்மீடியேட் வகுப்பில் மொழியும் இலக்கியமும் சேர்ந்தே வந்து சேர்ந்தன. ஷெக்ஸ்பியரும், வோர்ட்ஸ்வொர்த்தும், கோல்ட்ஸ்மித்தும் பேசினார்கள். உப்பிலியும், பி.வி.ஆரும், பத்துறை அறிஞர் சக்திவேலனும் ஆங்கில இலக்கியத்திற்குக் கோடு போட்டுத் தந்தவர்கள். பின்னர் பி.எஸ்ஸி.யில் மதுரைக் கல்லூரியில் கே.ஆர். நாராயணன் வகுப்புகளில் புதுப் பாதைகள் விரிந்தன. டி.எச். லாரன்சும், சாமர்சட் மாமும் அறிமுகமானார்கள். அவர் போல நாமும் ஆங்கிலம் பேச முடியுமா என்ற ஏக்கம்/பேராசை இருந்தது.

கருமாத்தூர் அருளானந்தர் கல்லூரியில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியபோது, மாணவர்களுக்கு ஆங்கில மொழியைப் போதிப்பதில் என்ன வகையான சவாலை எதிர்கொண்டீர்கள்?

முதல் சில ஆண்டுகள் எனக்காக ஆங்கிலம் நடத்தினேன். பிறகுதான் கருமாத்தூர் சுற்றுப்புற மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்றுத் தருவதுதான் கடமை என்பதை உணர்ந்தேன். idle ஐ இட்லி என்று வாசித்தார்கள். walk, talk ஆகிய சொற்கள் வால்க், டால்க் ஆயின. ஆங்கிலத்தில் சொற்களைக் கூட்டிப் பொருள் காணத் தெரியவில்லை. ஒரு வாக்கியம் ஆங்கிலத்தில் எழுதத் தெரியவில்லை; நாம் பேசுவது அவர்களுக்குப் புரியாது. அவர்களுக்கு எஸ் நோ, தேங்க்ப்யூ, சாரி தான் தெரியும். இவற்றை எல்லாம் அவர்கள் பள்ளியிலேயே படித்திருக்க வேண்டும் என்று தட்டிக் கழித்தனர் ஆசிரியர்கள். முதலில் நல்ல ஆங்கில உச்சரிப்பைச் சொல்லிக் கொடுத்தால் போதும் என்பது எனது கருதுகோள். அடுத்து நடைமுறை இலக்கணம் சொல்லிக் கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்தோம். Structural Approach அணுகுமுறையை அடுத்துப் பின்பற்றினோம். ஆனால் மொழித்திறனைக் கற்பதில் ஒரு சிறிதும் அவை உதவவில்லை. இதற்கிடையில், பல்கலைக்கழகப் பாடத்தை முடிக்க வேண்டும்.

பல்லாண்டுகள் மொழிப் பாடம் படிக்கின்ற மாணவர்கள் மொழியைக் கையாண்டு எழுதுவதில் சிரமப்படுவது பாடத்திட்டத்தில் உள்ள கோளாறுதானே?

பாடத்திட்டம் என்று சொல்வதைவிடக் கலைத்திட்டம் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும். மொழியைக் கற்க மூன்று காரணங்கள் ஒரு கலைத்திட்டத்தில் இருக்க வேண்டும்: செய்தி

“

எழுத்துத் திறனைச் சோதிக்கும்போது இன்னொரு நுண்ணறிவான மனப்பாடத் திறனைச் சோதிக்கக் கூடாது. இதுதான் இப்போது நடக்கிறது. இதனைச் சரிசெய்ய தேர்வு முறை, கற்பிக்கும் நோக்கம், கற்பிக்கும் / கற்கும் முறை, பாடங்கள் தேர்வு ஆகியவற்றில் முழுமையான மாற்றங்கள் வேண்டும்.

”

பரிமாற, இலக்கியம் கற்க, பிறவற்றைக் கற்க ஒரு கருவியாக. முதன் மொழியா, இரண்டாம் மொழியா என்பதைப் பொருத்தும் இந்நோக்கம் மாறுபடும். நமது கலைத் திட்டத்தில் இவை ஒவ்வொன்றின் பரிமாணங்களையும் பயன்பாடுகளையும் கண்டு அவற்றிற்கு ஏற்ப பாடம், செயல்படுத்தும் முறை, தேர்ச்சியை அளவிடல் ஆகியவை இருக்க வேண்டும். பேச்சாற்றலைக் கற்றுத் தராமல் அதைச் சோதிக்கக் கூடாது. ஒரு தேர்வு அது எதைச் சோதிக்க வேண்டுமோ அதைத்தான் சோதிக்க வேண்டும். எழுத்துத் திறனைச் சோதிக்கும்போது இன்னொரு நுண்ணறிவான மனப்பாடத் திறனைச் சோதிக்கக் கூடாது. இதுதான் இப்போது நடக்கிறது. இதனைச் சரிசெய்ய தேர்வு முறை, கற்பிக்கும் நோக்கம், கற்பிக்கும்/ கற்கும் முறை, பாடங்கள் தேர்வு ஆகியவற்றில் முழுமையான மாற்றங்கள் வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற பயிற்சி ஒரு வேடிக்கை. அங்குதான் ஒழுக்கமின்மையே ஆரம்பம் ஆகிறது. இத்தனை வருட அனுபவத்தில் frustrating experience. மனச்சான்றுள்ள ஆசிரியர்களாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

உங்களுடைய பணிக்காலத்தில் ஆங்கில மொழியைப் போதிப்பதில் புதிய வழிகளைக் கண்டறிந்து நடைமுறைப்படுத்தி முயன்றீர்களா?

நான் படித்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பட்டம், CIEFL இல் நான் பெற்ற சான்றிதழ், பட்டய வகுப்புப் பயிற்சிகளின் பின்னணியில் எங்கள் ஊரக மாணாக்கருக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற உந்துதல் ஆங்கிலம் கற்றுத்தரப் புது வழிகளைத் தேட உதவின. அவர்களுக்கு ஆங்கில இலக்கியத்தைவிட மொழித்திறன் அவசியம் என்பதை அறியவே மாதங்கள் ஆகின. அதன் பிறகு ஆங்கில உச்சரிப்புப் பயிற்சியும், இலக்கணமும்

போதும் என்று கருதி அவற்றிற்குப் பயிற்சிகள் தயாரித்தேன். மொழித் திறன்கள் என்றால் முதலில் பேச்சுதான் என்பது நினைவு வந்தது. தேவை, எளிதில் கற்றல், உடனடிப் பயன்பாடு என்ற கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் பாடங்களைத் தயாரித்தேன்; அவற்றை விளையாட்டு, செயல்பாடுகள்மூலம் மாணவர்களிடம் நானும் என்னுடன் பணியாற்றிய பேராசிரியர்களும் கொண்டு சேர்த்தோம். இதே கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மற்ற மூன்று திறன்களுக்கும் பாடத்திட்டமும் செயல்பாடுகளும் தயாரித்தோம். எங்கள் முயற்சிக்கு ஏற்றாற்போலக் கல்லூரிக்குத் தன்னாட்சி தரப்பட்டது. நூல்களிலுள்ள பாடங்களை இல்லாமல் திறன்களைச் சோதிக்கத் தேர்வுமுறைகள் மாற்றப்பட்டன. முதன்முறையாகப் பேச்சுத்திறனை அளவிட வெளிக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் கல்லூரிக்கு வந்து உதவி செய்தார்கள். கேட்கும் திறனிலும், வாசித்துப் புரியும் திறனிலும் நல்ல முன்னேற்றம். நான்கு பருவங்களுக்கும் திறன்படிநிலை வகுத்து அவற்றிற்கேற்ற செயல்பாடுகள், பயிற்று முறைகள், தேர்வுகள் தயாரிப்பது எளிதில்லை. Communicative Language Teaching என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நமது ஊருக்குப் பொருத்தமானவற்றை அமைக்க வேண்டும். எல்லாம் அறைகூவல்கள்.

கிறிஸ்தவ சமய நெறி சார்ந்த சூழல், உங்களுடைய தொடக்ககாலத் தமிழ்க் கட்டுரை எழுதுவதில் வகீத்த பங்கு என்ன?

சமயநெறிச் சூழல் என்று சொல்ல முடியாது. என்னுடைய முதல் கட்டுரை முத்தாரத்தில் வந்தது. கல்லூரியோடு தொடர்புடைய கத்தோலிக்க சேவை என்ற இதழ் எனக்கு அறிமுகமானது. பேராசிரியர் குழந்தைநாதன் கட்டுரைகளை, குறிப்பாக

அரசியல் கட்டுரைகளை எழுதும்படி என்னைத் தூண்டினார். உரோமையிலிருந்து வரும் இதழில் சில கட்டுரைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அது ஒரு நல்ல பயிற்சி. பிறகு 'நம் வாழ்வு' இதழ் வரத்தொடங்கியவுடன் அதில் எழுத ஆரம்பித்தேன். உலக அரசியல் முதல் இளையோருக்கான கட்டுரை வரை. கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்பு முதல் நாவல் மொழிபெயர்ப்பு வரையில் பல துறைகளில் எழுத்துப் பயிற்சி. அவை, நம் வாழ்வு பத்திரிகையில் தொடராக வெளியானவை. பல நூல்களாக வந்துள்ளன. பாவ்லோ கொய்லோவின் ஐந்தாம் மலை அவற்றில் ஒன்று.

மொழி பெயர்ப்பதில் உங்களுக்கு ஆர்வம் எப்படி ஏற்பட்டது? நீங்கள் மொழிபெயர்த்த முதல் மொழிபெயர்ப்பு நூலாக்கத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

ஒருவர் உங்களைக் கேட்பதால் நீங்கள் ஒன்றைச் செய்கிறீர்கள். அதுவே உங்களுக்குப் பிடித்துப் போயிற்று. அதுவே பழக்கமாகப் போய்விடுகிறது. அப்படித்தான் மொழிபெயர்ப்பும் எனக்கு ஆயிற்று. ஆனால் எனக்கு ஒரு படைப்பைப் பிடித்திருந்தால்தான் அதை எடுத்துக்கொள்வேன். அப்படி என்னை மொழிபெயர்ப்பில் முழுவதும் ஈடுபடுத்திய நூல் லியர் எழுதிய ஃப்ராய்ட் ஆகும். அது தத்துவார்த்த அடிப்படையில் ஃப்ராய்டின் உளப்பகுப்பாய்வை ஆராய்ந்தது. ஓர் அறைகூவல்தான். சொற்களைத் தேட வேண்டும், உளவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை மூல நூலில் சேர்க்காமல் கொடுக்க வேண்டும்; எல்லாருக்கும் புரியும் நடையில் எழுத வேண்டும். எப்படியோ சோர்வடையாமல் மொழிபெயர்த்து முடித்தேன். நான் ஏற்கெனவே கற்றிருந்த கற்பித்திருந்த உளவியல் ஓரளவு உதவியது என்று சொல்லலாம்.

ஆங்கில மொழியின் அமைப்பிற்கும் தமிழ் மொழியின் அமைப்பிற்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாடுகளை எப்படி எதிர்கொள்கிறீர்கள்?

நான் சொல்லுக்குச் சொல், வாக்கியத்துக்கு வாக்கியமாக மொழிபெயர்ப்பதைப் பெரும்பாலும் தவிர்த்து விடுகிறேன். பொருள்தான் முக்கியம், அது மூல ஆசிரியர் சொல்ல வந்ததை அப்படியே வாசகருக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும். இப்போது மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாட்டை இரண்டு வகைகளாகப் பார்க்கிறார்கள். உள்ளூர்மயமாக்குதல் (domestication): இலக்குமொழியின் பண்பாட்டிற்கு ஏற்பப் பனுவலை மாற்றிக்கொள்வது. வெளிநாட்டுத்தன்மையாக்கல் (foreignisation): மூல நூலின் பண்பாட்டை

மட்டுமல்லாமல் மொழிக் கட்டமைப்பைக்கூட அப்படியே பின்பற்றுவது. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்புப்போல. நான் இரண்டையுமே பயன்படுத்துவேன்; தேவையான இடங்களில் தேவையான முறையைப் பின்பற்றுகிறேன். வாசகருக்குச் செய்தி போய்ச் சேரவேண்டும். எனவே மூல மொழி, இலக்கு மொழி ஆகியவற்றின் கூறுகள் மாறாமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

மொழிபெயர்ப்பில் பண்பாடு பெறுமிடம் என்னவாக இருக்கிறது? அது உங்களுக்கு விடுக்கிற சவால் முக்கியம் இல்லையா?

யாருக்காக எழுதுகிறோம் என்பதைப் பொறுத்து மூல நூலின் பண்பாட்டை அப்படியே வைத்துக்கொள்கிறேன். சில வேளைகளில் முடிவதில்லை. மூல மொழியின் மரபையும் இருக்கு மொழியின் மரபையும் பேணவேண்டும் என்று தொல்காப்பியம் சொல்வதை மொழிபெயர்ப்பாளர் கருத்தில்கொள்ள வேண்டுமல்லவா?

நீங்கள் மொழிபெயர்த்த நூல்களில் எந்த நூல் உங்களை மிகவும் சிரமப்படுத்தியது? அந்த அனுபவத்தைச் சொல்லுங்கள்.

எல்லா நூல்களுமே மொழிபெயர்ப்பதற்குக் கடினமானவைதான். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், காஃப்காவின் உருமாற்றம் முதலான கதைகள் நூலைச் சொல்லலாம். இருத்தலியல் கோட்பாடு வளர்வதற்கு முன்னரே எழுதப்பட்டாலும் அக்கோட்பாட்டின் அடிப்படைகளை இங்குக் காண முடியும். கதையின் கரு, கதையாடல் உத்தி, வாக்கிய அமைப்புகள் என்று எல்லாமே அறைகூவல்கள்தான். எனவே நூலை வாசிப்பவர்களுக்கு உதவுவதற்காக நீண்ட முன்னுரை கொடுத்திருக்கிறேன்.

பொதுவாக மொழிபெயர்த்தீட நூல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் உங்களுடைய தேர்வு என்னவாக இருக்கிறது? அல்லது பதிப்பாளர் குறிப்பிடுகின்ற புத்தகங்களை மொழிபெயர்க்கின்றீர்களா?

எனக்குப் பிடித்த நூல்களை நான் தொடுவதற்கு முன்னரே பதிப்பாளர் ஒரு கவர்ச்சிகரமான நூலைக் கொடுத்துவிடுகிறார். எனக்கு எப்படிப்பட்ட நூல் பிடிக்கும் என்று எதிர் பதிப்பகத்தின் உரிமையாளர் அனுஷ் போன்றவர்களுக்குத் தெரியும். எனக்குப் பிடித்திருந்தால் எடுத்துக்கொள்வேன்; அல்லது தட்டிக் கழித்து விடுவேன். பெரும்பாலும் பேராசிரியர் தமிழவன் கொடுக்கும் கட்டுரைகள் தட்ட முடியாதவையாக இருக்கும். எனக்குப் பிடித்த டி.எஸ். எலியட்டின் 'மர்டர் இன் தெ கத்தீட்ரலையும்', சாமர்செட் மாமின் 'ரேசர்ஸ் எட்ஜையும்' மொழிபெயர்க்க அண்மையில்்தான்

முடிந்தது. அதற்காக நண்பர் சந்தியா நடராசானுக்குத்தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும். அவை சரியாக விநகவில்லை என்பது வேறு விஷயம்.

எதிர் வெளியீடு தவிர, வேறு எந்தப் பதிப்பகங்கள் உங்கள் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டிருக்கின்றன?

என்சிபிஹெச் பதிப்பகம் ஆங்கிலம், தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் மாணவர்க்கான நூல்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தஸ்தயெவ்ஸ்கி எழுதிய *The Idiot* நாவலை வெகுளி என்ற தலைப்பில் என்சிபிஹெச் வெளியிட்டிருக்கிறது. இரு நகரங்கள் கதை, விந்தையுலகில் ஆலிஸ் முதலான நான்கு உலக இலக்கியங்களின் சுருக்கத்தை மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். அவை மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. இந்தியா 2020 என்ற நூலின் மாணவருக்கான பதிப்பை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து என்சிபிஹெச் பதிப்பகத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

நீங்கள் மொழிபெயர்த்த முக்கியமான நூல்கள் என்று எவற்றைக் கருதுகிறீர்கள்?

மெளன வசந்தம், வாங்காரி மாத்தாய், வெகுளி, காஃப்கா, சமகாலத் தமிழ் கவிதைகள், தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், வேங்கையின் மைந்தன்.....

சில மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் பற்றி விரிவாகச் சொல்லுங்கள்.

மெளன வசந்தம் ரெய்ச்சல் கார்சன் எழுதிய *Silent Spring* என்ற நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. 1962 ஆம் ஆண்டு வெளியாயிற்று. DDT முதலான பூச்சிக்கொல்லிகளின் பயன்பாட்டால் நிலம், நீர், காற்று, கடல், உயிரினங்கள் எவ்வாறு பாதிப்படைகின்றன என்பதைப் பதிவு செய்த நூல்; உலகளாவிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. பல நாட்டுத் தலைவர்கள் கார்சனுடைய எச்சரிக்கையால் DDT முதலான வேதி நச்சுப்பொருட்களின் பயன்பாடுகளைத் தடை செய்தனர். நமது நாட்டில் கூட 70களில் தடை செய்யப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். உலகம் பேரழிவிலிருந்து ஒரு தனி மனிதரின் முயற்சியால் காக்கப்பட்டது. மெளன வசந்தம் இந்த முயற்சிகளை மனத்தைத் தொடுவகையில் தருகிறது. வாங்காரி மாத்தாயின் தன்வரலாறு, தனி ஒரு பெண்ணாக அவர் எப்படி கென்யாவில் அரசுகளைப் பகைத்துக்கொண்டு மரங்களைக் காத்தார் என்ற போராட்டத்தின் கதை. பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் நாவலைத் தமிழிலாவது நம்மவர்கள் படிக்கிறார்களா? ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை வாசிப்பார்களா?

உலகம் வாசிக்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை. தஸ்தயெவ்ஸ்கியின் இடியட்டை வெகுளி என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். பெரிய நாவல்தான். ஆனால் எல்லோரும் அதை வாசிக்க வேண்டும்.

நீங்கள் மொழிபெயர்த்த நூல்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் என்ன வகையான வினையாற்றுக்கின்றன என்று நினைக்கிறீர்கள்?

அப்படி ஓர் ஆய்வு செய்வதற்குத் தமிழில் வழி இருக்கிறதா என்ன? ஆனாலும் மெளன வசந்தமும், வாங்காரி மாத்தாயும் அதிகம் வாசிக்கப்படுகின்றன. தமிழ்ச் சமூகத்தில் இயற்கையைக் காக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட அவை காரணமாக இருக்கவேண்டும். சுற்றுச் சூழல்பற்றிய இன்னொரு நூல் பாதரசம் எனும் நஞ்சு. அது மக்களைச் சென்றடைந்திருக்கிறதா? என்பது தெரியவில்லை. அந்த நூல் கொடைக்கானலில் வெப்பமானி தயாரித்த தொழிற்சாலையின் பாதரச நஞ்சின் பாதிப்பை விவரிக்கிறது - அறிவியல்பூர்வமாய், அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு. இன்னும் காடுகளிலும், ஏரித் தண்ணீரிலும் பாதரச நஞ்சின் கசடுகள் இருக்கின்றன என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்களாம். எனது மொழிபெயர்ப்பு நூலை வாசிக்கும் நண்பர்களில் சிலராவது பாதரசத்தை முழுவதுமாய் நீக்க முயற்சி மேற்கொள்ள மாட்டார்களா? அண்மையில் சாகித்திய அகாடமி வெளியிட்டிருக்கும் அகிலனின் வேங்கையின் மைந்தன் நாவலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ஒரு பேரரசின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் அனைவருக்கும் கொண்டு செல்லும் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழர் வாழ்க்கைக்கு முக்கியத்துவம் இல்லாத நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கின்ற போக்கினால் ஏதாவது பயன் உண்டா?

உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், இன்றைய தமிழ் வாழ்க்கைக்கு முக்கியம் இல்லாத நூல்கள் நாளை முக்கியத்துவம் பெறலாம் அல்லவா? திருமணம் இல்லாமல் சேர்ந்து வாழும் முறை இங்கே வராது என்பது என்ன நிச்சயம்?

மொழிபெயர்ப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கின்ற நூல்கள் தேர்வில் கட்டுப்பாடு அவசியமா?

கண்டிப்பாக, மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும் படைப்பாளியைப் போல சமூக ஆன்மீகப் பிரக்ஞை, பொறுப்பு இருக்கிறது அல்லவா?

மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைத் தவிர, நீங்கள் எழுதிய மாணவர் கற்றல், முதுமை போன்ற நூல்கள் சமூக மாற்றத்தில் என்னவகையாக உதவிடும் என்று கருதுகிறீர்கள்?

கல்வி பற்றிய எனது மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் சிறிது கடினமானவை என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இளையோருக்கும் மாணவருக்கும் எழுதியுள்ள நூல்கள் அவர்களை உருவாக்குவதில் உதவுகின்றன என்று நம்புகிறேன். முதுமை இனிமையைப் பலரும் விரும்பி வாசிக்கிறார்கள். ஒரு வாசகர் ஒவ்வொரு வரியையும் எடுத்துக் கொண்டு விளக்கம் தருகிறார். எனக்கு மிகவும் மன நிறைவு அளித்த நூல் அது. கற்றல், ஆங்கிலம் கற்பித்தல், பேச்சுப் பயிற்சி நூல்கள் நல்ல பயனைத் தந்திருக்கின்றன என்று அறிகிறேன்.

மொழிபெயர்ப்பைத் தவிர தாங்கள் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் பற்றி...

உங்கள் நூலகம், சிற்றேடு, தளம், பிறழ், காக்கைச் சிறகினிலே, தமிழ்வெளி முதலான இதழ்களில் இலக்கிய ஆய்வு தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதுகிறேன். இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் கோட்பாட்டாளர்களும் என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பைப் பிறழ் வெளியிட்டிருக்கிறது. என்னுடைய நூல் அறிமுகங்களின் தொகுப்பைக் கனவு வெளியிட்டிருக்கிறது.

உலகமயமாக்கல் காலகட்டத்தில் கார்ப்பரேட்டுகளின் அரசியல் மேலாதிக்கம் நிலவுகிற இன்றைய காலகட்டத்தில் இலக்கியப் படைப்புகளின் இடம் எதிர்காலத்தில் என்னவாக இருக்கும்?

உங்கள் வினாவிலேயே விடை இருக்கிறது; அச்சம், ஐயம், மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்கு வாசிப்பு தேவையில்லை என்ற போக்கு இப்போதே இருக்கிறது என்பதை உங்கள் வினா சொல்லாமல் சொல்கிறது.

ஆங்கில மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் பாலமாக விளங்குகிற நீங்கள் இதுவரை எத்தனை நூல்களை மொழிபெயர்த்து இருக்கிறீர்கள்? உங்களுடைய மொழிபெயர்ப்புச் செயல்பாடு, திருப்தி அளிக்கிறதா?

ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு 44 நூல்களும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு 25 நூல்களும் மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். பேராசைக்காரனுக்கு என்று மன நிறைவு கிடைக்கும்?

செயற்கை நுண்ணறிவு மொழிபெயர்க்கின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளரின் தனித்துவம் இன்னும் எத்தனை காலத்துக்குத் தாக்குப் பிடிக்கும்?

தெரியவில்லை; இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் எழுதிய கட்டுரையை மாற்றி எழுத வேண்டும் போலும். புகழும் ஆற்றலும் உள்ள மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் சிலர் அந்தப் பக்கம் போய்விட்டார்களாமே?

உங்களுக்குக் கிடைத்த விருதுகள் பற்றி...

திசையெட்டும் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது, அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கான முதல் பரிசு, தமிழக அரசின் சிறந்த உளவியல் கல்விக்கான விருது ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேடை பதிப்பகம் வெளியிட்ட நாகாலாந்து நூலுக்குத்தான் அருட்செல்வர் விருது கிடைத்தது.

நீங்கள் ஏதாவது கலை இலக்கிய அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயல்படுகிறீர்களா?

இல்லை. ஆனால் பல இடதுசாரி அமைப்புகளோடு தொடர்புண்டு. கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்துவ கலை இலக்கிய மன்றத்தோடு பயனித்திருக்கிறேன். அதன் தலைவராகக்கூட இருந்திருக்கிறேன்.

ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டு காலம் உயர்கல்விப் பணியில் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு இருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய கல்விப் பணி மனதுக்கு நிறைவாக இருக்கிறதா?

சிறப்பாக என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், ஓரளவு செய்திருக்கிறேன் என்ற மன நிறைவு உண்டு. இன்னும் செய்திருக்கலாமோ என்ற ஏக்கமும் உண்டு.

உங்கள் இலக்கியம் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணி பற்றி உங்களுடைய குடும்பத்தினரின் அபிப்பிராயம் என்னவாக இருக்கிறது?

எனக்கு வாசிப்பதையும் எழுதுவதையும் தவிர ஒன்றும் தெரியாது. மனைவிக்கு உதவி செய்வதெல்லாம் எதுவும் இல்லை. கூட அமர்ந்து பேசுவதும் குறைவு. பாராமுகம் என்றோ அலட்சியம் என்றோ, இல்லை. எனக்குத் தெரிந்த உளவியல் அவ்வளவுதான். இருந்தாலும், 44 ஆண்டுகள் என்னுடைய இந்த நடத்தையைப் பொறுத்துக்கொண்டது மட்டுமின்றி, எனக்கு நேரா நேரம் குடிப்பதற்கோ உண்பதற்கோ ஏதாவது கொடுத்து, வீட்டுக்கு வருபவர்களிடமும் இவற்றைக் குறையென்று காட்டாமல் பெருமையாகச் சொல்லி ஊக்கப்படுத்தியதை இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன். என்னுடைய மகள்களும் பேரக்குழந்தைகளும் கூட அப்படியே வந்து விட்டனர்.

எழுத்தாளர்களுக்கு என் ஆலோசனை:

நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய உலக இலக்கியம் படைத்தாலும் உங்கள் மனைவிக்கும் குழந்தைகளுக்கும் சிறிது நேரம் ஒதுக்குங்கள். அவ்வளவுதான்.

சிலம்பில் நாட்டார் தெய்வம் – இயக்கி

சோ. வெண்ணிலா
முனைவர் நா. மாலதி

முன்னுரை:

பழங்காலத்தில் மனிதன் இயற்கையில் ஏற்படும் மாறுதல்களாக கண்டு அஞ்சினான். அம்மாறுதல்கள் ஏற்படுவதற்கு, தனக்கு மேல் ஒரு சக்தி இருப்பதாக கருதினான். எனவே, சக்தியை வழிபட ஆரம்பித்தான். அச்ச உணர்வால் சில நம்பிக்கைகளைக் கற்பித்துக் கொண்டான். மக்களிடையே வழக்கத்தில் உள்ள நம்பிக்கைகளில் அதிகமானவை தெய்வம் தொடர்பானவை ஆகும். 'அவனின்று ஓர் அணுவும் அசையாது' என்ற உணர்வுடன், உலகத்தை படைத்த இறைவனை சிந்தனையாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் வழிபட்டான். அந்த அடிப்படையில் முத்தமிழ்க் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தை வடித்த இளங்கோவடிகள் தன்னுடைய கால மக்கள் வணங்கிய தெய்வங்களுள் ஒன்றான இயக்கி தெய்வத்தைப் பற்றி எழுதியதை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

இயற்கைப் பொருள்களில் தெய்வங்கள்:

இயற்கை வழிபாடு மக்கள் சமுதாயத்தில் தோன்றிய முதல் வழிபாடு ஆகும். சங்ககால மக்கள் இயற்கையோடு இணைந்து

வாழ்ந்தனர். பண்டைத் தமிழர்கள் தங்களைச் சுற்றி காணப்படுகின்ற இயற்கைப் பொருள்கள் அனைத்திலும் எண்ணற்ற தெய்வங்கள் இருப்பதாக கருதினர். மலை, காடு, மரம், நீர் ஆகியவற்றில் தெய்வங்கள் இருப்பதாக எண்ணி நம்பினர். இதனை,

"காடே கடவுள் மேனபுறவே ஒள்ளிழை மகளிரோடு
மள்ளர் மேன ஆறே அவ்வனைத்து".

- (பதிற்றுப்பத்து 13:20-23)

"அணங் கொடு நின்றது மலை - (நற்றிணை 165:3)

மேல் குறிப்பிட்ட பாடல்கள் இயற்கை வழிபாட்டிற்குச் சான்றாகின்றன. மரத்தில் தெய்வங்கள் உறைந்துள்ளதாக நம்பிக்கை இன்றும் நாட்டுப்புற மக்களிடையே காணப்படுகின்றது. அரசமரம், ஆலமரம், வேப்பமரம், வில்வமரம் முதலிய மரங்களை மக்கள் வழிபட்டு வந்ததைக் கண்கூடாகக் பார்க்கலாம். இத்தகைய நம்பிக்கை இருந்துள்ளது என்பதை,

"எம்ஊர் வாயில் உன்துறைத் தடைஇய
கடவுள் முதுமரத்து உடன் உறை பழகிய"

- (நற்றிணை.83:1-2)

"தெய்வம் சேர்ந்த பராரை வேம்பு"

- (அகநானூறு 309:4)

போன்ற பாடல்களின் வழி அறிய முடிகின்றது. இயற்கைத் தோற்றங்களாகிய பொருள்கள் கதிரவன், மதி, மழை, மின்னல் முதலான பொருட்களை கண்டு ஏற்பட்ட வியப்பு, அதிர்ச்சி, அச்சம் என்னும் உள்ளத்து உணர்வுகளே சமயம் தோன்ற காரணமாயின எனக் கூறும் மாக்ஸ் முல்லரின் கருத்து சிந்திக்கத்தக்கது.

நால்வகை நிலங்களின் தெய்வங்கள்:

மக்கள் தாங்கள் வாழுகின்ற நிலத்திற்கு ஏற்றவாறு தெய்வத்தினை வகுத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். தொல்காப்பியர் நான்கு நிலங்களுக்குரிய தெய்வங்களை,

"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புளல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என
சொல்லிய முறையார் சொல்லவும் படுமே"

- (தொல்.பொருள்.நூ.5)

எனக் கூறியுள்ளார். இயற்கையிடமும், மரணத்திற்குப் பின்வரும் நிலையிடமும் மனிதன் கொண்ட அச்சமே வழிபாட்டிற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்று சிக்மண்ட் பிராய்டு குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய நிலப்பகுப்பின் தெய்வங்களை சிலப்பதிகார மக்களும் வழிபட்டு வந்தனர். ஆய்ச்சியர்க்குரவையில் திருமால், குன்றக்குரவையில் முருகன், கடலாடு காதையில் வருணன், இந்திரவிழுவூர் எடுத்த காதையில் இந்திரன், வேட்டுவவரியில் கொற்றவை என நிலத்திற்கு ஏற்ப மக்கள் தெய்வத்தினை வழிபட்டு வந்தனர்.

காப்பியங்களில் தெய்வங்கள்:

மனிதர்கள் தெய்வ நம்பிக்கை மிக்கவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் தெய்வங்களை மனிதனைப் போலவே கருதி அதிகப்படியாக நம்பி வழிபட்டுள்ளனர். சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் தெய்வங்கள் ஒற்றுமைத் தன்மையுடன் காணப்படுகின்றன. நாட்டார் தெய்வங்களாக நாட்டுப்புறங்களில் வழிபடப்படுகின்றவர்கள் இயல்பான மனிதர்கள் எனலாம். சமுதாயத்தில் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்தும், சாதனைகள் பல புரிந்தும், பல நன்மைகளைச் செய்தும், வாழ்ந்து மறைந்தவர்களை அவர்களின் தலைமுறையினர் நாட்டார் தெய்வங்களாக வழிபட்டு வருகின்றனர். வீரத்தின் வெளிப்பாடாக தெய்வங்கள் உள்ளன எனலாம். வனசாரினி, வரோத்தமம், பாவை, இயக்கி, கொற்றவை போன்ற தெய்வங்கள் சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலா, கந்திநீர்பாவை போன்ற தெய்வங்கள் மணிமேகலையிலும் வழிபடப்பட்டன.

வழிபடுவதன் காரணம்:

மக்களையும் பயிர்களையும் நோயிலிருந்து காத்தல், மனிதனின் துன்பத்தைச் சரி செய்தல், நோயிலிருந்து காத்து மீண்டும் வராமல் தடுத்தல், குழந்தைப்பேறு வரம் தருதல், பயிர் விளைச்சல் அதிகமாகக் கொடுத்தல் போன்ற காரணங்களுக்காக தெய்வங்களை மக்கள் வழிபடுகின்றனர்.

சங்க இலக்கியங்களில் இயக்கி:

இயக்கி வழிபாடு வளமைச் சடங்குகளுடனும், செல்வச் செழிப்பின் சின்னமாகவும், நீர்வள தெய்வமாகவும் நாட்டுப்புற மக்களால் வழிபடப்பட்டது. சங்க இலக்கிய நூல்களில்

கடல்கெழு செல்வி, வரையற மகளிர், சூலி, சூர் மகள், சூரர மகளிர், கானமர் செல்வி, பாவை, அணங்கு போன்ற தெய்வங்கள் இயக்கி வழிபாட்டோடு ஒப்புமை உடையனவாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் இயக்கி:

சிலப்பதிகாரத்தில் இரண்டு வகையான இயக்கி தெய்வங்களைக் காணலாம். ஒன்று, தமிழகத்தின் வட்டாரப் பண்புகளோடு கூடிய இயக்கி வழிபாட்டு முறையாகும். இவை சிலம்பில் வரும் பாவை, கானுறைத் தெய்வம், வரோத்தமை போன்றவையாகும். மற்றொன்று, இயக்கி என்ற பெயரில் 'பூங்கண் இயக்கி' என்ற பெயரில் வழிபடப்பட்டது. இது சமண சமயம் தமிழ்நாட்டில் வந்ததற்கான அடையாளம் எனலாம். இன்றளவிலும் பூம்புகாரில் சாயாவனம் எனப்படும் பகுதியில் உள்ள சம்பாதி கோயிலை அந்த ஊர் மக்கள் பிடாரி கோயில் என்று வணங்கி வருவது இயக்கி வழிபாட்டின் எச்சத்தினைக் காட்டுகிறது.

பாவை தெய்வம்:

பாவை வழிபாடு சங்ககாலத்தில் இருந்தே வந்துள்ளது. பாவைகள் மண், மரம், புல், வைக்கோல் கொண்டும், சிறுவர் சிறுமியரின் விளையாட்டுப் பொருளாகவும் பாவை விளங்கியது. பாவையை சிறுமியர் தனது மகளாக நினைத்து விளையாடிய செய்தியை,

"உறாஅ வருமுலை மடாஅ

உண்ணாப் பாவையை ஊட்டுவோனே".

- (ஐங்கு-128:2-3)

என ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது. மணலால் பாவை செய்து விளையாடுவதை,

"வண்டற்பாவை வரிமணல் அயர்ந்தும்" - (அகம்.330:2)

என வண்டற் பாவையை வைத்து விளையாடிய செய்தியை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. சிலம்பில் ஆண்பாவைக் குறிப்பு உள்ளது. அதில் காவிரிக் கரையில் செய்து வைத்த மணற்பாவையைப் பெண்களின் கணவனாக கூறுவதாக,

"..... பொன்னி கரையில் மண்ப்பாகை நின்

கணவனாம்"

- (சிலம்பு.21: 6-7)

என்ற பாடலின் மூலம் ஆண்பாவையையும் வழிபாடு செய்த நிகழ்வினை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. வேட்டுவவரியில் பாவை என்னும்

சொல் பல பெண் தெய்வங்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

"பாய்கலைப் பாவை பைந்தொடிப் பாவை

ஆய்கலைப்பாவை அருங்கலைப் பாவை"

- (வேட்டுவவரி 70-71)

இந்த வரிகளில் பாய்கலைப் பாவை என்பது உமாதேவியையும், ஆய்கலைப் பாவை சரஸ்வதியையும் குறிக்கிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் ஐவகை மன்றங்களில் ஒன்று பாவை மன்றம். இதில் உள்ள பெண் தெய்வம், அரசும், அறங்கூறும் அவயமும் நீதி தவறி நடந்தால் வாய் பேசாமல் கண்ணீர் விட்டு அழும் தன்மை உடையது. இதனை,

"அரைசு கோல்கோடினும் அறம் கூறு அவையத்து

உரைநூல் கோடி ஒருதிறம் பற்றினும்

நாவொடு நவிலாது நவைநீர் உகுத்து

பாவை நின்ற அழுஉம் பாவை மன்றமும்"

- (சிலம்பு 5:135-138)

பாடலின் மூலம் பாவை மன்றத்தில் இருந்த பாவை தெய்வீக ஆற்றல் பெற்ற செய்தி வெளிப்படுகிறது.

வனசாரணி (அ) கானுறை தெய்வம்:

காட்டிடைத் தெய்வம் வனசாரணி. இந்த அணங்கு காட்டில் செல்வோரை அச்சுறுத்தும் தன்மை கொண்டது. இதனை காடுறை தெய்வம் அல்லது கானுறை தெய்வம் என்ற பெயரால் அழைத்தனர். நினைத்தபோது வேண்டிய உருவத்திற்கு மாற்றம் கொள்ளும். கோவலன் பொய்கையினை நாடி வந்தபோது வனசாரணி, வயந்தமாலை உருவம் கொண்டு கோவலனை மயக்க முற்பட்டது. அப்போது கோவலன் வெற்றியைத் தரும் பாய்கலைப் பாவையான கொற்றவையின் மந்திரத்தை உச்சரிக்கிறான். பயந்து போன வனசாரணி தன் உருவத்தை கலைத்து காட்டில் வாழும் இயக்கி நான் இன்று உரைக்கிறது. இந்த வழியாக செல்வோரை மயக்கும் தன்மை உடையவள் நான் என்கிறது. இதனை,

"..... கோவலன் நாவில் கூறிய மந்திரம்

பாய்கலைப் பாவை மந்திரம் ஆதலின்

வனசாரணி யான் மயக்கம் செய்தேன்

புனமயில் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கும்

என்திறம் உறையாது ஏகுஎன்று ஏகத்"

- (மதுரை காண்டம்.11: 195-200)

என்ற பாடலில் தான் செய்த பிழையை உன் மனைவியிடமும், கவுந்தியடிகளிடமும் கூறி விடாதே என உரைத்து கோவலனிடம் இருந்து விடைபெறுகிறது இயக்கி.

வரோத்தமை:

வரை என்ற மலையில் உறையும் இயக்கி, வரோத்தமை தெய்வமாகும். சிலம்பில் மதுரைக்கு செல்லும் பெருவழிகளில் இடப்பக்கத்தில் அமைந்துள்ள நெடுமால் குன்றத்தின் பெரும் பிலமொன்றில் சிலம்பு ஆற்றின் தலையருவிக் கரையில் அமைந்திருந்த வரோத்தமையே இயக்கி தெய்வமாகும். இந்த தெய்வம் சிலப்பதிகாரத்தில் மாங்காட்டு மறையோனால் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. இது நகர எல்லை தெய்வமாக கருதப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த வழியாக செல்வாரிடம் இது வாழ்வில் அழிவற்ற இன்பம் எது? என்ற வினாவிற்கு விடையளித்தால் மட்டுமே மதுரைக்குள் செல்லும் கதவினைத் திறந்து விடுவதாக சிலம்பில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதனை,

"கடிமலர் அவிழ்ந்த கன்னி காரத்துத் தொடிவளை தோழி ஒருத்தி தோன்றி இம்மைக்கு இன்பமும் மறுமைக்கு இன்பமும் இம்மையும் மறுமையும் இரண்டும் இன்றி ஓர் செம்மையில் நிற்பதும் செப்பு மின் நீயீர்இவ் வரைத்தாள் வாழ்வேன் வரோத்தமை என்பேன்"

- (மதுரை காண்டம் 11:108-115)

உரிய பதிவை உரைப்பதற்குப் பல வாயிற் கதவினைத் திறந்து விடுவதாக வரோத்தமை தெய்வம் கூறுவதாக சிலம்பில் இளங்கோவடிகள் கூறுகிறார்.

வரையாகிய மலையில் உறைந்து வந்ததால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

பூங்கண் இயக்கி:

தென்னிந்தியாவில் இயக்கி என்னும் பெயரில் கிடைக்கும் இலக்கியச் சான்றுகளில் பழமையானது சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் பூங்கண் இயக்கி ஆகும். பூ போன்ற கண்களைப் பெற்றதால் இப்பெயர் பெற்றது எனலாம். சமண சமயத்தைச் சாராத ஆயர் குலமக்கள் இத்தெய்வத்தினைப் போற்றியும்,

வணங்கியும் வாழ்ந்தனர். மதுரையின் புறத்துப் பகுதியில் தவச்சீலர்கள் தங்கி இருக்கும் மூதூரில் பூங்கண் இயக்கி கோயில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. சிலப்பதிகாரக் காலத்திற்கு முன்பே இந்த இயக்கி வழிபாடு இருந்ததை,

"அறம்புரி நெஞ்சின் அறவோர் பல்கிய

புறம்சிறை மூதூர் பூங்கண் இயக்கிக்குப்

பால்மடை கொடுத்துப் பண்பின் பெயர்வோள்

ஆயர் முதுமகள் மாதிரி என்போள்"

- (மதுரை காண்டம் 15:115-118)

சிலப்பதிகார வரி எடுத்து இயம்புகிறது. மாதிரி என்ற ஆயர் குலமகள் மாலைநேரங்களில் இத்தெய்வத்திற்குப் பால் சோறு வைத்து வழிபடுகின்றாள். இந்த இயற்கை வழிபாடு மதுரைப் பகுதிகளில் பெரும் செல்வாக்குடன் இருந்ததை சிலப்பதிகாரத்தின் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

முடிவுரை:

இயற்கை வழிபாடு தாய் தெய்வ வழிபாட்டுடனும், வளமைச் சடங்குகளுடனும் அதிகம் தொடர்புடையது. சமண சமயத்தின் அதிக செல்வாக்கே தமிழ்நாட்டில் இயக்கி வழிபாட்டிற்கு வித்திட்டது. தீப்பாய்ச்சி அம்மன், நீலியம்மன், ராக்காயி அம்மன், பிடாரி, செல்லியம்மன் போன்ற நாட்டுப்புறப் பெண் தெய்வங்கள் சமண சமய இயக்கிகளே ஆகும். இதனையே சிலம்பில் வரும் பூங்கண் இயக்கி காட்டுகிறது. தொன்மையான இயக்கி வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் இருந்தன என்பதற்குப் பாவை, வனசாரணி, வரோத்தமை தெய்வங்கள் சான்றுகளாகின்றன. பழங்காலத் தமிழ்நாட்டில் பெருவழிபாடாக நிகழ்ந்து வந்த இயக்கி வழிபாடு சமண, புத்த சமய நுழைவால் பெரு வளர்ச்சி பெற்று, இச் சமயங்களின் வீழ்ச்சியால் நாட்டுப்புற, தெய்வங்களான இயக்கி வழிபாடு சிறுமைப்படுத்தப்பட்டதைத் தற்போதைய வழிபாடுகள் காட்டுகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்:

1. புலியூர்க் கேசிகன் - சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், முதல் பதிப்பு, மார்ச்-2021, ஸ்ரீ பாரதி பப்ளிகேசன்ஸ், சாய்சுவாதி பிளாட்ஸ், நக்கீரர் தெரு, மேற்கு மாம்பலம், சென்னை-33.
2. தொ. பரமசிவன் - பண்பாட்டு அசைவுகள், பதினான்காம் பதிப்பு, ஆகஸ்ட் - 2016,

காலச்சுவடு பப்ளிகேசன்ஸ்(பி)லிட்., 669 கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில்-629001.

3. டாக்டர் த. ரெஜித்குமார் - நாட்டுப்புற இயல் முதல் பதிப்பு, அக்டோபர்- 2017, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட்., 41- பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
4. முனைவர் மு. அருணாச்சலம் - சிலப்பதிகாரம் ஒப்பாய்வுகள், பிப்ரவரி - 2020, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட்., 41- பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
5. உரையாசிரியர் முனைவர் அ. சிங்காரவடிவேலன் - ஐங்குறு நூறு மூலமும் உரையும், மூன்றாம் பதிப்பு, டிசம்பர் - 2022, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 21, இராமகிருஷ்ணா தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை - 17.
6. உரையாசிரியர்கள் கவிஞர் நா. மீனவன், முனைவர் சுப அண்ணாமலை - அகநானூறு மூலமும் உரையும், மூன்றாம் பதிப்பு, டிசம்பர் - 2022, வர்த்தமானன் பதிப்பகம்,

21, இராமகிருஷ்ணா தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை - 17.

7. முனைவர் சு. பார்வதி - சிலப்பதிகாரச் சிந்தனைகள், முதல் பதிப்பு, டிசம்பர் 2009, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 53, புதுத் தெரு, சிதம்பரம்- 608001.
8. முனைவர் பெரி. அழகம்மை - சிலம்பில் மக்கள் வாழ்வும் வழிபாடும், உயிர் எழுத்து பதிப்பகம், 9, முதல் தளம், தீபம் வணிக வளாகம், கருமண்டபம், திருச்சி -1.
9. டாக்டர் சு. சக்திவேல் - நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, பதினொன்றாம் பதிப்பு, பிப்ரவரி 2011, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தெரு, பாரி முனை, சென்னை - 600 108.

கட்டுரையாளர்கள்:

சோ. வெண்ணிலா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், நாட்டுப்புறவியல் துறை, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 10

நெறியாளர்:

முனைவர் நா. மாலதி

உதவிப் பேராசிரியர், நாட்டுப்புறவியல் துறை, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 10.

27 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தில் பணியாற்றி 06.02.2026 அன்று பணி நிறைவு செய்த தோழர் எம்.விருத்தாம்பிகை அவர்களுக்கு நடந்த பிரிவு உபச்சார நிகழ்வில் மேலாண் இயக்குநர் தோழர் க.சந்தானம் மற்றும் தலைமை அலுவலகப் பணியாளர்கள் கலந்துகொண்டனர்.

நியூ செஞ்சுரிமீன் புத்ய வெளியீடாக
மீள் புரிதல் னோக்கில் செவ்வியல் நூல்கள்
தமிழாய்வு வரலாற்றில் ஓர் அரிய முயற்சி

செயல் வரைவு தயாரித்தல் - வரைவைக் கலந்துரையாடலுக்கு
உட்படுத்துதல் - வரைவு செம்மையாக்கம் பெறல் - அறிஞர்
தெரிவிற்கான கலந்துரையாடல் - கட்டுரை பெறுதல் - விழியினர்
விவாதத்திற்குட்படுத்துதல் - மீளெழுதுகைக்கு ஆட்படுத்துதல் -
செம்மையுறாக் கட்டுரைகளைத் தவிர்த்தல் - இணையவழி
அமர்வில் வாசித்தல் - கலந்துரையாடலுக்கு உட்படுத்துதல்
- மீண்டும் செம்மையாக்கப்பெறல் எனப் பல கட்ட
முன்னெடுப்புகள்வழி உருக்கொண்ட முயற்சியில் விளைந்தவை.

தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு,
முத்தொள்ளாயிரம் ஆகிய நூல்களைப் பதிப்பியல், யாப்பியல்,
அணியியல், மொழிபெயர்ப்பியல், உளவியல், சமூகவியல்,
மான்னுடவியல் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் தக்க அறிஞர்கள்
ஆராய்ந்து எழுதியவை.

60க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுரைகள்

1300 பக்கங்கள்

உயர்தரத் தாளில் 12 தொகுதிகளுக்கும் சேர்த்து

விலை ரூ. ~~1631/-~~

முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 1000/- மட்டுமே.

முன் பதிவு செய்ய இறுதி நாள்: 31-03-2026

தேயிலைத் தோட்டச் சுரண்டலைப் பற்றிய பெரும் பதிவு!

சா.ஜெயராஜ்

முணாறு, இலங்கை உள்ளிட்ட மலைப் பகுதிகளில் காணப்படும் தேயிலைத் தோட்டங்களைச் சற்றே மனதில் நினைவு கூரலாம். தேவையெனில், இன்று இல்லம் தோறும் புழங்கிக் கொண்டிருக்கும் திறன்பேசியைத் திறந்து காணொளியில் காணலாம்.

காதல் பாடலுக்குத் தேயிலைத் தோட்டங்களில் நடனமாடாத முதன்மையான திரைப்படக் கலைஞர் யாரும் இருக்கமாட்டார்.

மிகப் பெரிய திரைப்படப் பதிவுக் கருவிகளை வைத்து, தேயிலைத் திட்டத்தின் எந்த இடத்தையும் அங்குலம் அங்குலமாகப் பதிவு செய்ய முடியும். இப்போது நம் கையில் உள்ள திறன் பேசிக் கருவியின் மூலமும் அவ்வாறே பதிவு செய்ய முடியும்.

இத்தகைய ஒப்பற்ற எழில் தோற்றத்துக்கும், அது கொட்டிக் கொடுக்கும் வருமானத்துக்கும் தங்கள் உழைப்பை அளித்த - அதாவது, அரை வயிறு, கால் வயிறு கஞ்சி குடித்து, குளிரிலும் மழையிலும் தங்களை அழித்துச் சிதைத்துக் கொண்ட- பல்லாயிரக்கணக்கான தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அடிமைத்தனக் கொடுமையை நம் கண் முன்னே கொண்டு வந்து காட்டுகிறது - டாக்டர் பி.எச்.டேனியல் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் Red Tea என்னும் பெயரில் ஆங்கிலத்தில் எழுதி,

டாக்டர் வெ.ஜீவானந்தம் அவர்களால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள குருதித் தேநீர் என்னும் புதினம்!

1925ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தின் கடுங்குளிர். திருநெல்வேலிச் சீமையில் உள்ள மைலாடி கிராமம். வெறும் முப்பது குடிசைகள். ஒரே ஒரு வீடு மட்டுமே ஓட்டுவில்லை வீடு. பிறவெல்லாம் மண்குடிசைகள். மைலாடி கிராமத்து மக்கள் அனைவரும் பக்கத்துக் கிராமத்தில் உள்ள நிலத்தை மட்டுமே நம்பி உயிர்வாழும் விவசாயக் கூலிகள். போதாக்குறைக்கு, அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள்!

அந்த மைலாடி கிராமத்துக் குடும்பங்களுள் ஒன்று - இந்தப் புதினத்தின் தலைமைக் கதைமாந்தர்கள்: கருப்பன் - வள்ளி இணையர். இவர்கள் புதிதாகத் திருமணம் ஆகி புது வாழ்வில் அடியெடுத்து வைத்திருக்கின்றனர்.

அவ்வேளையில், திருநெல்வேலிச் சீமைப் பகுதியில் மழை பொய்த்துப் போனது. மாதக் கணக்கில் கூலி வேலைக்கு வழியில்லை. கதைத் தலைவி வள்ளியின் வெள்ளிக் கொலுசு ஒரு வாரம் கஞ்சி ஊற்றியது. ராகிக் கூழும், வறுத்த மிளகாயும். அதுவும் ஒரு வேளைதான். விடிந்தால், அதுவும் இல்லை.

விலை: ரூ.245/-

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ், சென்னை.

இந்த நிலையில்தான், கருப்பன் வேலை தேடி, கயத்தாறுக்குச் செல்கிறான். கயத்தாறு அந்தப் பகுதிச் சுற்று வட்டாரங்களுக்குப் பெரிய நகரம். அங்கு தான் சங்கரபாண்டி என்னும் தேயிலைத் தோட்ட மேஸ்திரியைச் சந்திக்கிறான் - கருப்பன்.

சங்கரபாண்டியன், அப்படியே 'சர்க்கரை' பாண்டியனாகப் பேசுகிறான் - கருப்பனிடம்!

"ஏன் பட்டினி கிடந்து சாகறே? தொரைங்க நல்லவங்க. எரக்கம் உள்ளவங்க... இங்க வருஷம் முழுசும் கம்பு, ராகிதானே? அங்க வருஷம் முழுசும் அரிசி கிடைக்கும்... அங்க பாதிக்கு மேல நம்மாளுங்கதான். எல்லாம் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரைக்காரங்க. மறவர், மேல்ஜாதி இந்துக்கள் எல்லாம் கூட வேலை செய்யறாங்க. தர எல்லாத்தையும் ஒரே மாதிரித்தான் நடத்துவார்..." என்று சொல்லில் தேன் ஒழுகப் பேசி, முன்பணமும் கொடுத்து, கருப்பனைத் தன் பிடியில் சிக்க வைக்கிறான், சங்கரபாண்டியன்.

'எப்படியும் ஐந்து வருடம் எஸ்டேட்டில் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து, கொஞ்சம் காச சேர்த்தா, நல்ல வீடு, கொஞ்சம் நிலம், ரெண்டு மூணு கன்னு...' என்று கருப்பன் ஏகப்பட்ட கனவுகளுடன் தன் மனைவி வள்ளியுடன் புறப்பட்டு, கூலிகள் கூட்டத்தில் கலந்து பொள்ளாச்சி அருகிலுள்ள குமரிமலை எஸ்டேட்டுக்குச் செல்கிறான்.

அங்கு சென்ற பிறகுதான் கருப்பனுக்குத் தெரிகிறது - சங்கரபாண்டியன் மேஸ்திரி சொன்னதற்கு, ஒரு சிறுதுளியும் சம்பந்தமில்லாத நரகமே தேயிலைத் தோட்டம் என்று.

மொத்தமாக, தேயிலைத் தோட்டத்தைப் பற்றியதுதான் குருதித் தேநீர் என்னும் இந்தப் புதினம்.

புதினத்தின் பல இயல்களில் தேயிலைத் தோட்டத்தில் பணியாற்றும் அடிமைத் தொழிலாளர்கள் படும் இன்னல்கள் விவரிக்கப்படுகின்றன. அவை:

- அடிப்படைத் தேவையைக் கூட பூர்த்திசெய்துகொள்ள முடியாத, பெயரளவுக்குக் கூலி;
- ஓய்வில்லாத வேலை;
- அரைகுறை சாப்பாடு;
- தொழிலாளர்கள் தங்குவதற்கான குடியிருப்புகளின் அவல நிலை;
- மழை போல பனி; மழையோ வானமே பொத்துக்கொண்டு ஊற்றுவதுபோல் கொட்டும்;
- நிமோனியாவும், காய்ச்சலும் வந்ததன் விளைவாக, அன்றாடம் கூலித் தொழிலாளர்கள் உயிரிழந்து, தோட்டத்துக்கு உரமாகின்றனர்.
- முதலாளியத்தைப் போலவே, தொழிலாளர்களின் இரத்தத்தை அட்டைகளும் உறிஞ்சி எடுக்கின்றன;
- பெண் தொழிலாளர்கள் மாதவிடாய் நாட்களிலும் நிமிர்ந்து நிற்பதற்குக்கூட உடலில் தெம்பு இல்லாமல் தோட்டத்தில் தேயிலை பறிக்க வேண்டிய நிலை;
- ஆங்கிலேயர்கள் மட்டுமன்றி, இந்தியக் கண்காணிகள் உள்ளிட்டோரும் பெண் தொழிலாளர்களை பாலியல் கொடுமை செய்கின்றனர்.

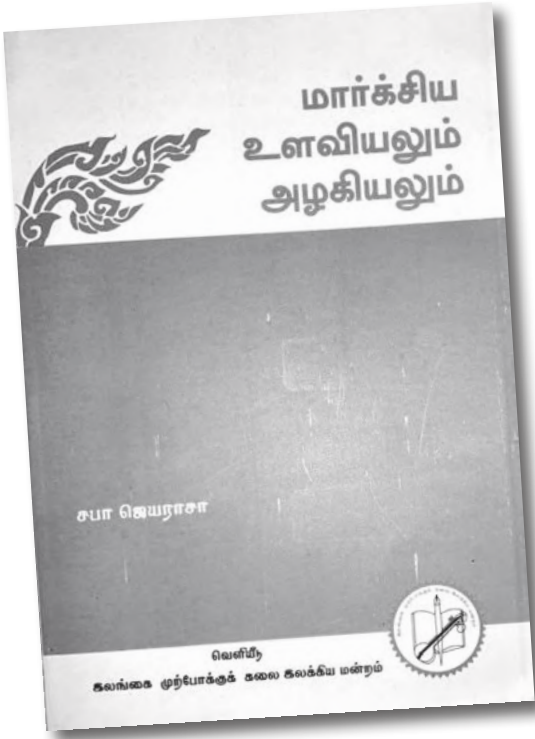
இவ்வாறான சூழலில் புதினத்தின் கதைத் தலைவன் கருப்பனின் மனைவி வள்ளிக்கு என்ன நேர்ந்தது, அங்கு குமரிமலையிலேயே அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைக்கு என்ன ஆனது என்கிற அனைத்துத் துயரங்களும் புதினத்தின் இறுதி இயலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலால் சுரண்டப்பட்டு, சிதைந்து போயின. அவற்றின் குறியீடாகவே, இந்தக் கருப்பன் - வள்ளி குடும்பத்தின் இன்னலும், இன்னபிற தொழிலாளர்களின் துயரங்களும் இப்புதினத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. திருநெல்வேலி வட்டார வழக்குத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பது - கூடுதல் சிறப்பு.

இத்தகைய தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலை இன்று பல இடங்களில் மாற்றப்பட்டிருக்கலாம்.

ஆனாலும், இந்தப் புதினத்தை வாசித்த போது, மனம் கனத்துப் போயிற்று.

கட்டுரையாளர்: மொழிபெயர்ப்பாளர்

மார்க்சிய உளவியல்

சபா. ஜெயராசா

“

பொருளாதாரக் கட்டமைப்பும் உற்பத்தி முறைமையுமே சமூகத்தின் அடிக்கட்டுமானமாக அமைகிறது. அதனை அடியொற்றியே மனித நடத்தைகளும் சிந்தனைக் கோலங்களும் உருவாக்கம் பெறுகின்றன. மனித மனத்தை உருவாக்குவதில் அவை பங்கு கொள்கின்றன.

”

மார்க்சிய அறிகைத் தளத்தில் நின்று மரபுவழி உளவியலுக்கு மாற்று வடிவம் கொடுத்தவர் ரசியாவைச் சேர்ந்த வைகோட்சி (1896-1936). சமூக நிலையில் பரவலான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு, மனித மனத்தைப் பற்றிய விளக்கத்தையும் சூழலோடு இடைவினை கொண்டு மனிதர் கற்றுக்கொள்ளும் செயற்பாட்டையும் விளக்கினார். அவரைத் தொடர்ந்து மார்க்சிய உளவியல் உலகில் தடம்பதிக்கலாயிற்று.

வைக்கோட்சிக்கு முன்னர் உளவியல் என்பது தனிமனித வாதத்தை அடியொற்றிய கலையாகவே இருந்து வந்தது; சமூக இருப்பும் அதனை அடியொற்றிய மனித நடத்தைகளும் கருத்திற் கொள்ளப்படவில்லை.

சமூக இருப்பிலிருந்தே மனிதமனம் உருவாக்கம் பெறுகிறது என்ற மார்க்சியக் கருத்தியலை உளவியலில் நிறுவி, தமது ஆய்வுகளை முன்னெடுத்தவர் வைகோட்சி.

மார்க்சிய உளவியலுக்கு அவர்தந்த அறிக்கைகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்:

1) ஒருவரது உள ஆற்றலும் அறிகைச் (COGNITIVE) செயற்பாடும் உயிர் மரபோடு மட்டும் தங்கியுள்ளன என்ற மரபுவழி உளவியற்கருத்தை நிராகரித்தார்.

மொழி என்ற கருவியைப் பயன்படுத்தி, சமூகச் சூழலோடும், பண்பாட்டு நிலவரங்களோடும் நிகழ்த்தப்படும் இடைவினைகளின் வாயிலாகவே உள ஆற்றலும் அறிகைத் திரட்டலும் முழுநிலையில் நிகழ்வதாக விளக்கினார். சமூகநிலையில் மேற்கொண்ட நீண்ட ஆய்வுகளை அடியொற்றி அந்த முடிவுக்கு வந்தார்.

2) அவர் அறிமுகப்படுத்திய “அண்மை விருத்திவலயம்” (ZONE OF PROXIMAL DEVELOPMENT) என்ற கருத்துவடிவம் மேலைப்புல அறிகை உளவியலாளரின் பெரும் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது. எவ்வயதின்மே தாம் முயன்று கற்கும் உச்ச எல்லைக்கும் அப்பால் உள்ள வலயமே அண்மை விருத்திவலயமாகிறது. ஆற்றலுள்ளோரின் வழிகாட்டலுடன் அந்த வெளியை நிரப்ப முடியும்.

எட்டுவயதுச் சிறுவர் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட வரன்முறையான ஆய்வை அடியொற்றி அந்த முடிவை முன்வைத்தார். உரிய முறையிலே கல்வி வழங்கப்பட்ட வேளை, எட்டு வயதுச் சிறுவர் பன்னிரண்டு சிறுவருக்குரிய அறிவைப் பெற்றுக் கொண்ட வளர்ச்சியைக் கண்டறிந்தார்.

எட்டு வயதுக்கும் பன்னிரண்டு வயதுக்கும் உள்ள இடைவெளியே அண்மைவிருத்திவலயமாகும். அதனை அடியொற்றியே அறிகை வளர்ச்சியில் தாவல்கட்டல் (SCAFFOLDING) என்பது கல்வி நடவடிக்கைகளில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

3) வயது மற்றும் ஆற்றல் முதிர்ச்சியால் மட்டும் அறிவு திரட்டிக் கொள்ளப்படுவதில்லை. சமூக இருப்பின் முக்கியத்துவம் அறிகை வளர்ச்சியில் நிகழ்த்தும் வகிபாகத்தை விளக்கினார்.

4) மார்க்சிய வரலாற்று இயங்கியலையும், கற்றலில் நிகழும் வளர்ச்சியையும் தொடர்புப் படுத்தி, பண்பாட்டு வரலாற்றுச் செயலிகைக் கோட்பாட்டை (CULTURAL HISTORICAL ACTIVITY THEORY) முன்வைத்தார். வரலாற்றுச் சூழமைவால் மனித ஆற்றல் உருவாக்கம் பெறுதலை அதன் வழியாகத் தொடர்புப் படுத்திக் காட்டினார்.

மேலும், மார்க்சிய உளவியலுக்குரிய ஆய்வை மேற்கொண்டவர்களுள் பவ்லோவ் (1849-1936) என்பாரும் முக்கியமானவர். கற்பனையாலும், ஊகங்களாலும், தொன்மங்களாலும் உளவியலை நிறுவாமல் பரிசோதனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட உளவியலுக்கு வலுவூட்டினார்.

நடத்தை உருவாக்கம் பற்றிய பரிசோதனையை நாயை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கினார். அவரது பரிசோதனைக்கும் முடிவுகளுக்கும் 1904ஆம் ஆண்டு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது.

நடத்தை உருவாக்கம் பெறுதல், நடத்தையை நிலைத்து நிறுவச் செய்தல், நடத்தையை இல்லாமல் செய்தல், மீண்டும் உருவாக்குதல், மீண்டும் அதனை ஏற்படுத்தல், வேறுபடுத்தி அறிதல், இரண்டாம் நிலை ஆக்கநிலை நிறுத்தல் முதலிய விதிகளை அவர் உருவாக்கினார்.

தொல்சீர் நிபந்தனைப்பாடு அல்லது தொல்சீர் ஆக்க நிலைநிறுத்தல் கோட்பாட்டாளராக அவர் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்.

மார்க்சியக் கருத்தியல் தளத்தில் காலுன்றி நரம்பியல் உளவியலை (NEURO PSYCHOLOGY) முன்னெடுத்தவர் அலெக்சாந்தர் லூரியா (1902-1977). நவீன நரம்பிய உளவியலின் தந்தையாக அவர் நிலைபெறுகிறார். அவர் வைகோட்சியின் நண்பர். இருவரும் இணைந்து ஆய்வை மேற்கொண்டனர்.

உளவியல் விளக்கத்துக்கு மார்க்சிய இயங்கியலை இருவரும் பயன்படுத்தினர். உடலியக்கத்துக்கும், உளவியலுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் மேலும் புரிதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டன.

உயர்நிலையான உளத் தொழிற்பாட்டில் மொழியின் முக்கியத்துவத்தை இருவரும் தெளிவுபடுத்தினர்.

பொருளாதாரக் கட்டமைப்பும் உற்பத்தி முறைமையுமே சமூகத்தின் அடிக்கட்டுமானமாக அமைகிறது. அதனை அடியொற்றியே மனித நடத்தைகளும் சிந்தனைக் கோலங்களும் உருவாக்கம் பெறுகின்றன. மனித மனத்தை உருவாக்குவதில் அவை பங்கு கொள்கின்றன.

மார்க்சியக் கருத்தியலை அடியொற்றி மனித ஆளுமை உருவாக்கமும் விளக்கப்படுகிறது. அதனை முன்னெடுத்தவர்களுள் லூசியான் செவே (1926-2020) முக்கியமானார். “மார்க்சியம் இன்றி மனித ஆளுமையை முழுமையாக விளக்கமுடியாது” என்ற கருத்தை அவர் முன்வைத்தார்.

“மார்க்சியமும் ஆளுமைக் கோட்பாடும்”, “மார்க்சியக் கோட்பாட்டில் மனிதன் மற்றும் ஆளுமை உளவியல்”, “உள்பகுப்புக் கோட்பாடு தொடர்பான மார்க்சியத் திறனாய்வு” உள்ளிட்ட

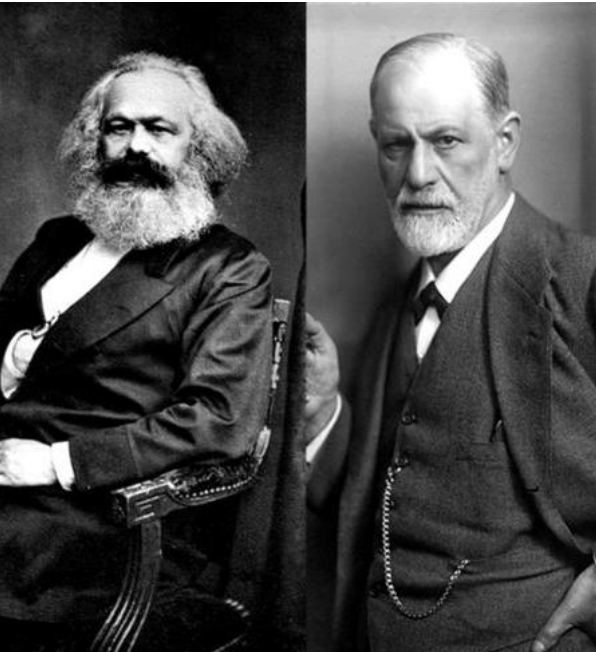
அவரது நூல்கள் உலகளாவிய முறையில் பலமொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புகள் செய்யப்பட்டு மார்க்சிய உளவியலின் கருத்துப் பலத்தை வெளிப்படுத்தின.

பிரெஞ்சுக் கம்யூனிசக் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்த அவர் எழுத்துப் பணியோடு மட்டும் நின்றுவிடாது சமூகப்பணியிலும் ஈடுபட்டார்; அரசியல் செயல்பாட்டாளராகவும் செயற்பட்டார்.

அவரது நூல்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியல் துறையில் மாணவருக்குரிய உசாத்துணையாகவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மார்க்சிய உளவியலுக்கும் சிக்மன் பிராய்டின் உள்பகுப்பு உளவியலுக்குமிடையே சில நிலைகளில் ஒப்புமை இருந்தவை சில உளவியலாளர்கள் கண்டறிந்தனர்.

உலகியல் உணர்வுகளை அடக்குதல், அன்னியமாதல் (கார்ல் மார்க்ஸ் அன்னியமாதல் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்தவர்), மெய்மை நிலை அறிவதன் வாயிலாக மனச்சுகம் பெறுதல், பொய்மை உணர்வுளைக் கண்டறிதல் போன்றவற்றை முதன்மைப்படுத்தல் முதலியவை மார்க்சிய உளவியலுக்கும் உள்பகுப்பு உளவியலுக்கும் உள்ள பொதுப்பண்புகள். அதேவேளை, பிரச்சினைக்குரிய தீர்வை உள்பகுப்பு உளவியல் தனிமனித நிலையில் நோக்குகின்றது; மார்க்சிய உளவியல் சமூகநிலையில் நோக்குகின்றது.

பிராய்டிசத்துக்கும் மார்க்சியத்துக்குமிடையே ஒப்புமை கண்டோரால் உருவாக்கப்பட்டதே “பிராய்டோ மார்க்சியம்” (FREUDO MARXISM) என்ற அறிகைவடிவம்.

எரிக்புரோம், லகான், மிசேல் பூக்கோ போன்றவர்கள் அந்த இணைப்புக்கு உடன்பாடு கொண்டோராய் இருந்தனர். பிராங்போட் சிந்தனா கூடத்தைச் சேர்ந்த எரிக்புரோம் (1900-1980) முன்வைத்த உளவியற் சிந்தனைகள் தனித்துவமானவை.

சமகால முதலாளியக் கட்டமைப்பும் அதனோடிணைந்த சமூகவியல்பும் மனிதரிடையே அன்னியமயப் பாட்டையும் எதிர்மானிட இயல்பையும் உருவாக்குவதாக புரோம் விளக்கினார்.

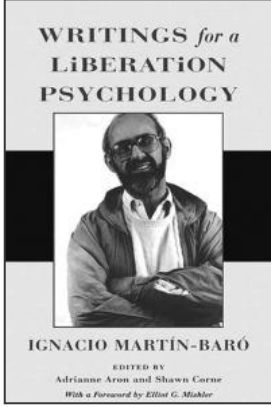
சமூக மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படும் பொழுது, உளவியல் நிலையில் மனித விடுதலை எட்டப்படும் என்று மேலும் குறித்துரைத்தார்.

மார்க்சியத்தோடும் உள்பகுப்பு உளவியலோடும் உறவாடியவர்களுள் ஒருவரான லகான், உளவியல், உளமொழியியல் (PSYCHO LINGUISTICS) ஆகிய துறைகளில் கால்பதித்து நிறைந்தவர். சமகால உளவியலில் அதிகம் மேற்கோள் காட்டப்படுபவர்களுள் ஒருவராகவும் விளங்குகிறார்.

மொழியால் மனம் கட்டமைக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிடும் லகான் சமூக இயல்போடு மனம் உருவாக்கப்படுகிறது என்ற மார்க்சிய அணுகுமுறையோடு இணைந்து செல்கிறார். அதே வேளை, பிராய்டிசத்தோடு இணைந்து நனவிலிமனம் பற்றிய கருத்தையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்.

தன்னிலை உருவாக்கம் தொடர்பாக அவர் முன்வைத்த “கண்ணாடிப் பருவம்” (MIRROR STAGE) என்ற கருத்து வடிவம் ஆய்வுக்குரிய எழுப்பொருளாகின்றது. குழந்தை வளர்ச்சியில் ஆறாம் மாதத்துக்கும் பதினெட்டாம் மாதத்துக்கும் இடைப்பட்ட காலம் கண்ணாடிப் பருவமாகின்றது. தனது உடலுக்கும் தனக்குரிய படிமத்துக்கும் உள்ள தொடர்பைக் கண்டறியும் பருவமாக அது அமைகின்றது. குழந்தையின் உளவளர்ச்சியில் அது ஒரு திருப்புமுனையாக அமைவதையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

“நனவிலி மனம் மொழி போன்று கட்டமைப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது”. என்ற அவரது கருத்து விவாதத்துக்குரிய வடிவமாகின்றது.

மார்க்சிய செல்வாக்கினால் உருவாக்கம் பெற்ற பிறிதொரு வடிவமாக விளங்குவது “விடுதலை உளவியல்” (LIBERATION - PSYCHOLOGY). இக்னோசியோ மார்க்டின் பரோ (1942-1989) என்பார் அதற்குரிய நிறைவு வடிவத்தை வழங்கினார்.

சமூக ஒடுக்கு முறைகளாலும் காலனித்துவ மேலாதிக்கத்தினாலும், மனித மனம் பாதிப்புக்கு உள்ளாவதைக் குறித்துரைத்த அவர் அவற்றிலிருந்து விடுதலை பெறப்படும் பொழுதுதான் மனச்சுகம் எட்டப்படும் என்பதை முன்மொழிந்தார்.

மார்க்சியக் கருத்தியலை உள்வாங்கிய பல நிலைஎழுச்சிகள் தென்அமெரிக்க நாடுகளில் இயங்கின. விடுதலை இறையியல், விடுதலை அறிவளிக்கை (PEDAGOGY), விடுதலை உளச்சிகிச்சை, விடுதலை இசைச்சிகிச்சை என்றவாறு மேற்கிளம்பல்கள் நிகழ்ந்தன.

மக்களுக்கு விழிப்பூட்டல், உற்றறி நடப்பியலை ஊட்டுதல், ஒடுக்குமுறைக் கருத்தியலில் இருந்து விடுபடவைத்தல், நலன்தரு கருத்துக்களை ஒன்றிணைத்துப் பயன்படுத்தல் போன்றவை முன்னெடுக்கப்பட்டன.

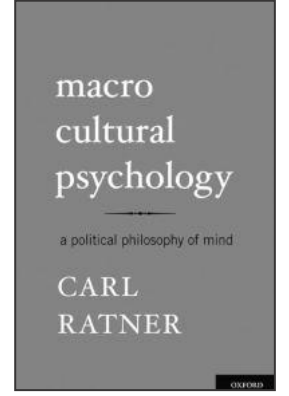
மனிதஇயல்பை, சமூக அரசியற்பின்புலத்திலும் வரலாற்றுச் சூழமைவு நிலையிலும் நிறுத்தி விளங்கிக் கொள்ளல் ஆகியவை விடுதலை உளவியலில் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

மார்க்சிய உளவியலை நவீன உலகச் சூழலுக்கேற்றவாறு நீட்சி கொள்ளச் செய்து வருபவர்களுள் ஒருவர் கார்ல் இரட்னர்.

மேலைப்புல உயர்அடுக்கினரின் நடத்தைகளை அடியொற்றியே அங்குள்ள உளவியற் கோட்பாடுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என எடுத்துரைத்தார். அவற்றை உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானவை என்று கருதுதல் தவறு என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

அவை சமூக ஏற்றத்தாழ்வை அங்கீகரிக்கும் உளவலிமை உருவாக்குவதற்கு மட்டுமே பயன்படுகின்றன.

நவீன அரசாலும், நிறுவனக் கோலங்களாலும், நுகர்ச்சி முறைமையாலும் உருவாக்கப்படும் பண்பாட்டுப் பெருவெளியை நுணுகி நோக்கினார். அந்த நிலவரம் ஒடுக்குமுறைக்குச் சாதகமாக இருப்பதுடன், மனத்தை அவலநிலைக்குத் தள்ளி விடுதலை அடியொற்றி “பெருவெளிப் பண்பாட்டு உளவியல்” (MACRO CULTURAL PSYCHOLOGY) என்ற கருத்து வடிவத்தை உளவியற் புலத்தில் முன்வைத்தார்.

கார்ல் மார்க்சின் எழுத்துகளும், வைக்கோட்சியின் உளவியல் ஆய்வுமுறைகளும் அவரின் மேற்கூறிய கருத்துவடிவத்தை உருவாக்குவதற்குரிய அறிகைத்தளங்களாக அமைந்தன.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் பொருளாதாரச் சுரண்டல் நிலவரங்களும், பண்பாட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும் அவரது சிந்தனையில் ஆழ்ந்த உறுத்தல்களை ஏற்படுத்தின.

பால்நிலைச் சமத்துவத்தை வலியுறுத்துதலும் பெருவிரிவுப் பண்பாட்டு உளவியலின் உள்ளடக்கமாக அமைந்தது.

சமகால வாழ்க்கைக் கோலத்தை மார்க்சிய அறிகைத் தளத்தில் நின்று ஆய்வு நிகழ்த்தும் உளவியலாளர்கள் அவரும் ஒருவராகின்றார்.

கார்ல் இரட்னர் 2006ஆம் ஆண்டுக்கும் 2007ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் ஜவகர்லால் நேருப் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆய்வு நிகழ்த்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மார்க்சியமும் உளவியலும் தொடர் வளர்ச்சி நிலைகளுடன் மேலெழுந்து வருகின்றன.

அவை தொடர்பான விரிந்த விளக்கத்தை இந்நூல் தருகிறது.

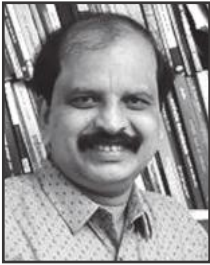
கட்டுரையாளர்:

பேராசிரியர், கல்வியியலாளர், எழுத்தாளர், இலங்கை.

1

புஷ்கினை சுட்டாலும் கொல்லமுடியாது

பாரதியாலன்

அது ஓர் குளிர்காலம். செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரம் முழுவதும் பனி மூடியிருந்தது. நல்ல பனிப் பொழிவு. தன் வீட்டின் ஜன்னலருகே அலெக்சாந்தர் புஷ்கின் அமைதியாக நின்றிருந்தார். வெளியே தூறல்போல் விழும் பனித்துளிகளையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஆனால் அவர் மனம் அங்கு இல்லை; அது எதை எதையோ நினைத்துக் கலங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவரின் மேசையின் மீது காகிதங்கள் சிதறிக் கிடந்தன. சில கவிதைகள் எழுதி முடிக்கப்பட்டிருந்தன. சில கவிதைகள் மனதிலே ஊறிக்கொண்டிருந்தன; அவரது மனநிலையும் அப்போது அப்படித்தான் இருந்தது. !

புஷ்கின் மனைவி நடாலியா பேரழகி! அவரது அழகு அனைவரையும் கவர்ந்தது. நடாலியா அரசரின் அரண்மனையில் மிகவும் பிரபலமானவர். நகரின் மேட்டுக்குடி சமூகத்தில் அவரைப்பற்றி அப்போது பல கிசுகிசுக்கள் பரவத் தொடங்கின. “நடாலியாவுக்கும் ஒரு வெளிநாட்டு அதிகாரிக்கும் மிக நெருக்கம் இருக்கிறதாம்!” என்று பேச்சு மெதுவாகப் பரவியது. குறிப்பாக, ஜார்ஜ் ட’ஆந்தேஸ் என்ற ஒரு பிரெஞ்சு அதிகாரி, புஷ்கினின் மனைவியைப் பற்றி அளவுக்கு அதிகமாக அவதூறு பேசினார். முதலில் புஷ்கின் அதையெல்லாம் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. “மக்கள் பேசத்தான் செய்வார்கள். காற்றுப் போல இதெல்லாம்... வந்தது போலவே போய்விடும்” என்று நினைத்தார்.

ஆனால் அது அப்படியல்ல; ஒருநாள், அவருக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அது மொட்டைக் கடிதம். அனுப்பியவரின் விலாசம் இல்லை. அந்தக் கடிதம் அவரது மனதை முற்றிலும் சிதைத்துவிட்டது. அந்தக் கடிதத்தில் ஒரே ஒரு வரி மட்டும் எழுதப்பட்டிருந்தது: “நீ ஒரு ஏமாளிக் கணவன். உன்னை ஏமாற்றிவிட்டான் உன் மனைவி” அந்த வார்த்தைகள் புஷ்கினை மிகவும் ஆழமாகக் காயப்படுத்திவிட்டன. தன்னை அவமதித்தாலும் அவர் பொறுத்துக் கொள்வார். தனது கவிதைகளை அவமதித்தாலும் கூட அவர் கடந்து சென்றுவிடுவார். ஆனால் தனது மனைவியின் நடத்தையைப் பற்றிப் பொதுவெளியில் இப்படிக்கேவலமாகப் பேசுவதை அவரால் தாங்கிக் கொள்வே முடியவில்லை.

அன்றிரவு முழுவதும் புஷ்கினுக்கு ஒருபொட்டு தூக்கமே வரவில்லை. “மனிதனுக்கு உயிர் போன்றது மதிப்பும் மரியாதையும். அதுவே போய்விட்ட பின்பு இனி வாழ்ந்து என்ன பயன்?” என்று அவர் எண்ணினார். அந்தக் காலத்தில் அங்கு ஒருவரின் மரியாதையை அவமதித்தால், அவமதித்தவருடன் துப்பாக்கிச் சண்டை (ட்யூயெல்) நடத்துவது ஒரு சமூக மரபாக இருந்தது. புஷ்கின் நீண்ட யோசனைக்குப் பிறகு அன்று ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். “நான் மென்மையான சபாவம் கொண்டவன் தான். ஆனால் என் மரியாதையைக் குறைக்க நினைத்தால், அது மென்மையாக இருக்காது” என்று அவர் தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டார். புஷ்கின், பரோன் ஜார்ஜ்ஸ் டி'ஆந்தேலை துப்பாக்கிச் சண்டைக்கு வரும்படி சவால்விட்டார்.

துப்பாக்கிச் சண்டை நடக்கும் நாள் வந்தது. அது 1837ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 27ஆம் தேதி. அந்த ஆற்றங்கரையோரம் முழுவதுமாகப் பனி படர்ந்திருந்தது. சுற்றிலும் ஒரு வகை அமைதி நிலவியது. புஷ்கின் துப்பாக்கியைப் பிடித்தபடி நின்றார். ஒரு நொடி, அவர் எழுத வேண்டிய கவிதைகள் நினைவுக்கு வந்தன. மனைவியின் அழகிய முகமும் மனதில் தோன்றியது.

அடுத்த நொடி, டுமில்... டுமில்... என்று துப்பாக்கிச் சத்தம் அந்தப் பேரமைதியைக் கிழித்திற்று. புஷ்கின் வயிற்றில் ஒரு குண்டு பாய்ந்து இரத்தம் கொப்பளிக்க அப்படியே தரையில் விழுந்தார். அவரை உடனே வீட்டிற்குத் தூக்கி வந்தனர். இரண்டு நாட்கள் அவர் கடுமையான வலியுடன் படுக்கையிலேயே இருந்தார். நண்பர்கள் எப்போதும் அவரைச் சுற்றிலும் நின்றனர். ஒருவர் மெதுவாக அவரிடம் கேட்டார், “வருத்தமாக இருக்கிறதா?” புஷ்கின் மெல்ல சிரித்தார். “இல்லை.

நான் என் மரியாதையைக் காப்பாற்றிவிட்டேன். அதுவே எனக்குப் போதும்” என்று அமைதியாகச் சொன்னார். ஆனால் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட சிகிச்சை பலனளிக்கவில்லை.

அந்த துப்பாக்கிச் சண்டை முடிந்த இரண்டாம் நாள், அலெக்சாந்தர் புஷ்கின் நிரந்தரமாகக் கண் மூடினார். அப்போது அவருக்கு வயது வெறும் முப்பத்தேழுதான். ஒரு மனிதன் மறைந்தார். ஆனால் ஒரு கவிஞர் மறையவில்லை, மக்கள் மத்தியில் இது பெரிய அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தும் என்று அவரது இறுதிச் சடங்கு விவரங்களை மிக ரகசியமாக வைத்திருந்து பின்னர் நகருக்கு வெளியே எடுத்துச் சென்று அடக்கம் செய்தனர். அவரது உடல் மண்ணில் கலந்தாலும், அவரது கவிதைகள், படைப்புகள் உலக மக்களின் மனங்களில் கலந்தன.

2

அலெக்சாந்தர் புஷ்கின் உலக இலக்கிய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான படைப்பாளியாகக் கருதப்படுகிறார். நவீன ரஷ்ய இலக்கியத்தின் தந்தை என அழைக்கப்படும் புஷ்கின், ஒரு கவிஞராக மட்டும் அல்லாமல், சிறுகதை, நாவல், நாடகம் போன்ற பல இலக்கிய வகைமைகளில் ஆழமான தடத்தைப் பதித்துச் சென்றவர். அவரது படைப்புகள் மொழிநடையில் எளிமையாக இருந்தாலும், சிந்தனையின் ஆழத்திலும் மனித உணர்வுகளின் நுண்ணிய வெளிப்பாடுகளிலும் தனித்தன்மை கொண்டவை. அரசவைக் கலாசாரம், வெளிநாட்டு இலக்கியச் சாயல்கள் ஆகியவற்றின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து ரஷ்ய இலக்கியத்தை விடுவித்து, எளியமனிதனின் வாழ்க்கை, மனநிலை, ஆசை, தோல்வி, நம்பிக்கை ஏழ்மை ஆகியவற்றை இலக்கியத்தின் மையக்கருவாக மாற்றியவர் புஷ்கின்.

புஷ்கினுக்கு முன்பான ரஷ்ய இலக்கியம் பெரும்பாலும் மேட்டுக்குடி மக்களுக்கான அலங்கார மொழியையும் செயற்கையான மொழி நடையையும் கொண்டிருந்தது. பிரெஞ்சு மொழி மற்றும் ஐரோப்பிய இலக்கியத்தின் தாக்கம் மிக அதிகமாக இருந்த அந்தக் காலத்தில், புஷ்கின் மக்களின் பேச்சுவழக்கு மொழிக்கு நெருக்கமாக, இயல்பான, உயிர்ப்பான ரஷ்ய மொழியைத் தன் படைப்புகளில் தந்தவர். இந்த மொழிப் புரட்சிதான் அவரது மிகப்பெரிய பங்களிப்பு. கவிதை என்றால் கடினமாக, புரியாத மொழியில் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அவர்

உடைத்தார். எளிய சொற்களிலும் மனித வாழ்வின் மிக ஆழமான உணர்வுகளைச் சொல்ல முடியும் என்பதை அவர் தனது படைப்புகளால் நிரூபித்தார்.

அலெக்சாந்தர் புஷ்கின் 1799ஆம் ஆண்டு மாஸ்கோவில் வசதிபடைத்த மேட்டுக்குடி குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவரது குடும்பம் பின்னணி அவரது சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு உதவியது. அவரது தாய்வழி மூதாதையரான ஆப்ராம் கன்னிபால் ரஷ்ய மன்னர் பீட்டர் மகா அவர்களின் அரண்மனையில் உயர் பதவியில் இருந்தவர். இந்தப் பாரம்பரியப் பின்புலம் புஷ்கினுக்குத் தன்னம்பிக்கை, உயரிய மரியாதை, மற்றும் சுதந்திரமான சிந்தனை உணர்வினை அளித்தது. சிறுவயதிலிருந்தே அவர் ரஷ்ய நாட்டுப்புறக் கதைகளையும், மேற்கத்திய இலக்கியங்களையும் கேட்டு, வாசித்து வளர்ந்தார். அந்தக் காலத்தில் பிரஞ்சு மொழி உயர்குடிகளில் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டதால், புஷ்கின் பிரஞ்சு இலக்கியத்திலும் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றார்.

புஷ்கின் தனது கல்வியை சார்ஸ்கொயே செலோவில் உள்ள இம்ப்ரியல் லைசியத்தில் (இது உலகப் புகழ்பெற்ற கல்விநிறுவனம்) பெற்றார். இந்தக் காலகட்டமே அவரது இலக்கிய வாழ்க்கைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. அங்கு அவர் இலக்கியம், வரலாறு, தத்துவம், அரசியல் போன்ற பல துறைகளில் கல்வி பயின்றார். நண்பர்களுடன் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து, சமூக சிந்தனையை விரிவாக்கிக் கொண்டார். இந்தக் காலத்தில் அவர் எழுதிய கவிதைகளில் அவரது தனித்துவமான மொழி நடை தெளிவாகத் தெரிந்தது. அவர் எளிய மக்கள் பேசும் ரஷ்ய மொழியையே பயன்படுத்தினார். இது முன்பு இருந்த கடினமான இலக்கிய மரபுகளில் இருந்து மாறுபட்ட ஒரு புதிய முயற்சி ஆகும்.

அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் அரசியல் சூழ்நிலை அவரது எழுத்துகளில் பிரதிபலித்தது. ரஷ்யாவில் அந்தக் காலத்தில் அரசரின் ஆட்சி என்பது மிகக் கடுமையானது; கருத்துச் சுதந்திரம் இல்லை. புஷ்கின் எழுதிய ஆரம்பக் கவிதைகளில் சுதந்திரம், நீதி, அடக்குமுறைக்கு எதிரான கருத்துகள் அதிகமாக இருந்தன. இதனால் அரசு அவரை சந்தேகத்துடன் பார்த்தது. பல முறை அவர் நாடு கடத்தப்பட்டார். இந்தத் துன்பமான காலம் அவர் மனதை வலுப்படுத்தியது. தனிமையில் இருந்தபோது இயற்கையையும், எளிய மக்களின் வாழ்க்கையையும் அருகில் இருந்து நன்கு அறிந்தார். இது அவரது படைப்புகளுக்குத் தேசிய உணர்வையும், ஆழத்தையும் சேர்த்தது.

புஷ்கினின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை அவரது எழுத்துகளைப் பாதித்தது. அவர் மிக உணர்ச்சிவயப்பட்டவர்; காதல், ஏமாற்றம், மனவேதனை ஆகியவை அவரது கவிதைகளில் மிக நுட்பமாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. காதல், விதி, மதிப்பு மரியாதை, வாழ்க்கையின் அர்த்தம் போன்ற கருப்பொருள்கள் அவரது படைப்புகளில் மிக அதிகமாக இடம்பெற்றன. பணச்சிக்கல், சமூக அழுத்தம், அரசின் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை அவரை மனஅழுத்தத்துக்கு உள்ளாக்கின. இருந்தாலும், அவர் தனது எழுத்துகளில் நேர்மையைக் கடைபிடித்தார்.

அவரது சில படைப்புகளைப் பற்றிப் பார்க்கலாம்.

“ருஸ்லானும் ல்யூட்மிலாவும்” (Ruslan and Lyudmila) 1820

இது காதலும் வீரமும் சாகசமும் கலந்த சுவையான கதை. ருஸ்லான் என்ற வீரன், தன் காதலி ல்யூட்மிலாவை மீட்க மந்திரவாதிகள், அசுரர்கள், மாய உலகங்கள் நிறைந்த பாதையில் சாகசமான ஒரு பயணத்தை மேற்கொள்கிறார். இந்தக் கதையின் மூலம் புஷ்கின் ரஷ்யாவின் தொன்மையான நாட்டுப்புறக் கதைகளின் சுவையையும் கற்பனை வளத்தையும் கவிதை வடிவில் அழகாக வெளிப்படுத்துகிறார். நம்ம ஊர் விக்ரமாதித்தன் கதையைப் போல விறுவிறுப்பும் திகிலும் திருப்பங்களும் நிறைந்துள்ளது.

போரிஸ் கோடுனோவ் (Boris Godunov) 1825

புஷ்கினின் போரிஸ் கோடுனோவ் ரஷ்ய இலக்கியத்தின் முக்கியமான வரலாற்று நாடகமாகும். 1825ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இதில் ஜார் போரிஸ் கோடுனோவ் ஆட்சிக் காலத்தை எடுத்துரைக்கிறார். அதிகாரம் பெற்ற பிறகு ஜார் போரிஸ் கோடுனோவ் வை வாட்டும் குற்ற உணர்வு, மக்களின் அதிருப்தி மற்றும் அரசியல் குழப்பம் ஆகியவை இதில் வெளிப்படுகின்றன. அதிகாரம் என்பது எப்போதும் நிலையானதல்ல என்றும், ஒரு அரசனின் மனநிலையே நாட்டின் நிலையைத் தீர்மானிக்கிறது என்றும் இந்த நாடகம் விளக்குகிறது.

யூஜின் ஒன்ஜின் (Eugene Onegin) 1823-1831

புஷ்கினின் படைப்புகளில் யூஜின் ஒன்ஜின் என்ற வசன காவியம் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. இது கவிதை வடிவில் எழுதப்பட்ட நாவல். 1825 முதல் 1832 வரைத்தொடராக வெளிவந்தது. இது

ரஷ்யாவின் சமூக வாழ்க்கையும், மனித மனத்தின் உள்ப் போராட்டங்களையும் மிகத் தத்ருபமாக வெளிப்படுத்துகிறது. ஒன்ஜின் என்ற இளைஞன், வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும் அலட்சியமாகப் பார்ப்பவன். உண்மையான அன்புடன் நேர்மையாக அவனை நெருங்குவதை எல்லாம் அவன் நிராகரிக்கிறான். பின்னர் காலம் கடந்தபோது அவன் செய்த தவறுகளை அவன் உணர்கிறான். காலம் கடந்த பின்பு அதனை எப்படிச் சரிசெய்ய முடியும்? இந்தக் கதை மனிதர்களின் அகந்தை, அலட்சியம் மற்றும் தனிமை தரும் கொடுமைகளை மிக நுட்பமாக விளக்குகிறது.

பெல்கின் சிறுகதைகள் (The Tales of Belkin) 1831

பெல்கின் சிறுகதைகள் என்பது அலெக்சாண்டர் புஷ்கின் எழுதிய ஐந்து சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. இக்கதைகள் அன்றாட வாழ்க்கையில் நடக்கும் சிறிய ஆனால் முக்கியமான நிகழ்வுகளைச் சொல்லுகின்றன. சில கதைகளில் காதல், சிலவற்றில் துயரம், சிலவற்றில் நகைச்சுவை மையமாக இருக்கின்றன. சூழல் மனித வாழ்க்கையை எப்படியெல்லாம் மாற்றுகிறது என்பதும் இதில் காட்டப்படுகிறது. தந்தை-மகள் உறவு, மனிதநேயம், மூடநம்பிக்கை போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் விதமாக எளிய மொழியில் எழுதப்பட்ட இந்தக் கதைகள் மனித மனதை இயல்பாகவும் உணர்ச்சிப்பூர்வமாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஸ்பேட்ஸ் ராணி (The Queen of Spades) 1834

இது ஒரு சுவையான குறுநாவல். இதில் ஹெர்மன் என்ற இளைஞன், சூதாட்டத்தில் - அதாவது, சீட்டாட்டத்தில் எப்போதும் வெற்றி பெறுவதற்கான இரகசியத்தை அறிய ஆசைப்படுகிறான். அவன் சீட்டாட்டத்தில் நேரடியாகப் பங்கேற்பதில்லை. வெற்றி பெறுவதற்கான இரகசியச் சீட்டு யாரிடம் உள்ளது என்பதனை அறியும் விதத்தைக் கற்க விரும்பினான்; அதற்கான தந்திரங்களைக் கற்றான். அந்த ஆசையே அவனைப் பேராசை, பயம் மற்றும் மன அழுத்தம் என்று தள்ளிவிடுகிறது. இறுதியில், அவனது பேராசை அவனது வாழ்க்கையை அழிக்கிறது. இந்தக் கதை பேராசை, மூடநம்பிக்கை, விதி மற்றும் மனச் சிதைவு ஆகியவற்றை ஆழமாக விவரிக்கிறது.

கேப்டனின் மகள் (The Captain's Daughter) 1836

இது புகழ்பெற்ற வரலாற்று நாவல். 1773-1775 காலகட்டத்தில் ரஷ்யாவில் நடைபெற்ற புகாச்செவ்

கிளர்ச்சியை மையப்படுத்தி எழுதியது. இந்தக் கிளர்ச்சி நில உரிமையாளர்களின் கொடுமை, சமூக அநீதி மற்றும் அரசின் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக விவசாயிகளும் கோசாக் மக்களும் சேர்ந்து நடத்திய தீவிரமான போராட்டமாகும்; இதனை யெமெலியன் புகாச்செவ் Yemelyan Pugachev வழிநடத்தினார்.

இந்த வரலாற்றுச் சூழலில், இளம் இராணுவ அதிகாரியான பியோட்டர் கிரினியோவின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள், அவரது காதல், நேர்மை, கடமை உணர்வு ஆகியவை விவரிக்கப்படுகின்றன. அரசியல் கலவரங்கள் நடுவிலும் மனிதநேயம், நல்லொழுக்கம் மற்றும் மனச்சாட்சி போன்றவற்றை நாவல் வலியுறுத்துகிறது. இவ்வாறு, ஒரு பெரிய வரலாற்று நிகழ்வையும் தனிப்பட்ட மனித வாழ்க்கையையும் இயல்பாக இணைத்துச் சொல்லும் சிறந்த படைப்பாக கேப்டனின் மகள் கருதப்படுகிறது.

1819-1820 காலப்பகுதியில், ஆங்கிலக் கவிஞர் பைரனின் கவிதைகள் புஷ்கினை அதிகம் ஈர்த்தன. அதன் காரணமாக, தெற்குப் பகுதிகளின் இயற்கை, விசித்திரமான சூழல்கள், துயரமான காதல் கதைகள் ஆகியவற்றை மையமாகக்கொண்டு அவர் கவித்துவ நடையில் பல கதைகளை எழுதினார்.. ஆனால், இப்படைப்புகள் சில, அரசரை விட சுதந்திரமான எண்ணங்களைக் கொண்டவையாகத் தோன்றின. அதனால் மன்னர் அலெக்சாண்டர் அவரைத் தலைநகரிலிருந்து நாடு கடத்தினார். முதலில் ரஷ்யாவின் தெற்கிற்கும், பின்னர் அவரது தாயாரின் மிக்காய்லோவ்ஸ்கோயே என்ற எஸ்டேட்டிற்கும் அவர் அனுப்பப்பட்டார்.

மிக்காய்லோவ் ஸ்கோயேவில் கழித்த காலம் புஷ்கினுக்கு மிக முக்கியமானது. அந்தக் காலத்தில் தான் அவரது எழுத்துத் திறமை மேலும் வளர்ந்தது. முன்பு இருந்த மென்மையான, இசைபோன்ற நடையை விட்டு, எளிமையும் ஆழமும் கொண்ட எழுத்து நடைக்கு அவர் மாறினார். இந்தக் காலத்தில் அவர் The Prophet, The Poet போன்ற புகழ்பெற்ற கவிதைகளை எழுதினார். மேலும், இந்தக் காலக்கட்டத்தில்தான் கவிதை வடிவில் எழுதப்பட்ட நாவலான யூஜின் ஒன்ஜின் என்ற படைப்பையும் தொடர்ந்து மெருகேற்றினார். இதே காலக்கட்டத்தில்தான் அவர் போரிஸ் கொடுனோவ் என்ற வரலாற்று நாடகத்தையும் எழுதினார்.

1827 இல் புஷ்கினுக்கு மீண்டும் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் திரும்ப அனுமதி கிடைத்தது. சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பேரழகி நடாலியா

கொன்சரோவாவை அவர் சந்தித்தார். அவரை மணக்க விரும்பினார். ஆனால் 1830ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட காலரா நோய்த் தொற்றால், அவர் நடாலியாவிடமிருந்து பிரிந்து, போல்டினோ என்ற இடத்தில் உள்ள தனது எஸ்டேட்டிலேயே தங்கி இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் அவர் மிகுந்த படைப்புகளுடன் பல முக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்கினார்.

1831 இல் புஷ்கின் நடாலியாவைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். நடாலியா அரசரின் அரண்மனையில் மிகவும் பிரபலமானவர் என்பதால், புஷ்கின் திட்டமிட்டதை விட அதிகமான நாட்கள் தலைநகரில் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் அவரது எழுத்துப் பணிகள் குறையத் தொடங்கின. இருந்தாலும், இக்காலங்களில்தான் அவர் முக்கியப் படைப்புகளை எழுதினார்

1830 களின் நடுப்பகுதியில், சிலர் புஷ்கினை பழைய பாணி எழுத்தாளர் என விமர்சித்தார்கள். இது அவரை மனதளவில் மிகவும் பாதித்தது. அதற்கும் மேலாக, அவரது மனைவி அவர் மீது கொண்ட நம்பிக்கையை இழந்தார் என்ற வதந்தியும் பரவியது.

புஷ்கினின் கவிதைகளின் சிறப்பம்சம் “எளிமையும் ஆழமும்” என்பதாகும். அவரது கவிதைகள் முதலில் படிக்கும் போது சாதாரணமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் மறுமுறை வாசிக்கும்போது, ஆழமான சமூகப் பார்வை, தத்துவச் சிந்தனை, மனித மனத்தின் சிக்கல்கள் என விவரிப்பவை. அவர் எழுத்துகளில் கடுமையான வார்த்தைகளால் எதையும் எதிர்க்கவில்லை; மெல்லிய கிண்டல், நகைச்சுவை, நுண்ணிய முரண் irony ஆகியவற்றின் மூலம் வாசகனைச் சிந்திக்க வைக்கிறார். வாழ்க்கை முழுவதும் முரண்பாடுகளால் நிரம்பிய ஒன்று என்பதை அவர் புரிந்திருந்தார்; அதனால்தான் அவரது கதாபாத்திரங்கள் முழுமையாக நல்லவர்களாகவோ முழுமையாக கெட்டவர்களாகவோ அல்லாமல், இரண்டும் கலந்த இயல்பான மனிதர்களாக இருக்கிறார்கள்.

புஷ்கினின் காதல் கவிதைகள் அவரது மனிதநேயத்தை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக, 'நான் உன்னைக் காதலித்தேன்' (I Loved You) என்ற கவிதை உலக இலக்கியத்தில் தனிச்சிறப்பு பெற்றது. இதில் காதல் என்பது உடைமையாகவும் உரிமையாகவும் சித்தரிக்கப்படவில்லை. காதல் முறிந்தாலும், அந்தப் பெண்ணின் நலனை விரும்பும் மனநிலையே உண்மையான காதல் என்று புஷ்கின் உணர்த்துகிறார். இது மிகுந்த

மனப்பக்குவத்தையும் ஒழுக்க நெறியையும் வெளிப்படுத்துகிறது. காதல் மனிதனை உயர்த்த வேண்டும், எந்த வகையிலும் துன்பப்படுத்தக் கூடாது என்ற அவரது பார்வை, இன்று கூட நவீனமாகத் தான் தோன்றுகிறது.

சுதந்திரம் என்பது புஷ்கினின் படைப்புகளில் தொடர்ந்து வரும் முக்கியமான கரு. அவர் தனிநபர் சுதந்திரத்தையும் சிந்தனை சுதந்திரத்தையும் ஆழமாக நம்பினார். அரசியல் கருத்துகளால் தணிக்கை, கண்காணிப்பு, நாடுகடத்தல் போன்ற துன்பங்களை அவர் அனுபவித்தார். ஆனாலும், நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. சாதாயேவுக்கு ('To Chaadaev') என்ற கவிதை, எதிர்கால சுதந்திரம் குறித்த ஒரு தீவிர நம்பிக்கையின் குரல். இதில் கவிஞன் தனக்காக மட்டுமல்ல, சமூகத்துக்காகவும் பேசுகிறான். புஷ்கினைப் பொருத்தவரை கவிஞன் என்பவன் சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சி. அநீதிக்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பதே கவிதையின் கடமை.

கவிதைகளுடன் சேர்த்து புஷ்கினின் சிறுகதைகள் மற்றும் நாவல்கள் மனித மனத்தின் இருண்ட பக்கங்களையும் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன.

புஷ்கினின் அனைத்துப் படைப்புகளையும் இணைத்துப் பார்க்கும் போது, சில மையக் கருக்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுவதைக் காணலாம். தனிமனித சுதந்திரம், மனிதநேயம், பேராசையின் அபாயம், மரியாதையுடன் கூடிய காதல், அதிகாரம் மற்றும் மனித மனம் ஆகியவற்றிற்கு இடையிலான மோதல், விதி மற்றும் நிலையில்லா வாழ்வு, எளிய மனிதனின் மகத்துவம் ஆகியவையே அந்த மையக் கருத்துக்கள். கவிதை, கதை, நாடகம் என்று படைப்புகளின் வடிவங்கள் மாறினாலும், சிந்தனை ஓட்டம் ஒன்றே.

ரஷ்ய இலக்கிய வரலாற்றில் புஷ்கினின் இடம் என்பது அளவிட முடியாதது. அவர் இல்லையெனில், டால்ஸ்டாய், தோஸ்தயெவ்ஸ்கி போன்ற எழுத்தாளர்கள் இந்த வடிவில் உருவாகியிருக்க முடியாது என்று பல இலக்கிய விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள். மனித ஆன்மாவை எளிய மொழியில் ஆழமாகச் சொன்னதே அவரது மிகப்பெரிய சாதனை. சிக்கலான தத்துவ மொழி இல்லாமலேயே, மனித வாழ்க்கையின் முழுமையையும் வெளிப்படுத்தியவர் புஷ்கின்.

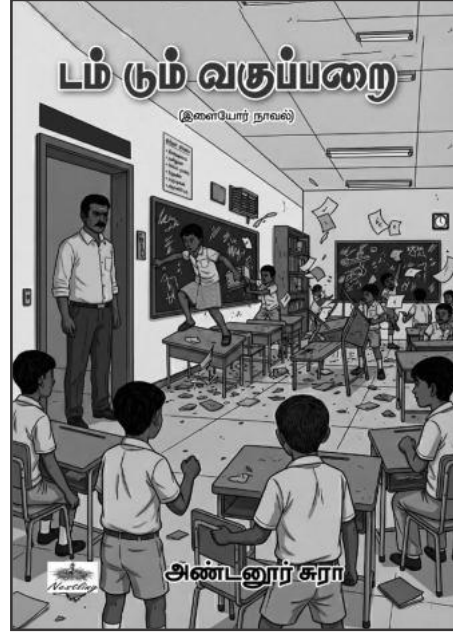
கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், எழுத்தாளர்

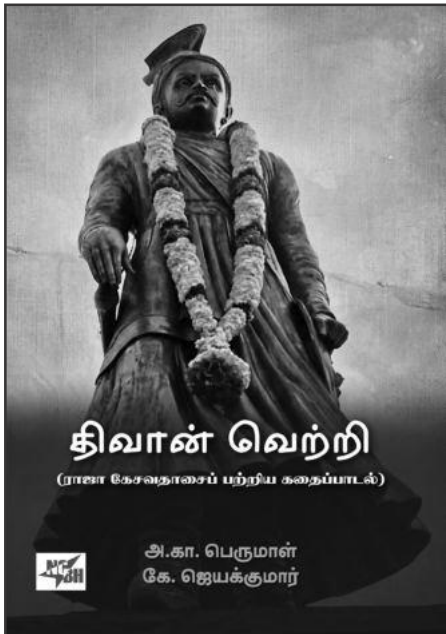
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

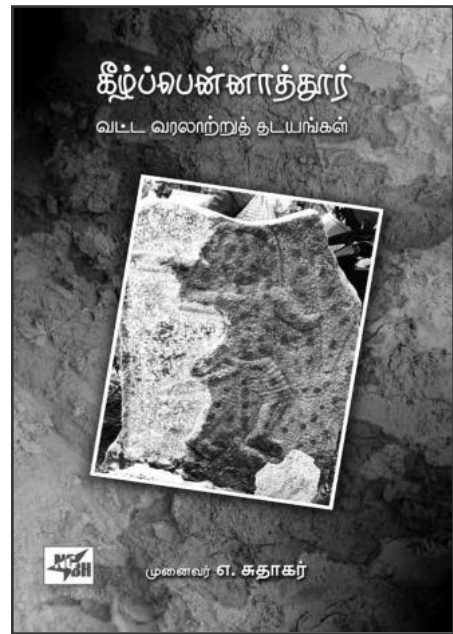
₹ 120/-

₹ 85/-

₹ 140/-

₹ 220/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

இலக்கியமும் மனிதனின் வாழ்வியலும் ஒன்றொடு ஒன்று இணைந்தே காணப்படுகின்றன. இக்கட்டுரை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள வேளாண் சார்ந்த அறிவியல் செய்திகளைப் பற்றி ஆராய்வதாக அமைகின்றது.

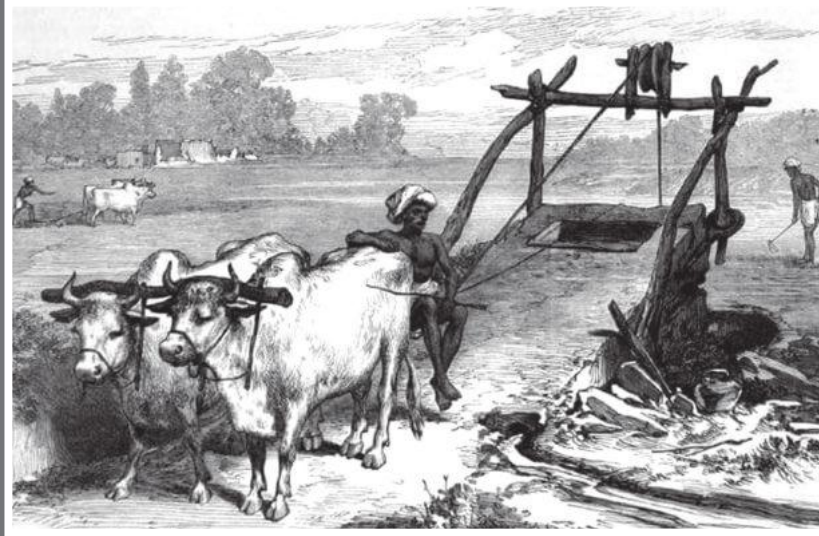
வேளாண்மை விளக்கம்

“வேளாண்மையின் தோற்றமானது காட்டெரிப்பு வேளாண்மையில் தொடங்கி, எளிய வேளாண்மையாக வளர்த்து, பண்பட்ட வேளாண்மையில் உச்சம் பெற்றுள்ளது. பண்பட்ட வேளாண்மையும் தொடக்கத்தில் பெரிய அளவில் இன்றி இடப்பெயர்வு வேளாண்மையாகவே திகழ்ந்துள்ளது. வேளாண்முறை என்பது

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
நூல்களில் வேளாண்
சார்ந்த அறிவியல்

த.சங்கீதா

முனைவர் க.ஜெயக்குமாரி

உழும் கருவிகளைக் கொண்டு பெரும்பரப்பில் பயிர்வகைகளை விளைவிப்பதாகும். இன்றைய நவீன சமநில வேளாண்முறை தொடக்கத்தில் காட்டெரிப்பு வேளாண் முறையாக இருந்து வளர்ச்சி பெற்றதாகும்.” என சங்ககால திணைப்புன வேளாண்மையில் ஆண்-பெண் உழைப்பும் சமூக மாற்றமும்(பக்:109-110) என்ற நூலில் மா. பரமசிவன் வேளாண்மை பற்றி விளக்கியுள்ளார்.

நிலம் பகுப்பு முறை

வேளாண் தொழில் செய்யும் நிலத்தினை இருவகைகளாக பிரிக்கப் படுகின்றன. அவை நன்செய் நிலம், புன்செய் நிலம் என்பதாகும். நன்செய் நிலம் என்பது நீர் வசதி நிறைந்த நிலமாகக் காணப்படும். நன்செய் நிலத்தில் வேளாண் தொழில் செய்ய உழுது உரமிட்டு விதைகளை விதைத்து நீர்பாய்ச்சி பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பணி என ஒரு தொடர் வரிசையிலே போகக் கூடியதாகும்.

புன்செய் நிலம் என்பது நீர் வசதியற்ற நிலமாக காணப்படும். புன்செய் பயிரானது மானாவாரி பயிராகும்; பயிர் மழை நீரினையே முதன்மையானதாகக் கொண்டு வளரும் பயிராகும்.

உழவுத்தொழில்

உழவுத்தொழில் என்பது இயற்கையிலே கிடைக்கக் கூடிய சூரிய ஒளியினை தாவரத்தின் இலைகளில் இருக்கும் பச்சையத்தின் உதவியால் கிரகித்துக் கொண்டும், நிலத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய நீர் மற்றும் கனிம உரங்களின் சக்தியை மூலாதாரங்களாகக் கொண்டு பயிர்கள் சேமிக்கும் ஆற்றலே தானியங்களாகவும், பயிறுகளாகவும், கிழங்குகளாகவும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை செயற்கை முறையில் இதே ஆற்றலோடு எந்த ஒரு விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தாலும் தந்துவிட முடியாது. உழவுத் தொழிலை விரும்பிச் செய்தல் வேண்டும் என திரிகடுகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"உழவின் கட காமுற்று வாழ்தல்."(திரி:42-3)

மேற்கூறிய பாடலின் வரிகளின் மூலமாக உழவுத் தொழிலின் சிறப்பினை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

உழுதல்

வேளாண் தொழிலைச் செய்வதற்கு முதலாவதாக நல்ல நிலத்தினைத் தேர்வு செய்து அதில் மிக குறைவான ஈரப்பதம் இருக்கும் நிலையில் நிலத்தை நன்றாக உழுது பயிரிட ஏற்ற இடமாக மாற்றிட வேண்டும். அதுபோன்றே ஈரப்பதம் இல்லாத நிலத்தை உழுதால் எந்தப் பயனும் பெறுவதும் இல்லை என நாலடியாரில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"புல்லீர்ப் போழ்தின் உழவேபோன் மீதாடிச்
சேல்லாவாம், நல்கூர்ந்தார் சொல்."(நால 115:3-4)

நிலத்தினை நன்றாக ஏர் கொண்டு ஆழமாக உழுதல் வேண்டும். நிலத்தினை மட்டும் மேல் போக்கில் உழுதல் கூடாது என பழமொழி நானூறு நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"..... ..ஆருமோ
நத்தை உழுத எல்லாம் கணக்கு."(பழ93:3-4)

"ஏருடையான் வேளாண்மை தானினிது."(இனி:3:3)

"..... .. வழிசித்து
உளம் தொட்டி உழுவயல் ஆக்கி...."(சிறு:64:1-2)

உடல் வலிமை கொண்ட மாடுகளைக் கொண்டு நிலத்தினை உழுது பக்குவப்படுத்தியுள்ளனர் என பழமொழி நானூறு நூலில் சமண முனிவர் கூறியுள்ளார்.

"மூரி உழுது விடல்."(பழ:168:4)

மேற்கூறிய பாடல்களின் மூலமாக நிலத்தினை எவ்வாறு உழுது உழவுத் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தினர் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

உரமிடுதல்

உழுத நிலத்திற்கு உரமிட்டுப் பண்படுத்தினாலே அதிக விளைச்சலைப் பெற முடியும். உழவுத் தொழில் செய்வதற்கு ஏற்றாற் போன்று உழப்பட்ட நிலத்திற்கு எருதின் உரம் போடாவிட்டால், அது துன்பத்தையே தரும் எனவும், உழுத நிலத்தில் எருது உரம் போட்டு வேளாண்மை செய்தால் விளைச்சல் அதிக அளவில் கிடைக்கும் எனவும் இன்னா நாற்பதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"எருதி லுழர்க்குப் போகீர் மின்னா."(இன்:4:1)

என்ற பாடலின் அடியின் மூலமாக உரத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி தெரிக்கின்றது.

விதை விதைத்தல்

விதைகள் நிலத்தின் தன்மைக்கேற்றாற் போல் விதைக்கும் முறைகளும் மாறுபடுகின்றன. நன்செய் நிலங்களுக்கும் புன்செய் நிலங்களுக்கும் என தேர்வு செய்யப்பட்ட தரமான விதைகளே பயன்படுத்தப்பட்டன. நன்செய் நிலத்தில் பயிரிடுவதற்காக நாற்றங்கால் அமைத்து நாற்றுப்பாவி நடவு செய்யப்பட்டது. மனிதனின் வாழ்வில் கைப்பொருள் இல்லை என்றால் எதையும் வாங்க முடியாது. இதனைப் போன்றே உழவுத் தொழிலிலும் விதை இல்லை என்றால் விளைச்சலும் பெற முடியாது. எனவே உழவுத் தொழிலில் விதைவிதைத்தல் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகவே உள்ளது. இது பழமொழி நானூறு நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"... ..பேணுங்கால்
ஐகத்ததுஇன்றி ஆகா கருமங்கய், காரிகையாயா!
வித்து இன்றிச் சம்பிரதம் இல்."(பழ.328:2-4)

மேற்கூறிய பாடலின் வரிகளின் மூலமாக உழவுத் தொழில் விதை விதைத்தலின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்துகொள்ள முடிந்தன.

விதையின் தன்மைக்கு ஏற்றாற் போன்று விதையை விதைக்கப்படுக்கின்றன. விதைகளை விதைப்பதற்காகவே பாத்திகட்டப்பட்டு விதைக்கும் விதையும், பாத்தியமைக்காமல் சாதாரணமாக விதைக்கும் விதையும் உண்டு என்பதை சிறுபஞ்சமூலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

".....-தாவா

விதையாமை நாறுவ வித்துஉள....."(சிறு:20:2-3)

".....-பாத்திப்

புதைத்தாலும் நாறாத வித்துஉள....."(சிறு:21:2-3)

மேற்கூறப்பட்டுள்ள பாடலின் வரியின் மூலமாக விதையின் தன்மையைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

களையெடுத்தல்

பயிர்களுக்கிடையே வளரும் தேவையற்ற செடிகள் களை எனப்படும். இக்களைகள் பயிர்களுக்கு வேண்டிய நீரினையும் உரச்சத்துகளையும் எடுத்து விடுவதால் தேவையான பயிர்களை செழித்து வளரவிடுவதில்லை. இவ்வாறு களையை அகற்றுவது களையெடுத்தல் எனப்படும். களையெடுத்தலைப் பெண்களே செய்து வந்துள்ளனர். நன்செய் நிலத்தில் வளரும் பயிரில் உள்ள களையைக் கைகளினால் பறித்து அகற்றுவர். புன்செய் நிலத்தில் உள்ள களையைக் களைக் கொத்தும் கருவிகளின் மூலமாக அகற்றுவர். நான்மணிக்கடிகையில் அறிவற்றவர்களை களைகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது.

".... பிணிபயிலும்

புல்லன்னா புல்லறிவின் ஆடவர்."(நான் 34:2-3)

என்ற பாடலின் வரிகளின் மூலமாக களையெடுக்கும் அறிவு இருந்ததை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

நீர்ப்பாய்ச்சுதல்

நீர்ப்பாசனம் என்பது பெரும்பாலும் வாய்க்கால் அமைத்துப் பாய்க்கப்பட்டது. நன்செய் பயிர்களுக்கு நீர்ப்பாய்க்க குளம், ஆறு, கிணறு போன்றவற்றிலிருந்து வாய்க்காலில் நீரைப் பிரித்துப் பாசன வசதி ஏற்படுத்த வேளாண்மை பராமரிக்கப்பட்டுள்ளது. பாக்கு மரத்தினை நன்கு பராமரித்து தினமும் தண்ணீர் விட வேண்டும். தென்னை மரத்திற்கு விட்டு விட்டு தண்ணீர் விட வேண்டும். புன்னை மரத்திற்கு எந்த பராமரிப்பும் இல்லாமலே தானே வளரும் தன்மை கொண்டது.

"குடையாயார் நட்பிற் கமுகனையர்:ஏனை

இடையாயார் தெங்கினனையர்:தலையாயார்

எண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே, தொன்மை யுடையார் தொடர்பு." (நாலடி:216)

என்ற பாடலின் மூலமாக மரங்களை எப்படி பராமரித்து நீர் பாய்ச்சிட வேண்டும் என்பதை அறிந்துக் கொள்ள முடிந்தன.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு

வேளாண் தொழிலில் நிலத்தினை உழுது உரமிட்டு விதையினை விதைத்து, நீர்ப்பாய்ச்சி களையெடுத்து பயிர்களைப் பராமரித்தாலும் பயிர்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலமாகவே இவை அனைத்திற்கான பயனையும் அடைய முடியும். எனவே பயிர்ப் பாதுகாப்பு என்பது வேளாண் தொழிலில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றது. பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பணியினை ஆண் பெண் இருவரும் மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். பயிர் விளையும் காலத்தில் பயிரினைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். அப்படி பாதுகாக்காதவன் உழவு தொழிலில் நின்று நிலையாக இருக்க முடியாது என திரிகடுகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"..... பைங்கூழ்

விளைவின் கண் போற்றான் உழவும்."(திரி:59:1-2)

என்ற பாடலின் வரிகளின் மூலம் பயிரில் பாதுகாப்பின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி அறிந்துக் கொள்ள முடிந்தது.

அறுவடை

அறுவடை என்பது வேளாண் தொழிலின் மொத்த உடைப்பின் பயனாக அமைகின்றது. பயிர்கள் முற்றிய பிறகு அறுவடை செய்து சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. பயிர்கள் அறுவடை செய்யும் காலத்தை இயற்கை நிகழ்வுகளைக் கொண்டும் அறிந்துள்ளனர். திணை முதிரும் காலத்தை வேங்கை மரம் பூக்கும் காலத்தைக் கொண்டும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது என திணைமாலை நூற்றைம்பதில் கூறப்பட்டுள்ளன.

"என்னாங்கொல் ஈடில்இளவேங்கை நான் உரைப்பப் போன்னாம் போர் வேலவர் தாம் புரிந்தது"

(தி.மா.நூ:18:1-2)

என்ற பாடலின் வரிகளின் மூலமாக நெல் அறுவடை காலம் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ஊடுபயிர்

ஊடுபயிர் என்பது ஏற்கெனவே பயிரிட்ட நிலத்தில் அந்தப் பயிர் அறுவடைக்கு நெருங்கும் காலத்தில் அதில் அடுத்த பயிரினை இடையே முளைக்க விடுவது ஊடுபயிர் ஆகும். திணைகளைப் பயிரிட்ட நிலத்தில் திணைகள் அறுவடை செய்ய முற்றிய நிலையில் அதற்கு இடையே அவரைக் கொடிகளைப் பயிரிட்டதை ஐந்திணை எழுபதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"ஆவரை பொருந்திய பைங்குரல் ஏனல்."(ஐ.எ:1:1)

"வேறிகமழ் தண் சுனைத் தெண்ணீர் துளும்பக் குறிவளர் தேமா."(ஐ.எ:8:1-2)

ஊடுபயிர் மூலமாக இரட்டைப் பயன் அடையலாம் என்பதை ஐந்திணை எழுபதில் மாமரத்தின் இடையே மிளகுக்கொடிகள் பயிரிட்டு வளர்க்கப்பட்டன என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தன.

நம் முன்னோர்கள் பின்பற்றிய வேளாண் அறிவியலை முன்மாதிரியாக கொண்டே இன்றைய

வேளாண் முறையும் பின்பற்றப் படுகின்றது என்பதை இக்கட்டுரையின் மூலமாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பார்வை நூற்கள்

1. பரமசிவன் மா. - "சங்ககாலத் திணைப்புன வேளாண்மையில் ஆண் - பெண் உழைப்பும் சமூக மாற்றமும்"; அன்னம் பதிப்பகம்.
2. வரதாசன் மு. - "பதினெண் கீழ்க்கணக்கு மூலம்"; சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
3. சிதம்பரனார் சாமி. - "பதினெண் கீழ்க்கணக்கும் தமிழர் வாழ்வும்"; அறிவுப் பதிப்பகம்.
4. மாணிக்கவாசகன் ஞா. - "பழமொழி நானூறு மூலமும் தெளிவுரையும்" மூன்றாம் பதிப்பு, பயிர்வரி-2021, உமா பதிப்பகம்.

கட்டுரையாளர்கள்:

த.சங்கீதா

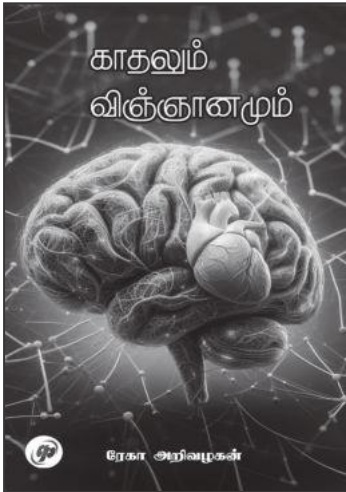
முமுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் உயராய்வு மையம், விவேகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்தீஸ்வரம், கன்னியாகுமரி - 629 701, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி.

முனைவர் சு.ஜெயக்குமாரி,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம், விவேகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்தீஸ்வரம், கன்னியாகுமரி- 629 701, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி.

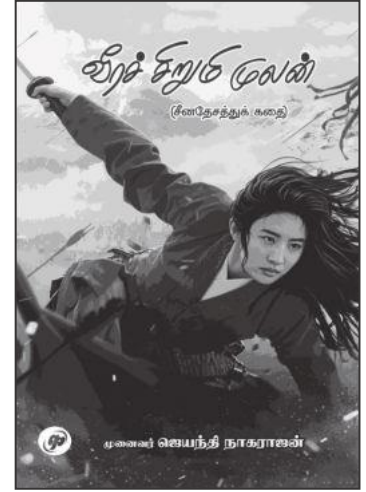
அறிவுப் பதிப்பகத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 60/-

₹ 75/-

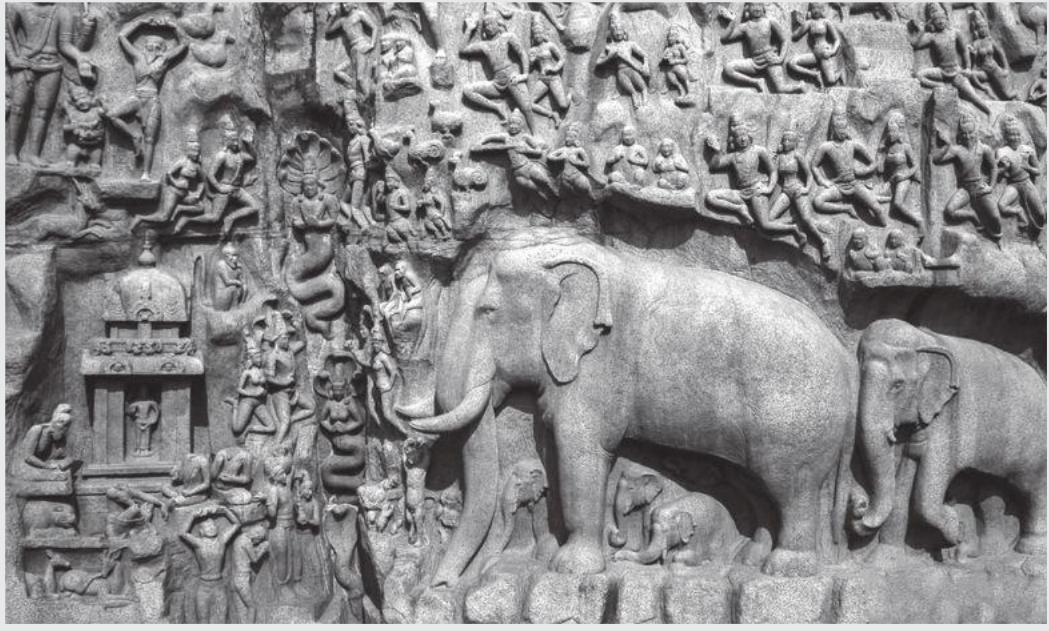

₹ 65/-

அறிவுப் பதிப்பகம் (பி) லிட்.,

16 (142), ஜானி ஜான் கான் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
☎ 044 - 28482441 \ www.ncbhpublisher.in | email: arivupathippagam@gmail.com

ஒப்பீட்டு நோக்கில் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் - மாதவ மேனன் புறநானூற்று மொழிபெயர்ப்புகள்

(A Comparative Study on Puranaanuru Translations of George L. Hart
T. Madhava Menon)

முனைவர் அ. முகம்மது அசாருதீன்

மொழிபெயர்ப்பு என்பது தமிழர்களுக்குப் புதிதல்ல; அது அவர்களுடைய பழைய கலைகளுள் ஒன்று. தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் சிந்தனை தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டுக் காணப்படுகின்றது. மொழிபெயர்ப்பைத் தொல்காப்பியர் 'அதர்ப்பட யாத்தல்' என்கிறார். அக்காலத்தில் மொழிபெயர்ப்பானது இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் தொன்மையான இலக்கிய வளமிக்க மொழிகளாகிய தமிழ், பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம் ஆகியவற்றுக்கிடையே அமைந்திருந்தது. பிற இந்திய மொழிகள் இலக்கிய வளம் பெற்ற பின்னர் அம்மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் நடந்தேறின.

கி.பி.பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் பெரும்பகுதி, ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்திற்குள் வந்தபோது தமிழகத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஐரோப்பாவிலிருந்து தம் சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகத் தமிழகத்துக்கு வந்த ஐரோப்பியர்கள் தமிழைக் கற்றனர். தமிழ் இலக்கியங்கள்பால் ஆர்வம் கொண்டனர். இதன் பின்னர் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள், ஆங்கிலத்தைத்

தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் என்ற இரு தரப்பினர்களும் தமிழிலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். குறிப்பாக, சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், பக்தி இலக்கியங்கள் ஆகியன மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

அன்று தொடங்கி இன்று வரை தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள், பிறமொழியாளர்கள் என்னும் இருதரப்பினர்களும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பதில் ஆர்வம்காட்டி வருகின்றனர்.

அந்த வகையில், புறநானூறு என்னும் தொகைநூல் நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட புறத்திணை சார்ந்த ஒரு சங்கத் தமிழ் நூலாகும். இது புறம், புறப்பாட்டு என்றும் வழங்கப்படும். இது சங்க காலத் தமிழ் நூல் தொகுப்பான எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பெயரும், தொகுப்பித்தவர் பெயரும் தெரியவில்லை. பாக்களின் அடிவரையறைகள் 4 அடி முதல் 40 அடி வரை உள்ளன. புறநானூற்றின் பாடல்கள் சங்க காலத்தில் ஆண்ட அரசர்களைப்

பற்றியும் மக்களின் சமூக வாழ்க்கையைப் பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றன. அதனால் புறநானூற்றின் கவிச்சுவையைக் கருதி ஏ.கே இராமானுஜம், ஜி.யு. போப், பேரா.பொன்னையா, ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் போன்ற அறிஞர்கள் எல்லாம் புறநானூற்றை ஆர்வமுடன் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தனர். இவற்றுள் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் மாதவ மேனன், அகிய இருவரைய மொழிபெயர்ப்புகள் மட்டும் இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

புறநானூற்றில் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி பற்றி,

"களம்புகல் ஓம்புமின் தெவ்வீர்; போர் எதிரந்து
எம்முளும் உளன் ஒரு பொருநன் வைகல்
எண்தேர் செய்யும் தச்சன்
திங்கள் வலித்த கால்அன் னோனே' (புறம் 87)

எனும் பாடலை இருவருடைய மொழிபெயர்ப்புகளின் வழி கீழ்க்காணும் பட்டியல் வழி ஒப்பிட்டுக் காட்டப்படுகிறது.

புறநானூறு 87 (பாடல் மூலம்)	ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் (மொழிபெயர்ப்பு)	மாதவ மேனன் (மொழிபெயர்ப்பு)
களம்புகல் ஓம்புமின் தெவ்வீர் போர் எதிரந்து	You our enemies! Think twice before you come on to the field	Beware our enemies, before you enter the battlefield against us!
எம்முளும் உளன் ஒரு பொருநன் வைகல்	We have a warrior among us who will go against you in battle	We have an extraordinary hero with us.
எண்தேர் செய்யும் தச்சன் திங்கள் வலித்த கால் அன்னோனே	He is like a wheel fashioned with great care over a month by a craftsman who creates eight chariots a day	He is like a wheel over which an (Expert) carpenter, who can turn out eight chariots a day. Has taken a month to perfect.

இப்பாடல் தும்பைத் திணையிலும், தானை மறத்துறையிலும் பாடப்பட்ட பாடலாகும். மேலும் இப்பாடலைப் பாடிய புலவர், பாடப்பட்ட அரசன், பாடல் எழுந்த சூழல் குறித்த செய்திகளை எல்லாம் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் ஆகிய இருவருமே தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்புகளில் சிறுகுறிப்பாக நல்கியுள்ளனர்.

ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் மொழிபெயர்ப்பில் இப்பாடலுக்கு என்று தனியாகத் தலைப்பு எதுவும் வழங்கப்படவில்லை.

மாதவ மேனன் தம்முடைய மொழிபெயர்ப்பில் பாடலில் அமைந்த சிறந்த தொடரைத் தலைப்பாக்கியுள்ளார். மேலும் இப்பாடலை 'Our Hero' என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

"களம்புகல் ஓம்புமின் தெவ்வீர் போர் எதிரந்து' என்பதன் பொருள் பகைவர்களைப் பகைப்புலத்தில் நேரடியாகச் சந்தித்து அவர்களுக்கு நேரடியாக விடும் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறது. ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட் You, our enemies! Think twice before you come on to the field என்றும்,

மாதவமேனன் - Beware, our enemies before you enter the battlefield against us என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

இப்பாடல் அடியைப் பொருத்தவரை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் இருவருமே தங்களது மொழிபெயர்ப்பில் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் வீரத்தைப் பற்றிய செய்தியை மூலமொழியில் உள்ளதைப் போன்று பெறுமொழியிலும் மிகச் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்துள்ளனர் என்றே கூற வேண்டும். ஏனென்றால், ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் இப்பாடல் அடியின் மொழிபெயர்ப்பில் 'Think Twice' என்கின்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதன் பொருள் எதிரிகளைப் பார்த்து, 'ஒருமுறைக்கு இருமுறை சிந்தித்து விட்டுப் படைக்களத்திற்கு வாருங்கள்' என்பதாக ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட், மொழிபெயர்த்துள்ளார். மாதவ மேனன் தம்முடைய மொழிபெயர்ப்பில் 'Beware' என்ற சொல்லைக் கொண்டுதான் தொடரையே தொடங்குகிறார். அதாவது, எதிரிகளைப் பார்த்து எச்சரிக்கை செய்யும் விதமாக மாதவ மேனனின் மொழிபெயர்ப்பு அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில், இருவருமே மூலமொழியில் உள்ள பாடல் அடியின் செய்தியைப் பெறுமொழியில் பொருள் வேற்றுமை கொள்ளாமல் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

'எம்முளும் உள்ள ஒரு பொருநன்' என்பதை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் - We have a warrior among us who will go against you in battle என்றும், மாதவ மேனன் - We have an extraordinary hero with us என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இதில் மூலமொழியில் உள்ள பாடல் அடியின் பொருளானது எங்களிடமும் ஓர் ஒப்பற்ற மாவீரன் இருக்கிறான் என்பதாகும். ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் தம்முடைய மொழிபெயர்ப்பில் ஓர் ஒப்பற்ற மாவீரன் என்பதற்கு 'Warrior' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். மாதவ மேனன் தம்முடைய மொழிபெயர்ப்பில் 'Extraordinary hero' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்.

இப்பாடல் அடியைப் பொருத்தவரை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் எனும் இருவருமே

மூலமொழியில் உள்ள சொல்லுக்கு இணையான சொல்லைப் பெறுமொழியிலும் வழங்கி இருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற மொழிபெயர்ப்புகள் இருவரின் மொழிபெயர்ப்பு நுட்பத்தையும் அனுபவத்தையுமே காட்டுகின்றன.

"வைகல் எண் தேர் செய்யும் தச்சன் திங்கள் வலித்த காலன் னோனே" என அறிமுகம் செய்யும் ஔவையாரின் இந்தத் தொடரில் அழகிய இலக்கிய நுட்பங்கள் இருக்கின்றன.

ஒரு நாளைக்கு எட்டுத் தேர்களைச் செய்யக் கூடிய தச்சன் சாதாரணமானவனாக இருக்க முடியுமா? அவன் கைவினை முற்றிய கலைஞனாகத் தானே இருக்க முடியும் என்பதை, ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் He is like a wheel fashioned with great care over a month by a craftsman who creates eight chariots a day என்றும், மாதவமேனன் - He is like a wheel over which an (Expert) carpenter, who can turn out eight chariots a day. Has taken a month to perfect என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

இருவருமே தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழியில் ஔவை உணர்த்திய செய்தியை அதே தன்மையில் பொருள் வேற்றுமை இல்லாமல் பெறுமொழியிலும் உணர்த்தி இருப்பது ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவமேனன் ஆகியோர் இருவருமே இருமொழிகளிலும் திட்பநுட்பம் வாய்ந்தவர்கள்; என்பதைக் காட்டுகின்றது.

வாயி லோயே! வாயி லோயே!
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்தாம்
உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை உள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்தும் இப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க்கு அடையா வாயி லோயே!
கடுமான் தோன்றல் நெடுமான் அஞ்சி
தன்அறி யலன்கொல்? என்னறி யலன் கொல்?
அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை உலகமும் அன்றே; அதனால
காவினெம் கலனே; சுருக்கினெம் கலப்பை;
மரங்கொல் தச்சன் கைவல் சிறார்அர்
மமுவுடைக் காட்டகத்து அற்றே;
எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே!

(புறம். 206)

புறநானூறு 206 (பாடல் மூலம்)	ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் (மொழிபெயர்ப்பு)	மாதவ மேனன் (மொழிபெயர்ப்பு)
வாயி லோயே! வாயி லோயே!	You who are the gate keeper! You who are the gate keeper!	O you guard at the gate O you guard at the gate

வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்கு மொழி வித்தித்தாம் உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை உள்ளத்து வரிசைக்கு வருந்தும் இப் பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலர்க்கு அடையா வாயி லோயே!	Gate keeper who never closes the gate against those who come here in need, leading this life of pleading to sow shining words in the ears of the generous and so to gain what they wish for with their strong urges and anguished concern for dignity	We are people who are capable of sowing glowing words in the ears of the liberal minded, and reaping what we want we strive after excellence! And we support ourselves on what we get as gifts you who will not shut the gates against such as we are
கடுமான் தோன்றல் நெடுமான் அஞ்சி தன் அறியலன்கொல்? என்னறி யலன் கொல்?	Does the lord netuman anchi whose horses are swift not know himself or not know me?	Does not netuman anchi owner of swift horses, know who he is? And does he not know who I am?
அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென வறுந்தலை உலகமும் அன்றே! அதனால் காவினம்! கலனே; சுருக்கினம் கலப்பை;	This is no empty world and all the wise and famous men are not dead. And so we will swing our ornaments. On to our shoulder's and pack up our instruments in their cases	This world is not impoverished head by the death of all well know and famous people so, I shall pack up all our pots and pans and bundle up our odds and ends
மரங்கொல் தச்சன் வைகல் சிறாஅர் மழுவுடைக் காட்டகத்து அன்றே;	Like the children of a carpenter who cuts trees, their hand skilled at wielding the ax when they roam the deep forest	We are like the children of a carpenter who have axes in their skilled hands and are in the jungle
எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே!	Whether we go this way or whether we go that way, we will have rice	Wherever we go we shall be able to get the rice - food of that region

இப்பாடல் 'பாடாண்டிணையிலும், பரிசில்துறையிலும் பாடப்பட்ட பாடலாகும். மேலும் இப்பாடலைப் பாடிய புலவர், பாடப்பட்ட அரசன், பாடல் எழுந்த சூழல் குறித்த செய்திகளை எல்லாம் ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட், மாதவ மேனன் இருவருமே தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்புகளில் சிறுகுறிப்பாக நல்கியுள்ளனர்.

ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட் மொழிபெயர்ப்பில் இப்பாடலுக்கு என்று தனியாகத் தலைப்பு எதுவும் வழங்கப்படவில்லை.

மாதவ மேனன் மொழிபெயர்ப்பில் பாடலில் அமைந்த சிறந்த தொடரைத் தலைப்பாக்கியுள்ளார். மேலும் 'Wherever we go, we get fed' என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

'வாயி லோயே! வாயி லோயே! என்பதை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் - You who are the gate keeper! You who are the gate keeper! என்றும், மாதவ மேனன் - O you guard at the gate என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இதில் மூலமொழியில் உள்ள பாடல் அடியின் பொருளானது வாயிலோயே! வாயிலோயே! என விளித்து வாயிற்காப்பாளனிடம்

ஓளவையார் பேசுவது அவரின் கோபாவேசத்தையும் அவரின் அழுத்தம் திருத்தமான பேச்சையும் வெளிப்படுத்துகிறது என்பதாகப் பாடல் அடியின் பொருள் அமைந்துள்ளது. இதனை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் இருவருமே தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பில் பொருள் வேற்றுமை கொள்ளாமல் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இருமொழி வாசகர்களுக்கும் எளிதில் புரியும் வண்ணம் எளிய ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்கு மொழி வித்தித்தாம் உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை உள்ளத்து வரிசைக்கு வருந்தும் இப்பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலர்க்கு அடையா வாயிலோயே! என்பதை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் - Gate keeper who never closes the gate against those who come here in need, leading this life of pleading to sow shining word in the ears of the generous and so to gain what they wish for with their strong urges and anguished concern for dignity என்றும், மாதவ மேனன் - We are people who are capable of sowing glowing words in the ears of the liberal minded, and reaping what we strive after

excellence; and we support ourselves on what we get as gifts you who will not shut the gates against such as we are என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

இதில் ஔவையார், 'பரிசில் நாடி வருபவர்கள் சாதாரணமானவர்கள் அல்லர்; அவர்கள் சொல்லேருமவர்கள். அவர்கள் தங்கள் சொற்களாகிய விதைகளை வள்ளல்களின் செவிகளாகிய நிலத்தில் விதைத்துப் பரிசுகளாகிய நெல்லை விளைவித்து, தாங்கள் நினைத்த பரிசிலைப் பெறக் கூடியவர்கள்', எனும் கருத்தினை அழகாக வெளிப்படுத்துகிறார். இதுவே மூலமொழியில் உள்ள பாடல் அடியின் பொருளாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடல் அடியின் மொழிபெயர்ப்பைப் பொருத்தவரை, ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட்டின் மொழிபெயர்ப்பில் அமைந்துள்ள செறிவும் சுவையும், மாதவ மேனனின் மொழிபெயர்ப்பில் காணப்படவில்லை என்பது இருமொழிபெயர்ப்புகளையும் ஒப்புநோக்கும் போது புலனாகிறது.

கடுமான் தோன்றல் நெடுமான் அஞ்சி தன் அறியலன் கொல்? என்னறி யலன் கொல்? என்பதை ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட் - Does the lord netuman anchi whose horses are swift not know me? என்றும், மாதவ மேனன் - Does not netuman anchi owner of swift horses, know who he is? And does he not know who I am? என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

மூலமொழியில் உள்ள பாடல் அடியின் பொருளானது விரைந்து குதிரையைச் செலுத்தும் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி தன்னுடைய தரத்தை அறியாதவனா? இல்லை, என்னுடைய தரத்தை அறியாதவனா? என்பதாக அமைந்துள்ளது.

இதை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் ஆகிய இருவருமே தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பில் வினா தொடுக்கும் விதமாகவே மொழிபெயர்த்திருப்பதை அறியும்போது மூலமொழியில் உள்ள பாடல் அடியின் செய்தியைப் பெறுமொழியில் நன்கு உணர்ந்து மொழிபெயர்த்துள்ளனர் என்பது புலனாகிறது.

அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென வறுந்தலை உலகமும் அன்றே; அதனால் காவினெம் கலனே; சுருக்கினெம் கலப்பை என்பதை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் - This is no empty world and all the wise and famous men are not dead and so we will swing our ornaments on to our shoulders and pack up our instruments in their cases என்றும்,

மாதவ மேனன் This world is not impoverished by the death of all well-known and famous people so, I shall pack up our pots and pans and bundle up our odds and ends என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

இதில் மூலமொழியில் உள்ள பாடல் அடியின் பொருளானது, 'அறிவும் திறமும் புகழும் உடைய வேள்பாரி முதலிய வள்ளல்கள் இறந்து போனதால் இவ்வுலகம் முற்றும் முழுவதுமாக இல்லாமல் போய்விடவில்லை. ஆகவே நாங்கள் எங்களுடைய இசைக் கருவிகளை வைத்திருக்கும் பைகளை எடுத்துக் கொண்டு மூட்டை முடிச்சுகளோடு வெளியேறுகிறோம்' என்பதாக அமைந்துள்ளது.

இப்பாடல் அடியின் மொழிபெயர்ப்பைப் பொருத்தவரை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் ஆகிய இருவருமே தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழியில் ஔவையார் எந்தத் தன்மையில் பாடல் அடியின் செய்தியை உணர்த்துகிறாரோ அதேபோல் பெறுமொழியிலும் ஔவை உணர்த்திய செய்தியைப் பொருள் குன்றாமல் மொழிபெயர்த்திருப்பது பாராட்டிற்குரியதாகும்.

மரங்கொல் தச்சன் வைகல் சிறாஅர் மழுவுடைக் காட்டகத்து அற்றே என்பதை ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட் Like the children of a carpenter who cuts, trees, their hand skilled at wielding the axes when they roam the deep forest என்றும், மாதவ மேனன் We are like the children of a carpenter who have axes in their skilled hands and are in the jungle என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

இதில் மூலமொழியில் உள்ள பாடல் அடியின் பொருளானது தச்சனின் கைத்தொழில் வல்ல பிள்ளைகள் காட்டுக்குச் சென்றால் மரங்கள் கிடைக்காமல் போகும் என்பதைப் பெறுமொழியில் மிகவும் சுருக்கமாக எளிதில் புரியும் வண்ணம் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

எத்திசைச் செல்லினும் அத்திசைச் சோறே! என்பதை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் Wheather we go this way or wheather we go that way, we will have rice என்றும், மாதவ மேனன் Wherever we go we shall able to get the rice food of that region என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இப்பாடல் அடியின் பொருளானது, 'நாங்கள் எந்தத் திசையில் சென்றாலும் அங்கு சோறு கிடைக்காமலா போகும்? சோறொன்றே யான் வேண்டுவது என நினைத்து எனக்கு விடை தராமல் காலந்தாழ்த்துவது மதிப்புடையதன்று' எனும் பொருள்பட

ஒளவையார் வாயிற் காப்பாளனிடம் பேசுகிறார் என்பதாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடல் அடியின் மொழிபெயர்ப்பைப் பொருத்தவரை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் இருவருமே தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பில் எளிய ஆங்கிலத்திலே தொடரை அமைத்து மொழிபெயர்த்திருப்பது மூலமொழியில் உள்ள செறிவும் சுவையும் பெறுமொழியிலும் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது.

ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் மொழிபெயர்ப்பில் இப்பாடலுக்குக் கீழ் பின்வரும் அடிக்குறிப்பினையும் நல்கவில்லை.

மாதவ மேனன் மொழிபெயர்ப்பில் இப்பாடலுக்குக் கீழ் பின்வரும் அடிக்குறிப்பினைத் தந்துள்ளார் (The note of defiance is in the simile of the young carpenters out with axes in the forest. Like them, the bards are also skilled as crafts men with their compositions, and have been additionally well - trained and equipped. The young carpenters are in the wide jungle, where they cut what trees they please for their livelihood. Similarly, they are welcome, and are sure to be rewarded. So they are not bothered about the anchi's gateman.)

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தின் நயங்களை மொழி பெயர்க்கவியலாது என்று பல மொழிபெயர்ப்பு அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். ஆனால் அதையும் தாண்டி புறநானூற்று மொழிபெயர்ப்பைத் தங்களால் இயன்ற அளவிற்குப் பாடலின் நயங்களை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் போன்ற சங்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மொழிபெயர்ப்புகளின் வாயிலாக இருமொழி வாசகர்களும் பயன் அடையும் வண்ணம் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். அதிலும், மாதவ மேனனின் மொழிபெயர்ப்புகள் அடிக்குறிப்பின் துணையோடு விளக்கமாக அமைந்துள்ளன.

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு இருமொழிப் புலமையுடன் இருமொழிகளின் கட்டமைப்பு விதிகள், சொல்லாக்க, வடிவமைவுகள், ஒலிமரபுகள், நாகரிகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிவும் இன்றியமையாததாகின்றது. மேலும் ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட், மாதவ மேனன் போன்ற

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பரந்துபட்ட வாசிப்புப் பழக்கத்தைக் கொண்டவர்களாகவும், விடாமுயற்சி உடையவர்களாகவும், அகராதி, கலைக்களஞ்சியங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாகவும் இருந்த காரணத்தினால் தான், அவர்களால் இவ்வாறு சிறந்த முறையில் புறநானூற்றை மொழிபெயர்க்க முடிந்துள்ளது.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களை மொழிபெயர்க்குங்கால் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு முறையினைக் கையாண்டிருப்பினும், திணைக் குறிப்புடன் கூடிய மொழிபெயர்ப்புகள் வாசகர்களுக்குத் தெளிவினைத் தருவனவாக அமைந்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. அந்த வகையில், இருவருமே தங்களின் மொழிபெயர்ப்பில் திணைக்குறிப்புடன் கூடிய மொழிபெயர்ப்பைத்தான் வழங்கி இருக்கின்றனர். அதே போல் கருப்பொருட்களை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் இருவருமே தங்களின் மொழிபெயர்ப்பில் பொருள் தெளிவிற்காக ஒலிபெயர்ப்பு செய்துள்ளனர்.

ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் தம் மொழிபெயர்ப்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: 'சங்க இலக்கியச் செய்யுட்களனைத்திலும் பாடலாசிரியரின் பெயர், பாடலுக்கான சூழல் ஆகியவற்றை விளக்குகின்ற சிறிய தொடர் காணப்படுகின்றது. இத்தொடர்கள் தேவைக்கு அதிகமான செய்திகளைத் தருவதாகவும் பாடலின் மீது தேவையற்ற வரையறைகளைத் திணிப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன. அதனால்தான், புறநானூற்றைப் பொருத்த அளவில் அனைத்துச் செய்திகளையும் குறிப்புகளையும் முழுமையாகத் தந்துள்ளேன்' என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் புறநானூற்றை மொழிபெயர்க்கையில் பாடலின் சிறந்த தொடர் என்று குறிப்பிட்டு, பாடலுக்கு என்று தனியாக எந்தத் தலைப்பையும் வழங்கவில்லை. மேலும், பாடலின் மொழிபெயர்ப்பிற்குப் பின் பாடிய புலவர் மற்றும் பாடல் குறித்த சிறுகுறிப்பினை நல்கியுள்ளார்.

மாதவ மேனன் அவர்கள் புறநானூற்றை மொழிபெயர்க்கையில் பாடலின் சிறந்த தொடரைத் தலைப்பாக்கியுள்ளார். சான்றாக, களம்புகல் ஓம்புமின் என்ற பாடலை 'Our Hero' என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மேலும் பாடலின் மொழிபெயர்ப்பிற்கு முன் பாடிய புலவர் மற்றும் பாடல் குறித்த சிறுகுறிப்பினை நல்கியுள்ளார்.

ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட் மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழியில் உள்ள பாடலைப் பொருள் தெளிவிற்காக எந்த விதமான எழுத்துப் பெயர்ப்பும் செய்யவில்லை. ஆனால், மாதவ மேனன், மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழியில் உள்ள பாடலைப் பொருள் தெளிவிற்காக எழுத்துப் பெயர்ப்பு செய்துள்ளார். சான்றாக,

Kalam pukal ompumin tevvir por etirntu Emmulum ulan oru porunan vaikal Enter ceyyum taccan Tinkal valitta kal annone என்று ஒலிபெயர்ப்பு செய்துள்ளார்.

இதுபோன்ற ஒலிபெயர்ப்புகள் பிறமொழி வாசகர்களுக்கு மிகவும் பயன்தரும் வகையில் உள்ளன என்பதில் எந்த ஒரு மாற்றுக் கருத்தும் இருக்க முடியாது. அவ்வகையில், புறநானூற்றுப் பாடலை ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், மாதவ மேனன் ஆகிய இருவருமே தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பில் ஒவ்வொரு முறையினைக் கையாண்டிருப்பினும், மூலமொழியில் உள்ள செய்தியைத் திறம்பட எளிய ஆங்கிலத்தில் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்திருப்பதை அறியும்போது, அவர்கள் சங்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் எந்த

அளவிற்கு ஆழங்காம்பட்டவர்கள் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. George L. Hart, *The Poems of Ancient Tamil*, 1995, University of California Press.
2. T. Madhava Menon, *The Purananuru (Tamil Sangam Classic)*, 2011, International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram, India.
3. உ.அலிபாவா, சங்கம் வளர்த்த தமிழ், வளர்த்தமிழ்ப் பதிப்பகம், 21 (13/1) முதல் தளம், செய்யுது சாகிப் தெரு, காஜா நகர் - 620 020.
4. சேதுமணி மணியன், மொழிபெயர்ப்பியல் கோட்பாடுகளும் உத்திகளும், செண்பகம் வெளியீடு, மதுரை.
5. செ.அகிலாண்டேஸ்வரி, சங்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள், 2013, பார்த்திபன் பதிப்பகம், திருச்சிராப்பள்ளி - 620 021.

கட்டுரையாளர்: கௌரவ விரிவுரையாளர், தமிழியல்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி - 620 024

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு லேண்ட்லோன்!

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட..
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

மார்ச் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

1746 2742 2083 6815 6658
5307 1193 1191 992 1200
1192 7934 2741 4722 7999
5840 3359 5838 5772 1747
3360 8917 5305 5773 1741

தனி இதழ் ₹ 45.00 / ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00. / ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161

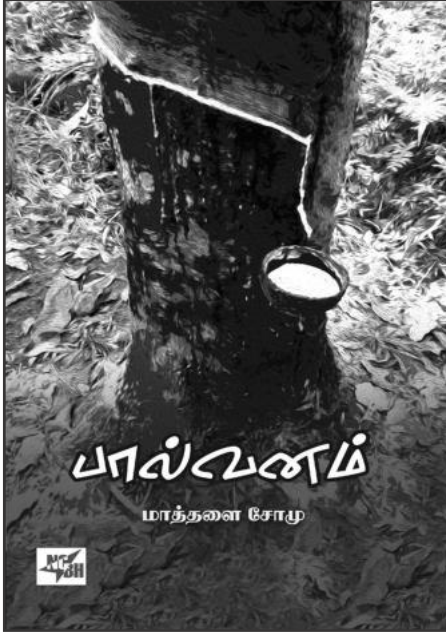
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

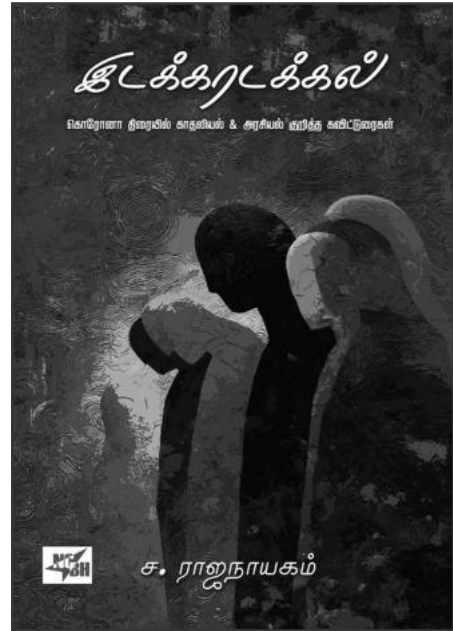
₹ 125/-

₹ 150/-

₹ 60/-

₹ 140/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

நிறங்கள் மனிதப் பண்பாட்டில் எப்போதும் இன்றியமையாப் பங்காற்றி வருகின்றன. அவை ஆழமான பொருள்களை வெளிப்படுத்தி, வலுவான உணர்வுகளைத் தூண்டும் ஆற்றல் வாய்ந்த குறியீடுகளாகச் செயல்படுகின்றன. நிறங்களின் குறியீடுகளைப் புரிந்து கொள்வது மனிதர்களின் வெளிப்பாட்டு மற்றும் தொடர்பியலின் செறிவான பின்னல்களை ஆழமாக அறிய உதவுகிறது. இந்நிறக் குறியீடுகள் அம்பையின் சிறுகதைகளிலும் காணப்பெறுகின்றன.

“தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் அதுவரை கேட்டிராத ஒரு புதிய குரலாக, எழுபதுகளில் வெடித்தெழுந்தது அம்பையின் குரல். இன்று வரை அக்குரல் அழுத்தமாகவும் பிசிறுகள் நீங்கியும் மேலும் பக்குவப்பட்டும் சமரசமின்றிச், சந்தேகத்துக்கிடமில்லாத உறுதியுடன் ஓங்கி ஒலித்து வருகிறது”¹ என்று தமிழ்ச்செல்வன் குறிப்பிடுகிறார்.

அம்பை தன்னுடைய சிறுகதைகளில் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களைப் பதிவு செய்கிறார். ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களின் உரிமைக் குரலாக இலக்கியம் இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிற அம்பை, இந்நிறக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தித் தன்னுடைய சிறுகதைகளான ‘மஞ்சள் மீன்’, ‘ஒரு கறுப்பு சிலந்தியுடன் ஓர் இரவு’, ‘சிவப்புக் கழுத்துடன் ஒரு பச்சைப் பறவை’ ஆகிய கதைகளில் இடம்பெறும் கதைமாந்தர்களின் பண்புகளைக் கதையின் வழி நிறங்களை எவ்வாறு விளக்குகிறார் என்பதனை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நிறங்களின் குறியீடு

குறியீடு என்பது பொருள், உருவம், சொல் அல்லது சின்னம் போன்றவற்றின் நேரடிப் பொருளை மட்டுமன்றி அதன் உட்பொருளையும் குறிக்கப் பயன்படுகிறது.

“சொல்லின் அர்த்தத்தை நேரடியாகத் தரும் முயற்சிக்குப் பதிலாகக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அர்த்தத்தை வாசகரின் மனதில் விழியச் செய்யும் முயற்சியை குறியீட்டியல் (symbolism)”²

என்று குறிப்பிடுவர். மொழியின் வழி பேசாமல் பொருளைக் காட்டி அவை விளைவிக்கும் தொனியில் வாசகனே அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்ளும் வகையில் குறியீடுகள் பயன்படுகின்றன. அக்குறியீட்டின் ஓர் உட்பிரிவாக நிறக் குறியீடு இடம் பெற்றுள்ளது. நிறங்களின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் அவற்றின் குறியீட்டுத் தன்மைகளையும் ஆராய்வதன் வழி, நிறங்கள் உணர்வுகளைப் பல்வேறு சூழலில் வடிவமைக்கும்

அம்பையின் வண்ணங்களில் வெளிப்படும் எண்ணங்கள்

ஜெ.கிருத்திகா

என்பதை அறியலாம். நிறங்களின் குறியீடுகள் பல நூற்றாண்டுகளாக மனிதப் பண்பாடு மற்றும் உணர்வுப் புரிதலில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. கலை, இலக்கியம், மானுடவியல், உளவியல் ஆகியவற்றில் நிறக்குறியீடு என்பது பல்வேறு பண்பாட்டுச் சூழலிலும் கதை சொல்லுதலிலும் பயன்படுத்தப்பெறுகின்றது.

“வண்ணம் என்ற சொல் முதல் வகையில் பொருள் தரும் போது அது நிறத்தினை மட்டும் தனியாகச் சுட்டுகின்றது. ஆனால் இரண்டாம் வகையோ, அச்சொல்லைப் பயன்படுத்தும் மக்களுக்கு - இனத்திற்கு - இடத்திற்கு - பண்பாட்டிற்குத் தகுந்தாற்போல், குறியீடு என்னும் நிலையில் விளங்கி பல்வேறு வகையான பொருளைத் தருவதை நாம் காணலாம் - காட்டலாம். ஒவ்வொரு வண்ணமும் பல்வேறு வகையில் குறியீடாக அமைகின்றது என்பதை நாம் காணலாம்”³.

நிறங்களின் குறியீடுகள் ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் வேறுபட்டதாக இருக்கின்றன. அத்தொடர்புகளை ஆராய்வதன் வாயிலாக மனித நடத்தை மற்றும் பண்பாட்டுப் பல்வகைமை எவ்வாறு வாசகரின் அனுபவங்களை வடிவமைக்கின்றன என்பதன் ஆழமான புரிதலை வெளிப்படுத்துகின்றன.

நிறக் குறியீடுகளின் உளவியல் பார்வைகள்

உளவியல் அடிப்படையில், நிறங்கள் வலுவான உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் மற்றும் நமது உணர்வுகளை வடிவமைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவை. பண்பாட்டுச் சூழல்களும் நமது நிறங்களின் புரிதலையும் விளக்கவுரையையும் வடிவமைக்கின்றன. வெவ்வேறு சமூகங்களும் பாரம்பரியங்களும் நிறங்களுக்குத் தங்கள் பண்பாட்டில் ஆழமாக வேருன்றிய குறியீட்டு அர்த்தங்களை அளிக்கின்றன. நிற உளவியல் என்பது நிறக் குறியீடுகளின் முக்கியக் கோட்பாடு ஆகும்.

“நிறம் தன்னளவில் ஒரு குறியீட்டு வடிவமாக மட்டுமே இருந்து பொருளை உருவாக்க முடியாது. மொழிக்குறியீடுகளுக்கு உச்சரிப்பு உறுப்பு ஒரு முக்கிய ஊடகமாகத் தேவைப்படுவது போலவே, நிறக் குறியீடுகளுக்கும் ஓர் ஊடகம் தேவை”⁴.

ஆகவே நிறங்கள் மற்றவற்றுடன் தொடர்பு கொள்ளும்போது குறியீடுகளாக மாறுகின்றன. உளவியல் துறையில் நிறங்களின் குறியீட்டுத் தன்மையைப் பற்றிய ஆய்வு, பல்வேறு நிறங்கள் தூண்டும் உளவியல் மற்றும் உணர்ச்சிப் பிரதிபலிப்புகளை ஆராய்கிறது. சிவப்பு நிறத்திலிருந்து அமைதியான நீல நிறம் வரை, நிறங்கள் நமது மனநிலை, நடத்தை, அறிவாற்றல்,

செயல்முறைகள் போன்றவற்றைப் பாதிக்கக் கூடியவை.

இலக்கியத்தில், நிறக் குறியீடுகள் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான முக்கியக் கருவிகளாகச் செயல்படுகின்றன. நிறக் குறியீடுகள் அதிகப் பயன்பாட்டுக் குறியீடுகள் (high-frequency symbols), குறை பயன்பாட்டுக் குறியீடுகள் (low-frequency symbols) என இரு வகைப்படும். சிகப்பு, நீலம், வெள்ளை, கருப்பு, மஞ்சள் போன்ற நிறங்கள் அதிகப் பயன்பாட்டு நிறக் குறியீடுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஊதா, சாம்பல், பச்சை, பழுப்பு போன்ற நிறங்கள் குறைந்த பயன்பாட்டு நிறக் குறியீடுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒப்பீட்டளவில் பார்க்கும் போது, அதிகப் பயன்பாட்டு நிறச் சின்னங்கள் செழுமையானதும் பன்முகத் தன்மை கொண்ட உவமையான (metaphorical) அர்த்தங்களையும் வழங்குகின்றன. ஆனால் குறைந்த பயன்பாட்டு நிறச் சின்னங்கள் தொடர்பில் குறியீட்டு அர்த்தங்கள் எளிமையானவையாக உள்ளன.

வண்ணங்களில் வெளிப்படும் எண்ணங்கள்

இலக்கியங்களில் மஞ்சள் இரட்டைத் தன்மையுடைய நிறமாகக் காணப்பெறுகிறது. மஞ்சள் நிறம் பெரும்பாலும் உயிர்ப்பு - அழிவு, மகிழ்ச்சி - துன்பம், நம்பிக்கை - துரோகம் ஆகியவற்றின் இடையிலான பதற்றத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. மாற்ற நிலைகளைச் சித்திரிக்க எழுத்தாளர்கள் மஞ்சள் நிறத்தைப் பயன்படுத்துவர். ‘மஞ்சள் மீன்’ என்ற சிறுகதையில் அனு என்ற கதைமாந்தர், உயிர்வாழப் போராடும் மஞ்சள் மீனைத் தன் இறந்து போன மகளுடன் ஒப்பிடுகிறார். கடற்கரைக்குச் செல்லும் அனு, மீனவர்களின் வலைகளிலிருந்து கீழே எறியப்பட்ட ஒரு மஞ்சள் மீனைப் பார்க்கிறார். அது உயிர் பிழைக்கப் போராடுவதைக் கண்டு, குழந்தை பருவத்திலேயே உயிர் வாழப் போராடி இறந்த தன் மகள் ஜலஜாவை நினைத்து,

“குவிந்துகுவிந்து திறந்து நீருக்குத் தவித்த வாய். ஜலஜாவின் வாய் மாதிரி”⁵

என்று ஒப்பிட்டு பார்க்கிறார். அதனால் மீனை மீண்டும் கடலில் எறிந்து உயிர் பிழைக்க உதவ வேண்டும் என்று அனு நினைக்கிறார். பிறகு, ஒரு சிறுவன் வாயிலாக மீனைக் கடலில் எறிகிறார். அந்த மீன் கடலில் நீந்தி இயல்பு நிலைக்கு வருவதை உணர்ந்ததும், தனது மகளின் மரணத்தால் ஏற்பட்ட துயரத்திலிருந்து மனம் தேறி மகிழ்ச்சி அடைகிறார். பொதுவாக, மீன்கள் பல நிறங்களில் காணப்படும். இக்கதையில் துன்பத்திலிருந்த அனு மகிழ்ச்சியடைந்ததை வெளிக்காட்ட இரட்டைத்

தன்மையுடைய மஞ்சள் நிறத்தை அம்பை குறியீடாகப் பயன்படுத்துகிறார்.

கருப்பு நிறம் பெரும்பாலும் இருள், அச்சம், துக்கம், நிச்சயமற்ற தன்மையைக் குறிக்கிறது. ‘ஒரு கறுப்புச் சிலந்தியுடன் ஓர் இரவு’ என்னும் தலைப்பு வழியாக கருப்பு நிறத்தைப் பயன்படுத்திக் கருஞ்சிலந்தியின் இன்றியமையாப் பங்கை இக்கதையில் அம்பை வெளிப்படுத்துகிறார். சிலந்தியானது நீலம், சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை போன்ற பல நிறங்களில் காணப்படும். ஆனால் அம்பை இங்குக் கருஞ்சிலந்தியை தலைவியின் அடக்கப்பட்ட ஆசைகள், வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள், எதிர்ப்புகள் மற்றும் அச்சங்களை விளக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். உடலியல் ரீதியாகக் கருப்பு நிறம் ஒடுக்கு முறையுடன் தொடர்புடையது. இக்கதையில் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் போராடும் கதைத்தலைவியின் அனுபவங்கள் கருஞ்சிலந்தியுடன் உருவகப்படுத்தப்பெறுகின்றன. கருப்பு நிறம் வலிமை, நிகழ்ச்சி மற்றும் விடுதலை ஆகியவற்றின் நேர்மறையான தொடர்புகளையும் கொண்டுள்ளது. கதைத்தலைவியின் பயணம் சமூக எதிர்ப்புகளின் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து விடுபடுவதிலும், அவளுடைய உண்மையான ஆசைகளைத் தழுவுவதிலும் அடங்கும். கருஞ்சிலந்தியை எதிர்கொண்டு அதனுடன் ஓர் அடையாளப் போரில் ஈடுபடும்போது அவள் அடக்குமுறை சக்திகளை மீறி தன் சொந்த அடையாளத்தைத் தழுவுவதில் அதிகாரம் பெறுகிறாள். மேலும் அம்பை இங்கு இரவு நேரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான காரணம் இரவு என்பது இருள் மற்றும் தனிமையைக் குறிக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக் கதைத்தலைவியுடைய வாழ்க்கைத் தனிமையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

வெள்ளை நிறம் தூய்மை, மென்மை, அமைதி போன்றவற்றைக் குறிக்கிறது. இக்கதையில் கருஞ்சிலந்தியானது வெள்ளை நிறப் பளிங்குச் சுவரின் மேல் இருக்கும்.

“கன்னங்கரேலென்ற ராட்சத சிலந்தி. குளியலறையின் வெள்ளைப் பளிங்குச் சுவரின் மேல் ஓட்ட வைத்தாற்போல் அசையாமல் இருந்தது”⁶.

முன் கூறப்பட்டது போல் கருஞ்சிலந்தியானது தலைவியின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களைக் குறிக்கிறது. இங்கு வெள்ளைப் பளிங்குச் சுவரின் மேல் கருஞ்சிலந்தி இருப்பதை மென்மையாகவும் அமைதியாகவும் இருக்க வேண்டிய தலைவியின் வாழ்க்கையில் போராட்டங்களும் எதிர்ப்புகளும் நிறைந்திருக்கின்றன என்பதனை அம்பை குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் இக்கதையில் பச்சை நிறம் இயற்கை, நம்பிக்கை, விடுதலை ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றது. கதையின் முடிவில் காணாமல் போயிருக்கும் கருஞ்சிலந்தியைத் தலைவி தேடுவாள். அதனால் கருஞ்சிலந்தி இருந்த இடத்தில் கன்னத்தைப் பதித்துச் சன்னல் வெளியே பச்சைக் கோலத்தைப் பார்த்தபடி நிற்பதாக கதை அமைகிறது.

“கறுப்புச் சிலந்தி இருந்த இடத்தில் கன்னத்தைப் பதித்த படி சன்னல் வெளியே பச்சைக் கோலம் பூணத் தொடங்கிய “தருக்களைப் பார்த்தபடி நின்றாள்”⁷.

கதைத்தலைவியின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் நீங்கி புதிய நம்பிக்கையும் விடுதலையும் பிறந்திருக்கின்றன என்பதை அம்பை பச்சை நிறத்தைப் பயன்படுத்தி விளக்குகிறார்.

சிவப்புக் கழுத்துடன் ஒரு பச்சைப் பறவை என்னும் கதையில் வண்ணங்களின் குறியீடானது ஆழமான பொருளை வெளிப்படுத்தவும் வாசகரின் புரிதலை மேம்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு முக்கியக் கருவியாக இருக்கின்றது. இக்கதையின் தலைப்பில் இருக்கும் சிவப்பு மற்றும் பச்சை நிறங்கள் கதைமாந்தர்களுடைய உணர்ச்சிகளின் சக்தி வாய்ந்த பிரதிபலிப்புகளாகச் செயல்படுகின்றன.

சிவப்பு நிறமானது கோபம், வலி, தீவிரக் காதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. இக்கதையில் தம்பதியராக இருக்கும் வசந்தனும் மைத்திலியும் பல ஆண்டுகளாகக் குழந்தையில்லாமல் இருந்து வந்த நிலையில் மருத்துவனையிலிருந்து ஆதரவற்ற ஒரு குழந்தையை வசந்தன் எடுத்து வருகிறான். அக்குழந்தைக்குத் தேன்மொழி எனப் பெயர் சூட்டி இருவரும் வளர்க்கின்றனர். நாளடைவில் தேன்மொழிக்கு செவித்திறன் இல்லை என்று அறிந்த வசந்தனும் மைத்திலியும் மிகுந்த மன வலியை அடைகின்றனர். மருத்துவர்களின் அறிவுரைப்படி செவிக்கருவி பொருத்தினாலும் அவள் சைகை மொழிலேயே பேச விரும்புவது வசந்தனுக்குக் கோபத்தை உண்டாக்குகிறது. தனக்குப் பிடித்த சைகை மொழியில் பேசவிடாமல் காக்ளியர் சிகிச்சைக்கு வசந்தன் வற்புறுத்துவது தேன்மொழிக்குக் கோபத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இங்கு கதையில் சிவப்பு நிறத்தின் ஆதிக்கம் உயர்ந்த உணர்ச்சி நிலைகளையும் அவர்களின் உறவுச் சிக்கல்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் உணர்வுகளின் ஆழம், அவர்களின் முடிவுகள் மற்றும் ஆசைகளின் தாக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பச்சை நிறம் வளர்ச்சி, சுதந்திரம் மற்றும் நம்பிக்கை ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது.

கதை மாந்தர்களின் ஆறுதல் அல்லது புதிய தொடக்கங்களைத் தேடும்போது கதை சொல்லலில் பச்சை நிறம் வெளிப்படுவது உணர்ச்சி மற்றும் தனிப்பட்ட வளர்ச்சியை நோக்கி அவர்களின் பயணத்தைக் குறிக்கிறது. சிகிச்சைக்குத் தேன்மொழி மறுப்புத் தெரிவித்த போது மனமுடைந்த வசந்தன்,

“எதையும் தாங்க முடியவில்லை. தாங்க அவசியமில்லை. நான் சுதந்திரமானவன்”⁸

என்று கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டு வீட்டிலிருந்து வெளியேறினான். வசந்தனை வீட்டிற்கு அழைத்து வந்துவிடலாம் என மைத்திலியும் தேன்மொழியும் தேடிச் செல்கின்றனர். அவன் தனோட்டியில் இருப்பது தெரிய வந்து அங்குச் சென்று விசாரித்த போது அவன் ஊமையாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது தெரிய வருகிறது. பின்னர் வசந்தனைப் பார்க்காமல் அவனுக்குப் பிடித்தவாறு சுதந்திரமாகவே அவனுடைய வாழ்நாளாகக் கடக்கட்டும் என அவர்கள் இருவரும் தொந்தரவு செய்யாமல் அங்கிருந்து சென்றுவிடுகிறார்கள். இந்தச் சமூகத்தைப் பற்றி எந்த ஒரு கவலையும் கொள்ளாமல் தேன்மொழி தனக்குப் பிடித்த சைகை மொழியிலேயே பேச விருப்பம் தெரிவிப்பதில் அவளுடைய தன்னம்பிக்கை மற்றும் சுதந்திரத்தை அம்பை வெளிக்காட்டுகிறார். இக்கதையில் நிறக் குறியீட்டை அம்பை மறைபொருளாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். சிவப்பு கழுத்துடன் ஒரு பச்சை பறவையில், சிவப்பு நிறம் என்பது தேன்மொழி செவித்திறன் குறைபாட்டால் பேச முடியாமல் தவிக்கும் தவிப்பையும் பச்சை நிறமானது அந்தக் குறைபாட்டை அவள் எதிர்கொண்டு சுதந்திரமான வாழ்க்கை வாழும் சுகத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

இலக்கியத்தில் நிறக் குறியீடுகள் எழுத்தாளர்களின் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான முக்கியக் கருவியாகச் செயல்படுகின்றன. இங்கு எழுத்தாளர் அம்பை தன்னுடைய ‘மஞ்சள் மீன்’ என்ற கதையில் அனு, துன்பத்திலிருந்து மீண்டு மகிழ்ச்சியடைந்ததை வெளிப்படுத்த இரட்டைத் தன்மையுடைய மஞ்சள் நிறத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். ‘ஒரு கறுப்பு சிலந்தியுடன் ஓர் இரவு’ என்ற கதையில் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் ஒரு பெண்ணாகக் கதாநாயகியின் வாழ்க்கை அனுபவங்களைக் கருஞ்சிலந்தியுடன் உருவகப்படுத்தி அவள் சமூக எதிர்ப்புகளின் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து எவ்வாறு விடுபடுகிறாள் என்பதை நிறக் குறியீட்டின் வழி விளக்குகிறார். ‘சிவப்புக் கழுத்துடன் ஒரு பச்சைப் பறவை’யில் செவித்திறன் குறைபாட்டுடன் இருக்கும் தேன்மொழி தனக்குப் பிடித்த சைகை மொழியினால் சமூகத்தைத் தைரியமாக

எதிர்கொள்ளும் பெண்ணாக இக்கதைமாந்தரைப் படைத்துள்ளார். இக்கதையில் வண்ணங்களின் குறியீடு நேரடியாக இல்லாமல் கதைமாந்தர்களின் வலி, கோபம் மற்றும் உணர்ச்சிகளின் வழி அம்பை எடுத்துரைக்கிறார். சமூகத்தில் நிறங்கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. நமது உணர்ச்சிகள், உணர்வுகள் மற்றும் நடத்தைகளைப் பாதிக்கின்றன. ஒவ்வொரு நிறமும் அதன் சொந்த அடையாளத்தையும் பொருளையும் கொண்டுள்ளது. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அதிகப் பயன்பாட்டுக் குறியீடுகள் மற்றும் குறைந்த பயன்பாட்டு குறியீடுகளில், அம்பை பெரும்பாலும் தன்னுடைய சிறுகதையில் அதிகப் பயன்பாட்டுக் குறியீடுகளின் நிறங்களையே பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதை இக்கட்டுரை புலப்படுத்துகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ச.தமிழ்ச் செல்வன், தமிழ்ச் சிறுகதையின் தடங்கள், ப.743
2. பாலா, புதுக்கவிதை ஒரு பார்வை, ப.111
3. ச.வே. சுப்பிரமணியன், ந.கடிகாசலம், இலக்கியத்தில் நிறம், ப.10
4. Hui Chen, What can semeiology say about meaning of color, P.23-24
5. அம்பை, வீட்டின் மூலையில் ஒரு சமையலறை, ப.136
6. அம்பை, ஒரு கறுப்புச் சிலந்தியுடன் ஓர் இரவு, ப.47
7. மேலது, ப.53
8. அம்பை, சிவப்புக் கழுத்துடன் ஒரு பச்சைப் பறவை, ப.43

துணைநூற்பட்டியல்

1. அம்பை, ஒரு கறுப்புச் சிலந்தியுடன் ஓர் இரவு, காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
2. அம்பை, சிவப்புக் கழுத்துடன் ஒரு பச்சைப் பறவை, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2022.
3. அம்பை, வீட்டின் மூலையில் ஒரு சமையலறை, காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
4. சுப்பிரமணியன், ச.வே., கடிகாசலம், ந., இலக்கியத்தில் நிறம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
5. தமிழ்ச் செல்வன், ச. தமிழ்ச் சிறுகதையின் தடங்கள், பாரதி புத்தகாலயம்.
6. பாலா, புதுக்கவிதை ஒரு பார்வை, அகரம்.
7. Chen, hui., What can semeiology say about meaning of color, Studies in Dialectics of Nature.
8. Reham Karim, Wahid bin Ahsan, Colors of the World Color Symbolism, User Study & Experience Research Hub, Bangladesh.

கட்டுரையாளர்:

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரி, தாம்பரம் – 600 059

கட்டுரை

முப்பது ஆண்டுகளில் இந்தியாவின் உள்ளாட்சியின் நிலை

மத்திய பிரதேசத்திலுள்ள உஜையின் நகரில் இரண்டு நாள் அகில இந்தியக் கருத்தரங்கம் ஒன்று நடந்தது. இந்திய சமூக அறிவியல் கழகம் அந்தக் கருத்தரங்கிற்கு நிதியுதவி அளித்தது. இந்திய மாநிலங்களில் புதிய உள்ளாட்சியின் செயல்பாடுகள் ஒரு அரசாங்கமாக எப்படி இருக்கின்றன என்பதை இந்திய அளவில் தலைசிறந்த ஆய்வாளர்களை அழைத்து ஆய்வு அறிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்க வைத்தனர். இதற்காக ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே தயாரிப்புப் பணி நடைபெற்று வந்தது. இந்த ஆய்வுக் கருத்தரங்கை மத்தியப்பிரதேச சமூகவியல் ஆய்வு நிறுவனம் முன்னின்று நடத்தியது. இந்த ஆய்வினை 60% இளைய ஆராய்ச்சியாளர்களை வைத்து நடத்தியது ஒரு சிறப்பான செயலாக இருந்தது. எந்த மாநிலத்திலிருந்தும் உயர் அதிகாரிகளை அழைக்காமல் நடத்தப்பட்டது, இந்த நிகழ்வின் அடுத்த முக்கிய அம்சம். இந்தியாவிலுள்ள அத்தனை மாநிலங்களிலிருந்தும் ஆய்வாளர்கள், கருத்தாளர்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைகளுடன் வந்திருந்தனர். இந்த நிகழ்வில் இந்திய அரசின் முன்னாள் பஞ்சாயத்துத் துறைச் செயலாளர் மட்டும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அதற்கும் ஒரு காரணம் இருந்தது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகள் பஞ்சாயத்துத் துறையில் செயலாளராக இருந்த காரணத்தால் தரவுகளில் எதாவது தவறு என்றால் அதை அவர் சரி செய்யக்கூடும் என்ற நிலையில் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

க. பழனித்துரை

அந்த நிகழ்வில் முக்கிய உரையாற்ற என்னை அழைத்திருந்தார்கள். அதற்கும் ஒரு காரணம் இருந்தது. 2015ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு தயாரித்த அதிகாரப் பரவல் அறிக்கைக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தேன் என்பதனால். அகில இந்தியாவிலும் இந்த உள்ளாட்சிகளின் செயல்பாடுகளை மத்திய அரசு உருவாக்கிய பல்வேறு அறிக்கைகளிலிருந்தும், உலக அளவிலும், இந்திய அளவிலும் ஆய்வு நிறுவனங்கள் இதுவரை நடத்திய ஆய்வுகளிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கைகளை வைத்தும் என் உரையைத் தயார் செய்து துவக்க விழாவில் உரை நிகழ்த்தினேன். அந்த நீண்ட நெடிய ஆங்கில உரையின் தமிழாக்கம்தான் இந்தக் கட்டுரை.

இன்றைய உள்ளாட்சிகள் அரசமைப்புச் சாசனத்தால் அரசாங்கமாக்கப்பட்டுள்ளன. இதை எந்த மாநில அரசும் மறுக்கவில்லை. காரணம், அரசமைப்புச் சாசனத்தில் பகுதி IX, IXAயில் உள்ளாட்சி அரசாங்கமாகச் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்பதால். அது நிலைத்த தன்மையைப் பெற்று மத்திய மாநில அரசுகள் போல் உருவாக்கம் பெற்றுவிட்டது. இதன் அடிப்படை என்பது இதுவரை மத்திய மாநில அரசுகளால், தன் திட்டங்களால் தொட முடியாத சாதாரண விளிம்புநிலை மக்களைப் பொருளாதார நிலையில் மேம்படுத்துவதையும், புறக்கணிக்கப்பட்டு ஓடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சமூக நீதி வழங்கிட வேண்டும் என்பதையும் அடிப்படையாக்கி, இந்தச் செயல்பாடுகளை மக்களின் பங்களிப்போடு செய்திட வேண்டும் என்று பணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த முப்பது ஆண்டு காலத்தில் கேரள மாநிலத்தைத் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலும் உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த பெரு நடவடிக்கையை எடுக்கவில்லை என்பது ஒரு பெரும் சோகச் செய்தி. இதைச் சாதனையாகக் கூறும் காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்ட ஆளும் மாநிலங்களிலேயே நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்பதுதான் ஒரு பெரும் முரண். உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்தினால் அதனால் பலனடையப்போவது ஏழை, எளிய மக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் தான். அவர்களுக்காவே கட்சிகளை நடத்துபவர்கள் கூட உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்தப் போராடவில்லை என்பதுதான் இந்தியப் புதிர்.

இன்றைய மத்திய மாநில அரசாங்கங்களால் பெருமளவில் மேம்பாடு அடைந்த, அடைந்து கொண்டிருக்கும் சமூகங்கள் உள்ளாட்சி வளர்வதற்குத் தடையாக இருந்து வருகின்றன என்பதைப் பல்வேறு ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் அரசு அதிகாரிகள் ஒரு கூட்டமைப்பாக கூட்டணி அமைத்துக்கொண்டு உள்ளாட்சி வலுவடைந்து விடாமல் பார்த்துக் கொண்டுள்ளனர். உள்ளாட்சி வலுவடைந்து விட்டால் புதிய தலைமை உருவாகி தங்களுக்குப் போட்டி வந்துவிடும் என்று மக்கள் பிரதிநிதிகள் கருதுகின்றனர். 'உள்ளாட்சி வலுப்பெற்றால் மக்களை நம்மால் மேய்க்க முடியாது, அவர்கள் அச்சமற்று இயங்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள்' என்று அதிகாரிகள் எண்ணுகின்றனர்.

உள்ளாட்சி அரசாங்கமாக வலுவடைய மத்திய, மாநில அரசுகள் உதவிடும் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்து இன்னும் நூறு ஆண்டுகள் ஆனாலும் அது வலுவடையாது. அரசமைப்புச் சாசனமும், மாநில உள்ளாட்சிச் சட்டமும் தந்துள்ள அதிகாரங்களை மக்கள் கையிலெடுக்க துணிவும் தெளிவும் வேண்டும். காரணம், மக்கள் அதிகாரம் பெற வேண்டும் என்று எந்த அரசியல் கட்சியும் இன்று விரும்புவதில்லை, மாறாக, எந்தச் சூழலையும் பயன்படுத்தி தங்கள் கட்சிகளை வலுப்படுத்தி அதிகாரத்தைப் பிடிக்க வேண்டும், அதன் மூலம் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர, மக்கள் அதிகாரப்படுத்தப்பட வேண்டும், மக்கள் அரசியல் ரீதியாக விழிப்புணர்வு அடைய வேண்டும் என்று எவரும் எண்ணுவதில்லை. அதன் விளைவுதான், இன்று மக்கள் அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்தும், அரசிடமிருந்தும் அந்நியப்பட்டு நிற்கின்றார்கள். உள்ளாட்சி அரசாங்கமாக அரசமைப்புச் சாசனத்தால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது இந்தியாவில் ஒரு புரட்சிகரச் செயல்பாடுதான். ஆனால் அரசமைப்புச் சாசனம் தந்த அதிகாரத்தை மக்களால் எடுக்க முடியவில்லையே?

இந்தப் புதிய உள்ளாட்சிச் சட்டத்திற்கு எதிராக உள்ள மாநில அரசின் பல சட்டங்கள் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உள்ளாட்சிகள் சுதந்திரமாக இயங்க முடியும். இதற்காக ஒரு நிபுணர் குழுவை ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அமைத்து அந்தச் சட்டங்களைக் கண்டுபிடித்து திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என வல்லுநர்களும், ஒன்றிய அரசும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தனர். இதைப் பெரும்பாலான மாநில அரசுகள் செய்யத் தவறிவிட்டன. இன்னம்கூட இதைப்பற்றிய சிந்தனையற்று இருப்பதுதான் நாம் பார்க்கும் எதார்த்தம்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டத்தால் பயனடையப் போகும் ஏழை எளிய மக்களிடம், பெண்களிடம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் இந்தப் புதிய சட்டத்தால்

கிடைக்கப்போகும் நன்மைகளை எவரும் கொண்டு சேர்க்கவில்லை. மாறாக, இந்த உள்ளாட்சி அதிகாரமற்றது என்ற பிம்பத்தைக் கட்டமைத்து மக்களை அதன் மீது நம்பிக்கை இழக்க வைத்து விட்டது - இன்றைய மத்திய மாநில அரசுகளால் பயனடையும் ஒரு சமூகக் கூட்டம். அத்துடன் மக்கள் எவ்வாறு அரசுடன் இணைய வேண்டும், அவர்கள் எவ்வாறு கிராமசபையைத் தங்கள் மேம்பாட்டுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கு ஆழ்ந்த விழிப்புணர்வை, நம் ஊடகங்களின் மூலம் உருவாக்கி இருக்க வேண்டும். அந்தச் செயல்பாடு முற்றிலுமாக எந்த மாநிலத்திலும் நடைபெறவில்லை. இதற்கு ஒரே ஒரு மாநிலம் விதிவிலக்கு. கிராம சபைக்காக கிராமம் கிராமமாக உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் சென்று விழிப்புணர்வு உருவாக்கியது ஒரு மாநிலம். அதுதான் கேரளா. அதற்கும் மத்திய அரசு நிதி உதவியது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் அந்த விழிப்புணர்வு உருவாக்கப்படவில்லை.

அடுத்து, அரசமைப்புச் சாசனத்தால் உருவாக்கப்பட்ட மாநிலத் தேர்தல் ஆணையம், எப்படி இந்திய தேர்தல் ஆணையம் பாராளுமன்றத்திற்கும் சட்டமன்றத்திற்கும் தேர்தல் நடத்துகிறதோ அதேபோல் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுக்கும் இடைவெளி இல்லாமல் தேர்தல் நடத்தி சுதந்திரமாக உள்ளாட்சியை உருவாக்கிட வேண்டும். ஆனால் இந்த அமைப்புகளை ஊனமுற்றவையாக மாநில அரசுகள் உருவாக்கி வைத்து, உள்ளாட்சிக்கான தேர்தல் நடத்துவதற்கே, உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று ஒவ்வொரு முறையும் உத்தரவு பெற்று தேர்தல் நடத்திடும் சூழலுக்கு மாநில அரசுகள் மாநில தேர்தல் ஆணையங்களை வைத்திருப்பது மக்களாட்சியை ஊனப்படுத்தும் ஒரு செயல். இதை எந்த அரசியல் கட்சியும் பொதுவெளியிலோ, பாராளுமன்றத்திலோ, சட்டமன்றங்களிலோ விவாதிப்பதில்லை என்பது ஒரு பெரிய அரசியல் அறியாமை மற்றும் ஒரு சதி என்றே கூறவேண்டும்.

உள்ளாட்சி என்பது கிராமப்புற உள்ளாட்சி மட்டுமல்ல, நகர்ப்புற உள்ளாட்சியும் சேர்ந்தது தான். இந்த இரண்டும் சேர்ந்ததுதான் மாவட்டத்தில் உள்ளாட்சி அரசாங்கம். குறைந்தபட்சம் கிராமப்புற உள்ளாட்சியாவது ஏதோ ஒரு நிலையில் மக்களுடன் இணைந்து ஒரு சில பணிகளையாவது செய்கின்றன. ஆனால் நகர்ப்புற உள்ளாட்சியை, ஆதரவற்ற அனாதைக் குழந்தைகள்போல் ஆக்கி, அதிகாரிகள் கையில் விட்டு வைத்துள்ளது இந்திய மக்களாட்சியில் ஒரு மிகப்பெரிய

சோக நிகழ்வு. கிராமப்புற உள்ளாட்சிக்கு ஓர் அமைச்சகம் மத்திய அரசாங்கத்தில் இயங்குகிறது. ஏதாவது ஒரு நிலையில் அது பஞ்சாயத்தை வலுப்படுத்த ஒரு சில முன்னெடுப்புகளையாவது செய்கிறது. ஆனால் நகர்ப்புற உள்ளாட்சிக்கு அமைச்சகம் கிடையாது, அனைத்தும் சுமார்ட் சிட்டி, கட்டுமானப்பணிகள் என்ற அடிப்படையில், நகர உள்ளாட்சி அமைப்புகளை எந்தவித வலுவும் அற்றதாக ஆக்கி, அதிகாரிகள் கையில் விட்டுவிட்டனர். இந்தியாவில் மாநிலம் கேரள மாநிலம் மட்டும்தான் உள்ளாட்சிக்கு ஒரே அமைச்சகத்தை உருவாக்கி நகர்ப்புற உள்ளாட்சியையும், கிராமப்புற உள்ளாட்சியையும் ஒரு அரசாங்கமாக செயல்பட தொடர்ந்து தொடர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளது.

உள்ளாட்சி என்பது அரசாங்கமாக உருவாக்கப்பட்ட பின், உள்ளாட்சியை நடத்த முறையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட நிர்வாகக் கையேடுதான் உள்ளாட்சி நிர்வாகத்திற்கு வழிகாட்டும் சாசனம். கேரளத்தைத் தவிர, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் அப்படி ஒரு கையேடு அரசாங்கத்தால் தயாரிக்கப்படவில்லை; மாறாக, உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிகள் அதிகாரிகள் கூறுவதைக் கேட்டு அவர்கள் கூறுவதன் அடிப்படையில் நிர்வாகத்தை நடத்தும்படி ஆக்கி வைத்துவிட்டனர். ஒட்டுமொத்த உள்ளாட்சியையும் அதிகாரிகளின் கைப்பாவையாக ஆக்கி வைத்திருப்பது இந்திய மக்களாட்சியில் ஒரு முரணான செயல். இதைப் பற்றியும் எந்த விவாதமும் எந்தப் பொது இடத்திலும் இல்லை என்பது ஒரு மக்களாட்சிச் சோக நிகழ்வு.

அடுத்து, உள்ளாட்சித் தலைவர்களாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு முறையான ஆளுகைக்கான, நிர்வாகத்திற்கான, தலைமைத்துவப் பயிற்சியைத் தரவேண்டும். இது ஒரு நிபுணத்துவச் செயல்பாடு. அதற்கு வலுவான கட்டமைப்புடன், தரமான பயிற்றுநர்களுடன் பயிற்சி நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டு செயல்பட வேண்டும். அதை முறையாக நடத்தியதும் நடத்துவதும் கேரள மாநிலம் மட்டுமே. கேரளத்தில் மட்டும்தான் கிராமப்புற உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிகளுக்கும், நகர்ப்புற உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிகளுக்கும் ஒரே பயிற்சி நிறுவனம் பயிற்சியளிக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் பயிற்சி எப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் மத்திய, மாநில அரசு கொண்டு வந்த திட்டங்களை எப்படி அரசு அதிகாரிகளின் வழிகாட்டுதலில் நிறைவேற்றி நடவேண்டும் என்பதை மையப்படுத்தித்தான் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளதே

தவிர, தலைமைத்துவப் பயிற்சியோ, ஆளுகைக்கான பயிற்சியோ எதையும் தரவில்லை என்பதைத்தான் அத்தனை ஆய்வுகளும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அரசமைப்புச் சாசனம், உள்ளாட்சி அரசாங்கம் மக்களின் மேம்பாட்டிற்கு அவர்களின் கனவுகளுக்கு, தேவைகளுக்கு வடிவம் கொடுக்க ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒரு திட்டம் அவர்களின் பங்களிப்போடு கட்டாயமாக உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இன்றுவரை, அதுவும் கேரளாவைத் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலும் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. இது ஒரு அரசமைப்புச் சாசன விதி மீறல். அரசமைப்புச் சாசனத்தை அவமானப்படுத்தும் ஒரு நிகழ்வு. இதையும் எவரும் கண்டு கொள்வதில்லை. இந்திய நாட்டின் பன்முகத்தன்மை, வித்தியாசங்கள், வேறுபாடுகள், ஏற்றத்தாழ்வுகள் உருவாக்கியிருக்கின்ற சவால்களுக்குத் தீர்வு காணத்தான் மக்கள் பங்கேற்புடன் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வழிவகை செய்யப்பட்டது. ஆனால் நடந்ததோ மாநிலம் முழுமைக்கும் திட்டம் என்ற பெயரில் ஒரே விதமான கட்டுமானப்பணிகளை உருவாக்கி, திட்டமிடுதலுக்கே அவமானம் ஏற்படுத்தியதுதான்.

ஒரு அரசாங்கமாக உருவாக்கப்பட்ட உள்ளாட்சிகள் நிதி உருவாக்க அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி நிதியினை உள்ளாட்சிகள் உருவாக்க வேண்டும். பொதுவாக, நிதிப்பகிர்வில் மத்திய, மாநில அரசுகள் மட்டும் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை. இன்று ஜி.எஸ்.டி.யில் உள்ளாட்சிக்குத் தரவேண்டிய பகிர்வு செய்யப்படவில்லை. அதை எந்த அரசியல் கட்சியும் கண்டுகொள்ளவில்லை. உள்ளாட்சிக்கு நிதி உருவாக்கும் அதிகாரத்தைத் தந்து உள்ளாட்சியை நிதி உருவாக்கச் செய்ய வேண்டும். அதேபோல், நிதியைப் பயன்படுத்தும் சுதந்திரத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். இவையெல்லாம் இன்று நடக்கவில்லை என்பதுதான் நிதர்சனமான உண்மை.

இன்று உள்ளாட்சிகளை மத்திய, மாநில அரசு தரும் நிதியினைச் செலவிடும் அமைப்பாக வைத்துள்ளது. இந்த அரசாங்கத்தின் மதிப்பை இழக்கச் செய்வதாகும். இந்தச் செயல்பாட்டில் தமிழ்நாடு குறைந்தபட்சமாக இந்தப் பணியை ஓரளவு செய்கின்றன என்பது ஒரு மகிழ்ச்சி தரும் செய்தி. இந்தியா முழுமைக்கும் பார்த்தால், இது மத்திய, மாநில அரசுகள் தரும் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் ஓர் அமைப்பாக மாற்றப்பட்டு விட்டதே தவிர,

உள்ளாட்சி அரசாங்கமாக மலரவில்லை என்பது ஒரு கசப்பான உண்மை.

அரசமைப்புச் சாசனத்தால் உருவாக்கப்பட்ட கிராமசபை லோக்சபாவுக்கு நிகரானது என உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. ஆனால், கிராமசபையை வலுவடையவிடாமல் ஒரு வடையிலும் ஒரு குவளை தேநீரிலும் மக்களைக் கரைய வைத்து கிராமசபை உறுப்பினர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு சபையை முடித்து விடுகின்றனர். யானை தன் வலி அறியாமல் பாகன் வைத்திருக்கின்ற ஒரு குச்சியில் செயல்பட வைத்துள்ளதுபோல் நம் ஊர்களில் கிராமசபையை மக்களுக்குச் சென்றுவிடாமல் பாதுகாத்து வைத்துவிட்டது ஒரு கூட்டம். கிராமசபைதான் மக்களின் மக்களாட்சித் திறனை வளர்க்கும் அற்புதமான கருவி. அதைப் பிடிப்பதன் மூலம் மக்கள் தங்களுக்கான குறைகளை, தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும். அது மட்டுமல்ல, அது ஒரு மக்களாட்சிக்கான நாற்றங்கால். கிராமசபையின் கேள்வி கேட்பது, விவாதிப்பது, கருத்து பரிமாறிக்கொள்வது, என மக்களாட்சிக்கான பயிற்சி நடைபெறும் இடம். சாதாரண மக்கள் இதனைப் பயன்படுத்தி தங்களின் சுயமரியாதையை மீட்கும் இடம் கிராமசபை. அங்குதான் சமத்துவம் பழகும் பக்குவத்தை மக்கள் பெறுகின்றனர்.

இன்றைய சூழலில் கிராமப்புற மக்கள் பல புதுமையான பிரச்சினைகளைச் சந்திக்கின்றனர். காரணம், உலகமயமான பொருளாதாரத்தால். மக்கள் தேவைக்கு வாழ்வதைவிட ஆசைக்கு வாழ சந்தை கற்றுக் கொடுத்துவிட்டது. அதன் விளைவு, மக்களிடமிருந்த சேமிப்பு மனோபாவம் மாறி செலவழிக்கும் மனோபாவத்திற்கு வந்துவிட்டனர். பொருள்களை வாங்கிக் குவித்து, கடனில் மூழ்குகின்றனர். எல்லை இல்லாத அளவுக்குக் குப்பை உருவாக்குகின்றனர். நுகர்வோராக மாறிய பின் பொதுச்சிந்தனையற்று சுயநலச் சிந்தனை மேலோங்கி செயல்படத் தொடங்கி ஆரம்பித்து எல்லா இடங்களிலும் பொறுப்பற்ற தன்மையில் செயல்படும் சூழல் உருவாகி இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல, கிராமத்தில் கிராமிய வாழ்வை சமூகமாக வாழாமல் நகர வாழ்வை வாழ்வது ஒரு நகை முரண். கிராமம் அதன் அடிப்படை குணங்களை இழந்து வருகின்றது - இன்றைய நுகர்வுக் கலாசாரத்தால். அடுத்துப் பொருளாதாரம் குவிக்கப்படும் சூழலில் அதிகாரம் மட்டும் எப்படி பரவலாக்கப்படும். இரண்டும் ஒன்றாகத்தானே பயணிக்கும். அதிகாரம் பரவலாக்கப்படுவது விளிம்புநிலை மக்களுக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் பெண்களுக்கும்

உதவிடும் நிலையில்தான் தலித்துக்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டது. அந்த ஒதுக்கீட்டில் அந்த மக்களுக்கு என்ன நன்மை கிடைத்தது என்று பார்த்தால், இவர்களின் பிரச்சினைகள் பேசப்பட்டன. ஆனால் அதிகாரப் பரவல் சந்தைக்கு சாதகமாகச் செயல்பட்டு வருவதைத்தான் ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அடுத்து, புதிய உள்ளாட்சிகள் மூலம் புதிய தலைமை அடித்தட்டு மக்களிடமிருந்து உருவாகிக் கொண்டிருப்பது சமூகத்திற்கு நன்மை பயக்கும்தான். ஆனால் இன்று தங்களிடம் உள்ள இன்று மக்களை மேய்க்கும் அதிகாரம் எங்கும் போய்விடக் கூடாது என எண்ணிச் செயல்படும் பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உள்ளாட்சியால் உருவாகும் புதிய தலைமைக்கு எல்லையற்ற சவால்களைத் தந்து செயல்படுவது ஒரு கலாசாரமாகவே உருவாகிவிட்டது.

மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களால் தீர்க்க முடியாத அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை உள்ளாட்சிகள் தீர்க்கும், தீர்க்க முடியும் என்பதும் எதிர்பார்ப்பு. மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கங்களும் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண கொள்கைகளை உருவாக்கலாம், நிதி ஒதுக்கலாம். ஆனால் மக்களின் உள்ளார்ந்த தேவைகளை உள்ளாட்சிகள் மட்டும்தான் தீர்க்க முடியும். அதுவும் மக்களின் பங்களிப்புடன். இந்த முடிவுக்கு மத்திய, மாநில அரசுகள் வந்ததால்தான் புதிய உள்ளாட்சி அரசாங்கமாக உருவாக்கப்பட்டது. இந்த எதிர்பார்ப்பு எங்கு சாத்தியப்பட்டது என்று ஆய்வு செய்தால், நமக்குக் கிடைக்கும் தரவுகளின்படி நல்ல தலைமை உள்ள இடத்தில் என்றுதான் பதில் கிடைத்துள்ளது. எங்கு நல்ல திறமையான தலைமை உருவானதோ அங்கு அது நடைபெற்றுள்ளது. மற்ற இடங்களில் உள்ளாட்சித் தலைவர்களும் மக்களுடன் இருப்பதற்குப் பதிலாக மக்களைப் புறக்கணித்து, அதிகாரிகளுடன் கைகோத்து புதிய கூட்டணி ஏற்படுத்தி மக்களை மேய்க்க சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் கற்றுக் கொண்டுவிட்டனர் என்பது நாம் பார்க்கும் கள நிகழ்வு. உள்ளாட்சியில் சாதனை படைத்த தலைவர்கள் என்பவர்கள் மாற்றுத் தலைமை கொண்டவர்கள். அவர்கள் மக்களுக்கு வழிகாட்டும் தலைவர்கள். அவர்கள் மேய்க்கும் தரகுத் தலைவர்கள் அல்லர். தங்களை மக்களோடு இணைத்துக் கொண்டவர்கள்.

உள்ளாட்சியில் சமூக மேம்பாட்டிற்கும், சமூக நீதிக்கும், விளிம்புநிலை மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும், சமூகத்தை ஜனநாயகப்படுத்துவதற்கும் உள்ள வாய்ப்பு

இருப்பதை எங்கெல்லாம் நல்ல தலைமையும், ஒற்றுமையாக சமூகமாக வாழும் பண்பு கொண்ட மக்களும் இருக்கின்றார்களோ, அங்கெல்லாம் நிரூபித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில்தான் இன்றைய சமூகம் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு உள்ளாட்சியில்தான் இருக்கிறது என்று நம்மை அழுத்தமாகக் கூற வைக்கிறது. அதே நேரத்தில் அங்கு உருவாகும் தலைமை என்பது மிக முக்கியப் பங்கு அதில் வகிக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வழிகாட்டும் தலைமைப் பயிற்சிதான் உள்ளாட்சித் தலைவர்களுக்கும் தேவைப்படுகிறது. அந்தப் பயிற்சியைத்தான் பயிற்சி நிலையங்கள் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பயிற்சி நிலையங்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும்.

உள்ளாட்சி வலுப்படுவது என்பது மாநில அரசின் கையில்தான் உள்ளது என்பதும், சிறப்பாகச் செயல்படுவது கிராமங்களில் உருவாகும் தலைமையையும், மக்களின் சமூகப்பார்வையையும் பொருத்தது என்பதும்தான் இதுவரை நாம் ஆய்வில் கண்ட உண்மைகள். அதே நேரத்தில், இன்றுள்ள சூழலில் மக்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மக்களை ஒன்றிணைப்பதும், உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்துவதும், மக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதும், மக்களுடன் செயல்படுவதும்தான் ஒரே வழி. இன்று நாம் போராடும் வேலை உறுதி அளிப்புச் சட்டம், தகவல் உரிமைச் சட்டம், வன உரிமைச் சட்டம், உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம், கல்வி உரிமைச் சட்டம் அனைத்தும் மக்கள் ஒருங்கிணைந்து போராடிப் பெற்றவைதான். அவற்றை யாரும் தட்டில் வைத்து மக்களுக்குத் தரவில்லை. இதை நாம் புரிந்துகொண்டு உள்ளாட்சியில் உள்ள வாய்ப்புகளைப் பிடித்துச் செயல்பட மக்களைத் தயார் செய்வதைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் இல்லை.

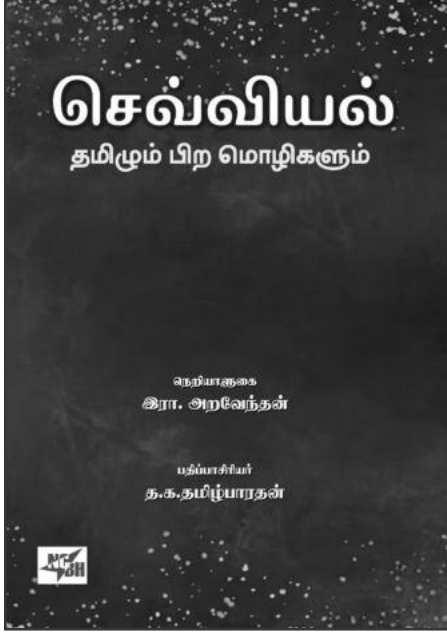
மேற்கூறிய கருத்துகள் அனைத்தும் மத்திய அரசு செய்த ஆய்வுகளில், உலக வங்கி மற்றும் பல்வேறு ஆய்வு நிறுவனங்கள் ஆய்வு செய்து கொண்டு வந்த ஆய்வு அறிக்கைகளிலிருந்து திரட்டப்பட்ட கருத்துக்கள்தான் என்பதைக் கூறி, என் உரையை நிறைவு செய்தேன். இந்த இரண்டு நாள் நிகழ்வில் மக்களைத் திரட்டுவதிலும், மக்களை ஒருங்கிணைப்பதில்தான் உள்ளாட்சி வலிமை பெறும் என்ற பெரும் செய்தியுடன் கருத்தரங்கம் நிறைவுற்றது.

கட்டுரையாளர்:

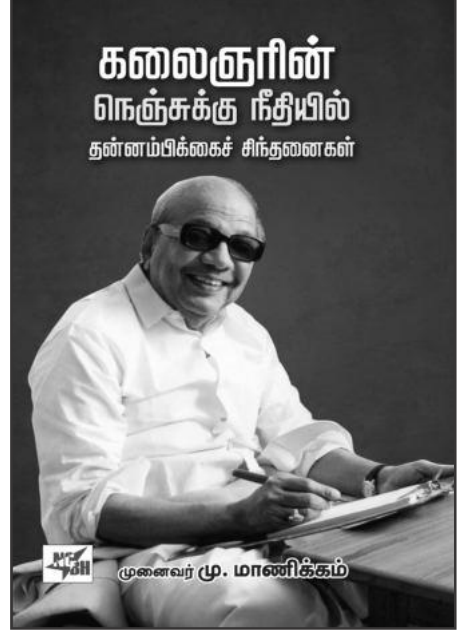
பேராசிரியர், காந்திகிராமிய பல்கலைக்கழக ராஜீவ் காந்தி பஞ்சாயத்து ராஜ் ஆராய்ச்சி இருக்கைத் தலைவர் (ஓய்வு)

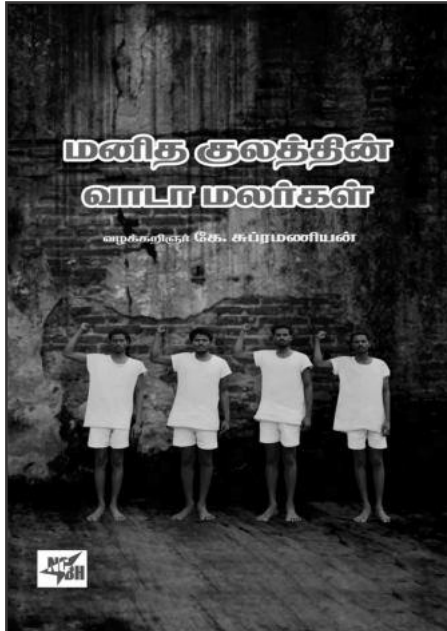
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 185/-

₹ 160/-

₹ 50/-

₹ 175/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பூமியானது எண்ணிக்கையில் அடங்காத உயிரினங்களின் தொகுதியாக உள்ளது. அவ்வயிரினங்களைக் காக்கும் வாழ்விடங்களைக் கொடையாக அளித்துள்ளது. உயிரினங்கள் தங்களுக்குத் தகுதியான இடங்களைத் தேர்வு செய்து வாழ்கின்றன. தங்கள் உடல் அமைப்பு, அளவு, வாழ்க்கை முறை அடிப்படையில் அவை வேறுபட்டவையாகும். உலகில், உயிரினங்கள் மலைமுகடு முதல் ஆழ்கடல் வரையிலான இடங்களில் வாழ்கின்றன. இயற்கை வளங்களில் ஒன்றான காடுகள் 'உயிர்மப்புதையல்' ஆகும். பல்லுயிர்களின் தோற்றமும் வாழ்விடமும் காடுகளே ஆகும். குறிப்பாக, மழைக்காடுகளில் பல்லுயிர்ப்பெருக்கம் என்பது இயற்கை புரியும் வரமாகும்.

பெருகிவரும் மக்கள் தொகை, மிதமிஞ்சிய இயற்கை வளச்சுரண்டல்கள் சூழலுக்குப் பேராபத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக மாறி உள்ளது. இதில் பாதிப்படைவது நாமும் நமது தலைமுறையுமே. ஆகவே, இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாப்பது அவசியமாகிறது. அவ்வகையில் இயற்கை வளங்களில் மிக முக்கியமான ஒன்றான காடுகளையும் காட்டுயிர்களையும் காப்பது அவசியமானதாகும். காடழிப்பில் அழிக்கப்படுவது வெறுமனே காடுகள் மட்டுமல்ல; காடுகளின் அழிப்பு என்பது

காடோடி சுட்டும் காட்டுயிர்ச்சூழல்

சி.மேரி ஜீவிதா
முனைவர் நீ.குப்புச்சாமி

பல்லுயிரின மாறுபாட்டு இழப்பிற்கும் அழிவுக்கும் வழி வகுப்பதோடு மட்டுமல்லாது, அதன் மூலம் நாம் பெறக்கூடிய பயன்களையும் நன்மைகளையும் இழக்கச் செய்கிறது. இத்தகைய கருத்துக்களை, காடோடி நாவலில் நக்கீரன் சுட்டும் காட்டுயிர்ச் சூழலுடன் ஒப்பிட்டு அவை சிதைவுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதற்கான காரணங்களை ஆய்வுசெய்து, சீர் செய்வதற்கான சிறந்த கருத்துகளைப் பெறுவது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முன்னுரை

மனிதன் உயிர் வாழத் தேவையான காற்று, நீர், உணவு, உறைவிடம் மற்றும் ஆடம்பர வாழ்வுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் இயற்கையிடமிருந்தே பெறுகிறான். தொன்று தொட்டு வளங்களை மட்டுமே கொடையாக அளித்து வரும் இயற்கையின் மேன்மையை உணராத மனித இனம், அவை என்றுமே குறைவு படாது என்ற அறியாமையில் வாழ்ந்து வருகிறது. ஆனால் இன்றளவில் சந்திக்கக்கூடிய சுற்றுச்சூழல் சிக்கல்கள் அக்கண்ணோட்டத்தை முற்றிலும் மாற்றி வருகின்றன. கற்காலம் தொடங்கியதிலிருந்தே மனிதன் அவனது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மரங்களை வெட்டவும், பறவைகள், மிருகங்கள் போன்றவற்றை வேட்டையாடவும் தொடங்கினான். அதுவே சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பின் தொடக்கமாகும்.

காடுகள் பூமியின் நிலைத்தன்மைக்கு ஆதாரமாகத் திகழ்பவை. இத்தகைய காடுகளில் வாழும் பல்லுயிர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலையும் அவை சிதைவுக்குள்ளாக்கப்படுவதையும் காடோடி நாவல் வழி ஆய்வதை இக்கட்டுரை முன்னெடுக்கிறது.

காடோடி - அறிமுகம்

நவீனச் சூழலியல் எழுத்தாளர் நக்கீரன் அவர்களின் அனுபவக் கதையே காடோடி என்ற நாவல் ஆகும். காடுகளையும் அங்குள்ள உயிர்களையும் பார்க்கும் ஆவலில் பணியில் சேர்ந்தவரே, இக்கதையின் நாயகன். வெட்டுப்பட்ட மரங்களும் அழிக்கப்பட்ட உயிரினங்களும் அவர் மனதில் ஏற்படுத்திய வலியின் தாக்கமே காடோடி என்ற முல்லைநிலக் கதையாகும்.

காடோடி நாவலானது,

★ காடுகள் என்பது அழகியலைச் சார்ந்த விஷயம்

என்பதை உடைக்கும் நூல்.

- ★ அதிகப்படியான அறிமுக விமர்சனங்களை உடைய நூல்.
- ★ கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள இந்தோனேசியா, மலேசியா இரு நாடுகளுக்கு இடையில் உள்ள போர்னியோ மழைக்காட்டைப் பற்றிய ஒட்டுமொத்த ஆவணப்படம் (டாக்குமெண்ட்டரி) போன்ற நூல்.
- ★ மரங்கள், நிலம், தாவரங்கள், உயிரினங்கள், பழங்குடிகளைப் பற்றிப் பேசும் நூல்.
- ★ போர்னியோ காடுகளுக்கான குறிப்பிட்ட உயிரினங்களைப் பற்றிக் கூறும் நூல்.
- ★ வெட்டுமர நிறுவனங்களின் ஊழல், உழைப்புச் சுரண்டல் பற்றி கூறும் நூல்.
- ★ மனிதர்களால் ஏற்படும் சமநிலையற்ற சூழல் மாற்றத்தைப் பற்றிக் கூறும் நூல்.

காட்டுயிர் - வரையறை

"காட்டுயிர்" என்று குறிப்பிடும் போது கானகத்தில் உள்ள விலங்குகள், பறவைகள், மரம், செடி, கொடி ஆகியவற்றுடன் நுண்ணுயிரிகள் என அனைத்துமே அடங்கும். இவை மனிதனால் தோற்றுவிக்கப்படாத, இயற்கையான சூழலுடன் கூடிய வாழ்விடங்களில் வாழக்கூடியவை ஆகும்.

காட்டுயிர்களும் - காணுறையும்

"வெப்ப நாடான இந்தியாவின் சிறப்பிற்குரிய ஒரு வளம் பல்லுயிரியம். மரங்கள், செடி கொடிகள், பாலூட்டிகள், புள்ளினம், ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, நண்டு போன்ற நீர் - நில வாழ்வன, பூச்சிகள், வளர்ப்புப் பிராணிகள் போன்ற பல்வேறு உயிரினங்கள் அனைத்தும் இந்தப் பல்லுயிரியத்தில் அடங்குகின்றன."

(கையில் இருக்கும் பூமி- பக். 19)

என்று சூழலியல் எழுத்தாளர் தியடோர் பாஸ்கரன் கூறும் கருத்திற்கு ஏற்ப, உயிர்க்கோளமாகத் திகழும் புவிக்கோளத்தில் உயிர்கள் நிலைபெற்று வாழ இயற்கை வளங்கள் இன்றியமையாதவை.

ஆகவே, இயற்கை வளங்கள் பாதுகாப்பு சுற்றுச்சூழலின் மிக முக்கியமான அங்கமாகும். குறிப்பாக, காடுகள் பாதுகாப்பு இன்றியமையாததாகும்.

காடுகள்,

1. ஊசி இலைக்காடுகள் (Coniferous forests)
2. மித வெப்ப மண்டல இலையுதிர்க் காடுகள் (Temperate Deciduous forests)
3. மித வெப்ப மண்டல பசுமை மாறாக் காடுகள் (Temperate evergreen forest)
4. வெப்ப மண்டல மழைக்காடுகள் (Tropical rainforests)
5. மித வெப்ப மண்டல மழைக்காடுகள் (Temperate rainforests)

என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

அதில் மழைக்காடுகள் என்பவை பல்லுயிர்த் சோலையாகத் திகழ்பவை. தமிழ்நாட்டில் இவற்றிற்கு 'சோலைக்காடுகள்' என்று பெயர். பொதுவாக, காடுகள் பல்லுயிர்த் பெருக்கத்திற்கும் அதன் வாழ்விடமாகவும், மனித வாழ்க்கைக்கும் அடிப்படையாகத் திகழ்கின்றன.

போர்னியோவும் – பல்லுயிர்த் தன்மையும்

உலகின் மூன்றாவது பெரிய தீவான போர்னியோ மழைக்காடுகள், பூமியின் வளமான பல்லுயிர்த் பெருக்க இடங்களில் ஒன்றாகும். இது இந்தோனேசியா-மலேசியா நாடுகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியாகும்.

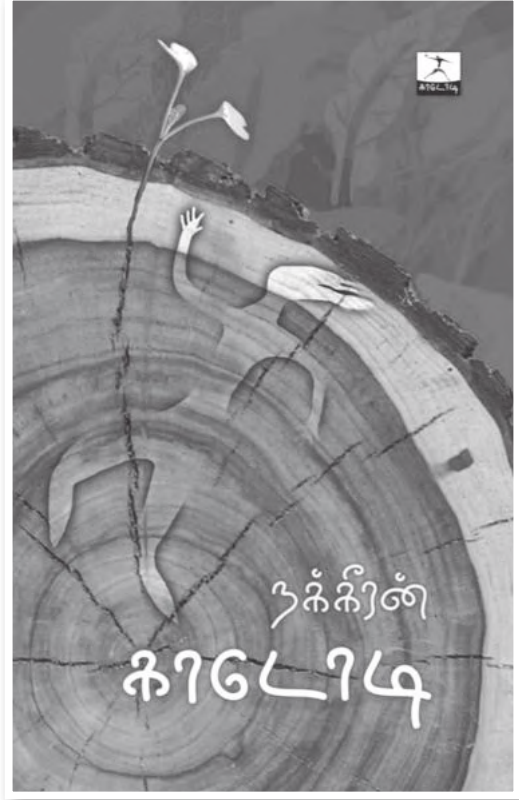
போர்னியோ பகுதியானது, மழைக்காடுகள் மற்றும் பவளப்பாறைகளின் பிறப்பிடமாகவும் விளங்குகிறது. 15,000 க்கும் மேற்பட்ட தாவர இனங்கள், ஆயிரக்கணக்கான விலங்குகள், ஆசிய குள்ள யானை, பறவை இனங்கள் மற்றும் மனித பரிணாம வளர்ச்சியின் மூதாதையர்களாகக் கருதப்படும் 10 வகை பிரைமேட் குரங்குகளின் வாழ்விடமாகவும் விளங்குகிறது.

இதுகுறித்து சூழலியல் எழுத்தாளர் நக்கீரன் தனது படைப்பில்,

"மழைக்காடு என்பது வெறுமனே மரங்களின் தொகுப்பு அல்ல. மண் முதல் மரம் வரை, பூச்சி முதல் பறவை வரை, ஓடை முதல் அருவி வரை, தேவாங்கு முதல் தொல்குடி வரை, ஒன்றோடொன்று பிணைந்து வாழும் உலகம்"

(காடோடி - பக்.6)

என்று கூறுகின்றார். மேலும், இந்த மழைக்காடுகளின் அமைவு முறையையும்

காடோடி / நக்கீரன்
வெளியீடு - காடோடி பதிப்பகம், விலை: ரூ.360/-

பயன்களையும் குறிப்பிடுகையில்,

"இந்த மழைக்காடுகளில் வருடம் முழுவதும் மழையோ தூறலோ நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். இங்குள்ள மரங்கள் 200 அடி உயரம் உடையவை. உலகில் 70 சதவீதம் நிலவாழ் உயிரினங்கள் இங்குதான் வாழ்கின்றன. நமது உணவுப் பொருள்கள் 80 சதவீதம் காடுகளில் இருந்தே பெறப்படுகின்றன. 3000 வகைப் பழங்கள் இருக்கின்றன" எனவும் கூறுகின்றார்.

(மழைக்காட்டின் மரணம்- பக். 13)

இதே கருத்தை தியடோர் பாஸ்கரன் கூறுகையில்,

"இங்குள்ள மரங்கள் 45 மீட்டர் உயரமானவை. இலைகள் உதிர்வதில்லை. தரை எப்போதும் ஈரமாகவே இருக்கும். மூன்று அடுக்கு மாடி வீடு போன்றது. இவ்வடுக்குகளிலும் தரையிலும் பல உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன" எனச் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார்.

மேலும்,

“10 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புள்ள காட்டில் 750 வகை மரங்கள், 125 பாலூட்டிகள், 400 பறவையினங்கள், 100 ஊர்வன மற்றும் 60 நீர்- நில வாழ்விகள் இருக்கலாம்” என உயிரியலாளர்கள் கூறுவதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

(கையில் இருக்கும் பூமி- பக். 184)

மேற்கண்டவாறு மட்டுமல்லாது, காடுகளின் சுற்றுச்சூழல் அமைவானது மிகப் பெரிய அளவில் கார்பன் இருப்புகளைச் சேமித்து வைக்கின்றன. நீர் ஆதாரங்களைப் பாதுகாக்கின்றன. இவ்வாறு இயற்கையின் சிறந்த அங்கமாகத் திகழ்கின்றன.

பல்லுயிரியத்தில் இருந்து மனிதர்கள் உணவு, எரிபொருள், தங்குமிடம் மற்றும் மருத்துவம் போன்ற பல அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெறுகின்றனர். மேலும், சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் மகரந்தச் சேர்க்கை, விதை பரவல், காலநிலை ஒழுங்குமுறை, நீர் சுத்திகரிப்பு, ஊட்டச்சத்து சுழற்சி மற்றும் விவசாய பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் போன்ற முக்கியமான பணிகளைப் புரிகின்றன. இதன் மூலம் சூழல் உறுதிப்பாட்டைப் பாதுகாத்துப் பேரழிவுகளின் தாக்கத்தைக் குறைக்கின்றன.

இயற்கைச் சமநிலை – காடு மற்றும் காணியிர்களின் பங்கு

உலகம் தழைத்தோங்க இயற்கைச் சமநிலையின் அவசியம் குறித்து திருவள்ளுவர்,

"பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை"

(திருக்குறள். 322)

என்று கூறுகிறார். மேலும்,

"இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு"

(திருக்குறள்.737)

ஏரி போன்ற நீர்நிலைகளும், நதிகளும், மலைகளும், காடுகளும் நாட்டிற்கு இன்றியமையாதவை என்கிற வள்ளுவரின் கருத்து உற்றுநோக்கத்தக்கது.

பூமியின் தட்பவெட்ப நிலையை நிர்ணயிப்பதிலும் காடுகளுக்கு மிக முக்கிய பங்கு உண்டு. இந்தியாவில் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் மூன்றில் ஒரு பங்கு காடாக இருந்துள்ளது. ஆனால் இப்போது 23 சதவீதமாகக் குறைவுபட்டுள்ளது.

இது குறித்து தியடோர் பாஸ்கரன் தனது நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

"சுற்றுச்சூழல் சமநிலையில் இருக்க வேண்டுமானால், நிலப்பரப்பில் 33% காடுகளாக இருக்க வேண்டும் என்று சூழலியலாளர்கள் கூறுகிறார்கள். செயற்கைக்கோள் மூலம் எடுத்த ஒளிப்படங்கள் 17.5% குறைவாகவே காடுகள் உள்ளன என்பதைக் காட்டுகின்றன" என்றும் அதிலும் பல பரப்புகள் சீரழிந்தவை என்றும் கூறுகிறார்.

(கையில் இருக்கும் பூமி- பக். 26,38)

இயற்கைச் சமநிலைக்குக் காடுகள் மட்டுமல்லாது காணியிர்களும் மிக முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன.

இதனை,

"பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பரிணாம வளர்ச்சியில் முதிர்ந்து, பல்லுயிரிய வளம் கொழிக்கும் உறைவிடம் மழைக்காடு. இந்தப் பல்லுயிர்த் தன்மையே நம் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஒரு நிலைத்த தன்மையைக் கொடுப்பது. இப்பூமியில் வாழும் எல்லா உயிரினங்களும்- தாவரங்கள், புழு, பூச்சிகள், புள்ளினங்கள், விலங்கினங்கள் - சூழலியல் சமநிலைக்குத் தத்தம் பங்களிப்பைச் செலுத்துகின்றன. ஆகவே அவற்றை, அவற்றின் வாழிடங்களை, சோலைக்காடுகள் போன்ற பல்லுயிர்த்தன்மை மிக்க பகுதிகளைப் பேண வேண்டும்."

(கையிலிருக்கும் பூமி-பக். 185)

எனும் பகுதி விளக்குகிறது.

இயற்கை உலகத்தின் ஒழுங்கு முறையை சீர்குலைக்காமல் அதன் பலன்களைப் பெருவாரியாகப் பெறுவதற்கு மனிதன் அதன் சமநிலையைப் பேண வேண்டும். இதனை,

"இயற்கையின் சமநிலையை நாம் ஆய்ந்தறிய வேண்டும். இயற்கை விதிகளுக்கு உட்பட்டு நமது வாழ்க்கையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உடல் அளவில் நல்ல நலத்துடன் நன்னெறி மிக்க உயிரினங்களாக வாழ இயலும்"

(சுற்றுச்சூழலியல் உலகம் தழுவிய வரலாறு - பக்.148)

என்று இப்பகுதி விளக்குகிறது.

மனிதத் தலையீடு - பல்லுயிர்ச்சிதைவு

மனிதனே இயற்கைச் சூழலில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துபவன் என்பதை,

"மனிதன் என்பவன் ஓர் உயிரிய விலங்காகவும் பகுத்தறிவு கொண்ட சமுதாய உறுப்பினனாகவும் தனது வசதிக்கேற்ப சுற்றுச்சூழலை மாற்றுவவனாகவும் திகழ்கிறான். இம்மூன்று இயல்புகளுக்கிடையே நிகழும் போராட்டங்களே சுற்றுச்சூழல் ஆபத்துக்குக் காரணமாகின்றன" என்று சோ. சேதுபதி அவர்கள் தனது நூலில் கூறுகிறார்.

(தமிழும் பிற துறைகளும்- பக்.190)

மேலும் எந்தெந்தத் தேவைகளுக்காகக் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை தியடோர் பாஸ்கரன் கூறுகையில்,

"பொருளாதார மேம்பாடு என்ற பெயரில் மனிதர் காடுகளை அழிக்க ஆரம்பித்தனர். வெட்டு மரங்களுக்காகவும் சாலைகள் போடவும் அணைகள் கட்டவும் கனிம வளத்திற்காகவும் தேயிலை, காப்பி போன்ற பணப் பயிர்களுக்காகவும் காடுகள் சிதைக்கப்பட்டன" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(கையிலிருக்கும் பூமி-பக். 208)

காடு என்பது, மரம் செடி கொடிகளால் மட்டுமே ஆனதல்ல. அங்குள்ள கானுயிர்கள், ஊர்வன, சின்னஞ்சிறு உயிரினங்கள், தாவரங்கள் என எல்லாவற்றையும் பின்னிப்பிணைந்த ஒரு கட்டமைப்பு ஆகும்.

இக்கட்டமைப்பை மனிதன் தன் தலையீட்டால் சிதைவுக்குள்ளாக்குகிறான். இதனை காதோடி நாவலில் நக்கீரன் அவர்கள், ஒரு மரம் வெட்டப்படுவது அம்மரத்தின் அழிவோடு முடிவதில்லை. சுற்றியுள்ள மரங்கள், தாவரங்கள் மற்றும் பறவைகள், விலங்குகள், நீர் நில வாழ்விகள் என்பனவற்றின் வாழ்க்கைச் சூழல் சிதைவுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்.

பல உயிரியச் சிதைவுகளை காதோடி நாவலில்,

- கடமான்கள்-ஊழியர்களின் உணவு (பக் .174)
- கேழையாடுகள்- உணவு (பக் .175)
- தெம்படாவ் - (காட்டுமாடு) வேட்டை (பக்.178)
- 8ஆவது பிரைமேட் இனம் (சாம்பல் குரங்கு) வேட்டையாடப்பட்டது (பக் .191)
- ரசோங் குரங்கு (தும்பிக்கைக் குரங்கு) - ஆண் தன்மை விறைப்புக்காகக் கொல்லப்படும் செய்தி (பக் .193)

- மலைப்பாம்பு (ரெடிகுலேட்டட் பைத்தான்) பாம்பு சூப் தயாரிக்கக் கொல்லப்படுவது (பக்.206)
- குரங்கு மூளை உணவாக உட்கொள்ளப்பட்ட செய்தி - (பக் . 203-207)
- மூதாய் மரம் (சிலாங்கன் பத்து) வெட்டப்படுதல்.(பக் .254-258)
- ஈக்கான் கலோய் (மீன்) - வளர்ப்பு மீனாகச் சுரண்டப்பட்டது.(பக் .220-222)
- கொலுகோ (வவ்வாலின் மூதாதை) - மரம் வெட்டப்பட்டதால் இறப்பு (பக்.225)

போன்ற பகுதிகள் வழியாகப் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

இதன் வழியாக மனிதத் தேவைகளுக்கென காடழிப்பில் ஈடுபடும் மனிதர் தேவைக்கு மட்டுமல்லாது பேராசை, அலட்சியம் போன்றவற்றால் காட்டுயிர்களுக்குப் பல விதங்களில் தீங்கு செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

காடு - கானுயிர் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள்

1865இல் இந்திய காடுகள் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. காடுகள் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. முதல் வகை அரசுக்கு சொந்தமானதாகவும், இரண்டாவது வகை பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளாகவும், மூன்றாவது அக்காடுகளில் வாழும் மக்களின் உரிமைகள் பதிவு செய்யப்பட்டு கிராமக் காடுகளாகவும் இருந்தன.

பின்பு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்ட இச்சட்டம் 1927இல் இந்திய காடுகள் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் மூலம் காடுகளில் வாழும் மக்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டனர். காடுகளில் புழங்கும் உரிமை அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. இச்சட்டம் பழங்குடியின மக்களை காட்டிலிருந்து மேலும் அந்நியப்படுத்தியது. பழங்குடி மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை அழிவின் விளிம்பில் தள்ளியது.

நீண்ட விவாதத்திற்குப் பிறகு 2006 டிசம்பர் 18ஆம் தேதி காட்டுரிமைச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் பழங்குடியினரின் பாரம்பரிய உரிமைகளை மீட்டுத் தரும் நோக்கத்தில் இயற்றப்பட்டது. பழங்குடியினரின் வாழ்வாதாரத்தை மீட்டமைக்கும் பொருட்டு காட்டினுள் தனிப்பட்ட முறையில் சாகுபடி செய்யவும் காடுபடு பொருட்களைச் சேகரிக்கவும் வழிவகை செய்வதாக இச்சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது.

இருப்பினும், இச்சட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டிய வனத்துறை மாநில அரசுகளின்

கையில் இருப்பதால், இன்றளவில் ஓர் ஏட்டுச் சுரைக்காயாக மட்டுமே காணப்படுகின்றது.

1972இல் இந்திய காட்டுயிர்ப் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது. காட்டுயிர்களை வேட்டையாடுவது அறவே தடை செய்யப்பட்டது. பறவைகள், விலங்குகள், அரிய வகை உயிரினங்கள் மற்றும் தாவரங்கள் எனப் பல உயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு இச்சட்டம் இயற்றப்பட்டது.

சரணாலயங்கள் உருவாக்கப்பட்டு உயிரினப் பாதுகாப்பும் வலியுறுத்தப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் 10 காட்டுயிர் சரணாலயங்கள் உள்ளன. இதில் 5 தேசியப் பூங்கா என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு சரணாலயங்கள் மூலம் காட்டுயிர் பாதுகாப்பானது மேம்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இருப்பினும் சுற்றுலா, காட்டுப்பாறை சாலைகள், வேட்டையாடிகள் போன்ற காரணங்களால் காட்டு உயிரினப் பாதுகாப்பானது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

மேற்கண்டவாறு காடுகள் பாதுகாப்புக்காகவும் காணுயிர்கள் பாதுகாப்புக்காகவும் அங்கு வாழும் பழங்குடியினரின் பாதுகாப்புக்காகவும் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கும் போதிலும் அவை இன்றளவில் ஒழுங்குமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் கடைபிடிக்கப்படவில்லை என்பதும் வருத்தப்படக் கூடிய ஒன்றாகும்.

சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த முடியாததற்கு சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகள், மக்களிடம் போதிய விழிப்புணர்வு இல்லாதது, வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை, வறுமை, வேலையின்மை, சமூகப் பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் போன்றவை காரணங்களாக இருந்து வருகின்றன என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

எனினும், சட்ட வல்லுநர்களைக் கொண்டு புவியியல் சார்ந்த அறிஞர்களின் துணையுடன் மேலும் பல சட்ட திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்துவதை இன்றைய சூழலியல் சார்ந்த கடமையாக உணர்ந்து செயல்பட பலரும் முன் வரவேண்டும். இதுவே சூழல் பாதுகாப்பிற்கு ஏற்றம் தரும் செயல்பாடாக அமையும்.

முடிவுரை

இயற்கை தனது அமைவு முறையில் இயங்கிய வரை அனைத்துச் சுற்றுச்சூழலும் நலமாய் இருந்தது. ஆனால் பெருகிவரும் மனித இனத்தின்

வளர்ச்சியும் நாகரிகமும் தொழில்நுட்பமும் பல்வேறு மாற்றங்களையும் தேவைகளையும் பெற்று வருகின்றன. அதற்கேற்ப, இயற்கையின் அமைவு முறையை மனித இனம் தனக்கு ஏற்ற அமைப்பு முறையாக்கி இயக்கி வருகிறது.

இவ்வியக்கம் ஆக்கப்பூர்வமாக இருந்தால் சுற்றுச்சூழல் வளம் பெறும். ஆனால் அவ்வாறில்லாமல், மனித ஆதிக்கமும் ஆக்கிரமிப்பும் மட்டுமே இயற்கையை மிஞ்சி வருகின்றன. இதனையே காடோடி நாவல்வழி நக்கீரன் அவர்கள் புலப்படுத்தி உள்ளார். காடுகளையும் காட்டுயிர்களையும் பாதுகாப்பதற்கான அவசியத்தை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டிய காலத்தை நாம் அனைவரும் நெருங்கிக் கொண்டு உள்ளோம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டிய கடமை நமக்கெல்லாம் உள்ளது.

துணைநூல் பட்டியல்

முதன்மை நூல்

1. நக்கீரன் - காடோடி, காடோடி பதிப்பகம்.

துணைமை நூல்கள்

1. தியடோர் பாஸ்கரன் - கையிலிருக்கும் பூமி, உயிர்மை பதிப்பகம்.
2. ராமச்சந்திர குகா - சுற்றுச்சூழலியல் உலகம் தழுவிய வரலாறு, (தமிழில்) - பொன். சின்னத்தம்பி முருகேசன், எதிர் வெளியீடு
3. மாணிக்கவாசகன் ஞா. - திருக்குறள், உமா பதிப்பகம்
4. மு.உ.கருப்பதேவன்- தமிழும் பிற துறைகளும், நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம்.
5. நக்கீரன் - மழைக்காடுகளின் மரணம் காடோடி பதிப்பகம்

கட்டுரையாளர்கள்:

சி.மேரி ஜீவிதா
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதிநேரம்)
டாக்டர் என்.ஜி.பி கலை அறிவியல் கல்லூரி
காளப்படி, கோயம்புத்தூர் - 641048, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

நெறியாளர்

முனைவர் நீ.குப்புச்சாமி,
இணைப்பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர்,
தமிழ்த்துறை, டாக்டர்.என்.ஜி.பி.கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 641048.

கவிஞர் ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா கவிதைகளில் அழகியல் சிந்தனைகள்

ம.அருண்குமார்
முனைவர் மு.செந்தில்குமார்

முன்னுரை:

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு, இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கையை நமக்கு அளித்துள்ளது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும், ஒவ்வொரு பொருளிடமிருந்தும் அந்நியப்பட்டிருக்கின்றோம். நவீன வாழ்க்கையை உருவாக்கக் கூடிய முயற்சியில் இலக்கியத்தில் குறிப்பாகக் கலைப்படைப்பின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. முனைவர் க.இராமச்சந்திரன், "கலைக்கும் கவிஞனுக்கும் அதிக மதிப்பளிப்பதே அழகியல் தான். தமிழில் அழகியலைத் திரு. வி.க 'முருகன் அல்லது அழகு' என்ற நூலில் 'முருகு' என்பதற்கு 'அழகு' என்றொரு பொருள் உணர்த்துவதை புதுக் கவிதைகளில் பன்முகப் பார்வை என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்" கவிஞர் ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா கவிதைகளில் அழகியல் சிந்தனைகளை விளக்குகிறது இக்கட்டுரை.

அழகியல்:

அழகியல் என்பது அழகின் தன்மையை ஆராய்வதும், கலைப்படைப்புக்களில் அழகை இனம் கண்டு இரசிப்பதும், சுவையுடன் படைப்புகளைப் படைப்பதும் பற்றிய இயலாகும். நவீன தமிழ் புதுக்கவிதை மரபில் கவிஞர் ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா, அலங்காரமற்ற எளிய மொழியின் வழியே ஆழமான அழகியல் சிந்தனைகளை உருவாக்கும் கவிஞராக விளங்குகிறார்.

கவிஞரின் பிறப்பும் வாழ்வும்:

கவிஞர் ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா, திருநெல்வேலி மாவட்டம். நாங்குநேரி தாலுக்கா, பத்தினிப்பாறை என்ற கிராமத்தில் 1974 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரது தந்தை ஜெபஸ்டியான், தாயார் ஆரோக்கியம். இதுவரை தமிழ் எழுத்துலகிற்கு எட்டு கவிதை நூல்களையும், 'கன்னி' என்ற ஒரு நாவலையும் தந்து சிறப்பித்திருக்கிறார். இதற்காக ஜெரிமேரி விருது, கவிஞர் மீரா விருது, கவிஞர் தேவமகள் அறக்கட்டளை விருது, சுந்தர ராமசாமி விருது. ஆனந்த விகடன் விருது எனப் பல விருதுகள் இவரை அங்கீகாரம் செய்திருக்கின்றன. 16.09.2021 தன் வாழ்க்கைப் பயணத்தை நிறுத்திக் கொண்டு இயற்கை எய்தினார்.

இயற்கை அழகியல்:

"தேனில் ஊறிய செந்தமிழின் சுவையும்,
இயற்கையின் அழகும் ஒன்றே"

என்கிறார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

கவிஞன் இயற்கைக் காட்சியைக் காணும்போது, அக்காட்சிகள் அவன் உள்ளத்தில் ஓவியங்களாகப் பதிக்கின்றன.

"நள்ளிரவில் அறுத்தோம்

நித்திரை பிரியாமல்

பெரும் சப்தத்தோடு அது

சரிந்து விழுந்தது மற்றொரு உறக்கத்தில்

காலையில் கண் விழித்த
இலைகளெல்லாம் கண்டன.
ஒரு கனவுபோல
காணாமல் போன மரத்தை"

(சாந்தாகுருஸ் -ஜெ.பி.கி.க - ப - 158)

அனைவரும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் போது இருட்டில் பெரும் சத்தத்தோடு மரம் வெட்டி சாய்க்கப்படுகிறது. மரம் விழுவது தெரியாமல் மனிதர்கள் தூங்குகின்றனர். பின்னர் இலைகளெல்லாம் கண்விழித்த போது, மரம் வெட்டப்பட்டது ஒரு கனவு போல உள்ளது என்று இக்கவிதை காட்டுகிறது. முதலில் இது மனித சமூகம் இயற்கை அழிவை உணராமல் இருக்கும் அலட்சியத்தைச் சுட்டுகிறது. இயற்கை அழிவின் வலி பெரிதாக இருந்தும், மனித மனம் அமைதி கொள்கிறது. இது வெறும் தூக்கம் இல்லை, சுற்றுச்சூழலின் உறக்கம்.

மேலும் இலைகள் விழித்தது என்று இயற்கைக்கும் ஒரு விழிப்பு உண்டு என்பதைக் காட்டுகிறது. இறுதியாக, இயற்கை இழப்பு மனித வாழ்வில் மிக எளிதாக மறக்கப்படுகிறது என்பதை உணர்த்துகிறது. இக்கவிதையில் மரம் அழகுப் பொருள் மட்டுமல்ல, உணர்வுள்ள உயிராகக் காணும் அழகியலாகும்.

"மழைக்குத் தெரியாமல்.

குடைக்குள் புன்னகைக்கிறாய்.

கண்ணடித்து மன்னிக்கிறது மின்னல்"

(சாந்தாகுருஸ் ஜெ.பி.கி.க - ப - 204)

வெளிப்படையாகச் சொல்லாத, உள்ளார்ந்த அன்போடு இருக்கும் நிலையை, குடை எனும் பாதுகாப்பின் சின்னத்தோடு ஒப்பிட்டு தனது உள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியை வெளிக்காட்டாமல் அமைதியாகப் புன்னகைக்கிறாள். மின்னல் போன்ற கடுமையான இயற்கை சக்தி அவளது அழகை ஆராதனை செய்கிறது. அழகுக்கும் மென்மைக்கும் முன்பு மன்னிப்பது போல காட்டுகிறது. அன்பும், அழகியலும் கலந்து எழுதப்பட்ட ஒரு நுண்மையான கவிதையாக்கியிருக்கிறார் கவிஞர்.

அன்றாட வாழ்வின் அழகியல்:

மனிதன் சாதாரணமானவற்றில், அசாதாரணமான அழகைக் கண்டறிந்து, இயற்கையையும் மனித உணர்வுகளையும் ரசிக்கிறான். இது நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் இயற்கைப் பொருட்களின் வடிவங்களில் வெளிப்படுகிறது.

"தூவானம் தெறிக்கும்

ஜன்னல் கதவுகளை

சாற்றத் தோணாமல்

சமையலறையில்

மழையை ரசித்தபடி

தன்னையே சமைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்

வாணலியில்

வானவில் பொறியல்!"

(சம்மனசுக்காடு, பக் - 42)

நவீன உருவகப் பொருண்மையில் அமையப் பெற்ற கவிதையில் அன்றாடப் பொருட்களும், நிகழ்வுகளும் அழகியல் பொருள்களாக மாறுகின்றன. மென்மையான உணர்ச்சிகளை மூடி மறைக்காமல், ஓடி ஒளியாமல் அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனநிலையோடு, பெண்ணின் உணர்வுபூர்வமான இடமான சமையலறையில் பெரும் பொறுப்புக்களுக்கிடையில் சிறு மகிழ்ச்சியான மழையை ரசிக்கிறாள். தன் முதிர்ச்சியால் தானே அனுபவங்களாக மாற்றிக் கொள்கிறாள். வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பல்வேறு சிரமங்களுக்கிடையே சாதாரண வாழ்க்கைச் சூழலில் உருவாகும் அசாதாரண அழகு என அன்றாட வாழ்வின் அழகியலை வெளிக்காட்டுகிறார்.

"விழித்திருந்து

விழித்திருந்து

சலித்துப்போன பகல்

ஒரு நாளேனும்

இரவாக வேண்டுமென்று

தன்

ஏக்கத்தை

கட்டுச்சோறு போல

கட்டிக்கொண்டு வந்து

என்னிடம் ஒப்படைத்தது

ஒரு கனவில்"

(ஒ.ச.உ.இ, ப - 103)

அன்றாடத்தின் எளிமையில் அழகு இருக்கிறது என்கிறார் கவிஞர். அன்றாட வாழ்வை உணர்ந்து அனுபவிக்கும் உளவிழிப்பு எப்போதும் இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாகக் கருதப்படும் தினசரி வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஆசைகள், சலிப்பு போன்ற மனக்குழப்பங்களால் வரும் நல்லது - கெட்டது, இன்பம் - துன்பம் அனைத்தும் கலந்த அன்றாட அனுபவக் கலவையாகக் கருத வேண்டும். வாழ்க்கையின் அழகு, அசாதாரணத்தில் இல்லை. அன்றாடத்தின் எளிமையில் இருக்கிறது என்பதே இக்கவிதையின் மைய அழகியல் ஆகும்.

பெண்ணிய அழகியல்:

"மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல

மாதவம் செய்திடல் வேண்டும்"

என்பார் கவிமணி.

இப்பூமியில் பெண்ணாய்ப் பிறப்பதற்குப் பெருந்தவம் செய்திருக்க வேண்டும். பெண்மை என்பது உடல் சார்ந்த அழகு மட்டுமல்ல, மன வலிமை, அன்பு மற்றும் ஆளுமையின் கலவையாகும். ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா கவிதைகள் பெண்ணைப் பாராட்டுவதில்லை, மாறாக பெண்மையைப் புரிந்து கொள்கின்றன என்பதே இவரது அழகியல் தனிச்சிறப்பைக் காட்டுகிறது.

"பெண்ணைக் கண்டு

பேரிரைச்சலிடுகிறாயே மனமே...

பெண் யார்? பெற்றுக்கொண்டால் மகள்,

பெறாத வரையில்
பிரகாசமான இருள்
வேறொன்றுமில்லை"

(சாந்தாகுருள் - ஜெ.பி.கி.க. ப - 96)

இயல்பாக பெண்ணைப் பார்த்தவுடன் மனித மனம் பரிதாபப்படுகிறது. ஏனென்றால் ஆசை, பயம், அதிகார உணர்வு, சந்தேகம், மதிப்பீடு எனப் பல்வேறு உணர்ச்சிகள் ஒரு சேர எழுகின்றன. அந்த மனநிலையையே கவிஞர் சாடுகிறார். "பெண் யார்?" என்பது சாதாரண கேள்வி அல்ல. இச்சமூகம் பெண்ணை எப்படி வரையறுக்கிறது? அவளை ஒரு மனிதராகப் பார்க்கிறதா, இல்லையா? என்ற கேள்வியை முன்வைக்கிறது. மேலும் பெண்ணின் அடையாளம் சமூகத்தில் பெரும்பாலும் உறவின் அடிப்படையில் தான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அது மகள், மனைவி, தாய் இவைகளுக்குள் மட்டுமே அவள் சுருக்கப்படுகிறாள். ஒருவேளை பெண் பெற்றெடுக்கவில்லையென்றால் அவள் ஒரு உயிரை சுமக்கும் மர்மமான ஒளி நிறைந்த இருள் தான். எனவே பெண்ணைப் பற்றி இச்சமூகம் கட்டியெழுப்பிய கற்பனைகள் பயங்கள், கட்டுப்பாடுகள் தேவையற்றவையே. பெண்ணைப் பற்றிய சமூக மனநிலையைத் திறந்த வெளியில் கேள்விக்குள்ளாக்கும் ஒரு தீவிரமான சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது இக்கவிதை.

".....

வளைந்து கிடக்கும் வானவில்லை நேராக்கு
அதன் வர்ணங்களின் தோலை உரித்து வீச
வெற்றி வெற்றியெனக் கூச்சலிடு
பைத்தியமாடு
பதற்றத்தோடு சிரி
படபடப்பாய் அழு
வெட்கத்தில் விம்மு
விக்கலை மென்று விழுங்கு
ஒரு வில்லின் சடலம்
உன்னிடம் வேண்டுவதெல்லாம்
வேறொன்றுமில்லை"

(ஜெ.பி.கி.க. - டிஸ்கவரி பப்ளிகேசன் - ப - 299)

என்கிறார் கவிஞர்.

பல்வகைத் தன்மையில் ஏழு வகையான சின்னங்களோடு பயணிக்கூடிய பெண், ஒரு சாதாரணப் பயணி அல்ல, வரலாற்றை நகர்த்தும் சக்தி. பெண் தாழ்ந்த நிலையை ஏற்க மறுத்து, தன்னம்பிக்கையுடன் தனது பயணத்தை மேற்கொள்ளும் போராட்டம், வெறும் "வெற்றிக் கதை" அல்ல, அது வெற்றி பெற வேண்டிய அவசியத்தால் உருவான துயரச் சூழல். இதன் மூலம் ஒவ்வொரு வெற்றியின் பின்னால் இருக்கும் துயரம் இங்கு வெளிப்படுகிறது. அப்போது புதிய பாதையை மாற்றுவது மட்டுமல்லாமல், பாதை அமைக்கும் முறையையே உடைத்து, தன்னுடைய விதியைத்

தானே மாற்றிக் கொள்கிறாள். வாழ்க்கையின் அழகு இயல்பாக வளைந்தே இருக்கும். ஆனால் சமூகம் அதை நேராக பார்க்க விரும்புகிறது. வளைவுகளையும், போராட்டங்களையும் நேராக்கி நியாயப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் பெண்ணுக்கு இருக்கிறது என்கிறார் கவிஞர். மேலும் வெற்றியின் வெளிப்புற அலங்காரங்களை அகற்றிவிட்டு, உண்மைத் தோற்றத்தோடு "வெற்றி" என்று கூச்சலிட சொல்லியிருக்கிறார். மனிதன் அனுபவிக்கும் அனைத்து முரண்பட்ட உணர்வுகளும் அமைதியான நிலை இல்லை. அது ஓர் உளவியல் யுத்தமாகும். எனவே கடந்த காலத்தின் ஆயுதங்களை தைரியத்தோடு விட்டுச் செல்ல வேண்டும். பெண்களை வீரச்சிலையாக அல்ல, உடைந்து மீளும் உயிராக இக்கவிதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

முடிவுரை:

ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா கவிதைகளில் அழகியல் என்பது அலங்காரமல்ல, அது வாழ்க்கையை உணரும் முறை. எளிமை, வலி, மௌனம் பெண் மனம், அன்றாட வாழ்வு ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பே அவரது அழகியல் சிந்தனைகளின் மையம். இதனால் அவரது கவிதைகள் வாசிப்பதற்காக மட்டுமல்ல, அனுபவிப்பதற்காகவும் உருவாகின்றன. அழகியல் என்பது ரசனைக்கான அனுபவமாக மட்டுமல்லாது, வாழ்வை புரிந்து கொள்ளும் அறிவியல் உணர்ச்சி இணைவு என இவ்வாய்வு உறுதிப்படுத்துகிறது.

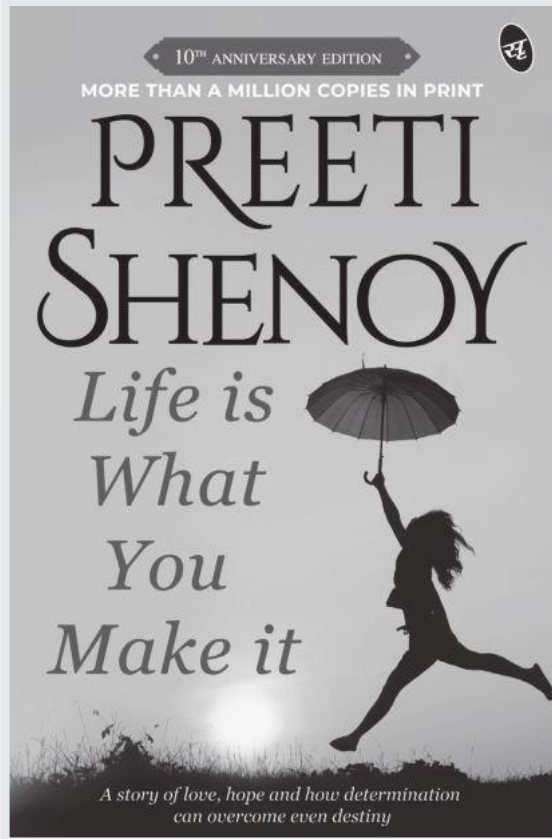
துணை நூற்பட்டியல்:

1. முனைவர் க.இராமச்சந்திரன் - புதுக்கவிதைகளில் பன்முகப் பார்வை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.
2. புலவர் சுந்தர சண்முகனார் - தமிழ்நூல் தொகுப்புக்கலை, பாரி நிலையம்.
3. ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா - சம்மனசுக்காடு, சந்தியா பதிப்பகம்.
4. சாந்தா குருள் - ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா கவிதைகள், தமிழரணி.
5. ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா கவிதைகள், டிஸ்கவரி பப்ளிகேஷன்ஸ்.
6. ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா - ஓலங்கள் சமூகம் உடைந்த இசைத்தட்டு, படைப்பு பதிப்பகம்.

கட்டுரையாளர்கள்:

ஆய்வாளர்: ம.அருண்குமார்
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்)
செந்தமிழ்க் கல்லூரி, தமிழ் உயராய்வு மையம், மதுரை - 625 001.

ஆய்வு நெறியாளர்:
முனைவர் மு.செந்தில்குமார்
உதவிப்பேராசிரியர், செந்தமிழ்க் கல்லூரி,
தமிழ் உயராய்வு மையம், மதுரை - 625 001.

Article

COPING MENTAL HEALTH BY CULTIVATING HOPE IN PREETI SHENOY'S LIFE IS WHAT YOU MAKE IT

Preeti Shenoy's debut, 34 Bubblegums and Candies, her first novel, is a collection of narratives based on her real-life incidents that was launched in October 2008 and became a National Bestseller.

Life is What You Make It begins with a flashback of Ankita's Life. The Novel Life is What You Make It revolves around Ankita, who is trying to defeat her mania phase with hope and determination.

In the Beginning, the story is set in Cochin and later gets shifted to Bombay. Ankita belongs to a Traditional and conservative Indian family. Ankita is a Bright, 18-year-old college girl. This Novel is based on the years of the 1990s and beautifully portrays the essence of communicating Love to loved ones through letters. Ankita has three boyfriends, namely Vaibhav in her school days, Abhishek in her Under Graduation, and later Joseph in her Post Graduation. She is very much Talented and active, and so she participates in many Inter-college Competitions. Abhi develops an infatuation for Ankita. He writes a love letter to her in blood.

K. K. Shalini
Dr. R. Dhanalakshmi

Abhi wants to marry her or at least wants a promise for marriage, but Ankita does not want to promise anything and ignores him. He looked sad and requested her to keep in touch. After a day, Ankita was stunned to know that Abhi had drowned in the sea because of high levels of alcohol in his body. Ankita regrets that had she promised Abhi to keep in touch, he would not have committed suicide. Had she assured him she would meet him once a year at Cochin, things would not have been so bad. A relationship has to be reciprocal for growth, not one-way. The incident left a message for Ankita from Abhi's grandfather that never belittle love wherever it comes from. Ankita committed a mistake by not looking at this problem from Abhi's perspective. After Abhi's death, Ankita suffers from Bipolar disorder. Bipolar disorder is a brain disorder that causes dramatic shifts in mood and energy levels.

During her MBA in Bombay, Ankita became friendly with her classmate, Joseph. She was trying to fill the void of Abhi with the help of Joseph's presence, but she failed in her attempt. Ankita thinks she has moved on, and the happiness of work can get over the emotional trauma, but there she makes a mistake. She is being appreciated and gets success, friends, and everything, but the pain she had been avoiding somewhere disturbs her. She starts behaving weirdly. Steadily start doing silly things like boozing and dancing at the top of the terrace, getting into a relationship with Joseph to feel the love she had for Abhi, studying day and night, and making poems through the guilt. She saw Abhi in Joseph. She kisses him as if to correct the past, to bring Abhi to life. When Ankita tells Joseph that she loves him. Ankita declares, "I loathed myself for lying to Joseph. I loathed myself for not having admitted the truth to Abhi. And I loathed myself for not being able to tell the whole truth to Vaibhav. I despised myself for getting involved with three different men." (Shenoy 111). The guilt complex seems to be too heavy on Ankita's mind. Ankita pretends to be normal, and she tries to hide her traumatic thoughts from her

parents. Soon, one day, while cleaning Ankita's room, Ankita's parents find out the love letters written by Vaibhav and Abhi in the past days. They become angry, and her Father burns all the letters, including the love letter written in blood by Abhi. All these incidents serve to catapult the U-turn of her life; she gradually starts feeling depressed and also ceases to attend college. In her anxiety-ridden state, she passes sleepless nights, and in the worst of her fits, she attempts suicide twice. Ankita states, "Blackness now descended around me like a cloak. I seemed unable to look beyond it. The fear was gone, but it was replaced by a depressing feeling that made my heart feel like it weighed a ton. It was a sinking feeling, a feeling that something was just not right, a melancholic, miserable feeling that hung around me now." (Shenoy 127). She is diagnosed with a mental ailment medically termed Bipolar Disorder.

She is admitted to the mental hospital, and her grief, gloom, and anxiety know no limit once she is admitted there. Ankita's photogenic mind and her instant comprehension abilities have vanished. Only darkness stayed within her.

Ankita mentions, "Along with my words, I seemed to have lost the ability to read and comprehend too ." (Shenoy 132). Psychiatrists mentioned more medications that made her a zombie. Seeing her state, her parents felt completely defeated and broke out into tears. Within six months, she seemed to emerge from her bleak past in a completely transformed manner.

The counselling and the warm support that she receives from the people at the mental health institute help her to redefine herself and to grow in terms of relationships, beliefs, and values.

Most importantly, the notable point is that Ankita's parents are the Best and the character of Dr Madhusudan is exemplary. Ankita says, "It had not been easy at all. It had nearly taken my life. But the fact was that I had made it and

I was here now.” (Shenoy 176). In *Life is What You Make It*, Dr Madhusudan is considered to be a Guardian Angel as well as the strongest root in Ankita’s life. He shared his fears of how he felt when his elder sister died by suicide and cultivated hope in Ankita’s life. Ankita says, “I believed him with all my heart. Sometimes all one needs is a strong anchor, a person you can trust blindly. Someone who will lead you on, be there for you and never let you down. To me, Dr Madhusudan was that person. His presence calmed me. His words reassured me. I trusted him completely.

“You are a very brave girl, Ankita,” he said as he patted my hand. Faith is a strange and powerful thing, and it can work miracles. It was something I would soon discover.” (Shenoy 182). Ankita states, “I think, spending time in a mental health Institution makes you a hundredfold more sensitive towards others than you were earlier. You learn to value emotions. You learn to look out for others. You learn to truly care. Most importantly, you learn to pay heed to what others do not tell you.” (Shenoy 188). Ankita also mentions, “He was offering me a lever called hope, and I grabbed it.” (Shenoy 189). In Addition, Ankita says, “I was now seeing my parents in a new light too. I felt very bad and regretful for the pain I had inflicted on them. I could now see how hard it must have been for them to watch me go through it all. But the thing is, we had all emerged stronger because of it.” (Shenoy 198). By overcoming the emotional turmoil, anxiety, fear, and insecurities with lots of life lessons, Ankita started celebrating every moment in her life. In the author’s note, Preeti Shenoy mentions, “The book is not just about bipolar disorder. It is a story of courage, determination and growing up. It is also about how life can take a totally different path from what is planned, and yet how one can make a success out of it. It is a story of faith, belief and perseverance too and charting your own destiny.” (Shenoy 205).

Life is What You Make It is based on the life struggles of the Protagonist Ankita Sharma, and how she cultivated hope by coping with her

mental illness and turning all her struggles into success. If we never face the darkness, then we will never dare to find the light. One should never fail to remember that Life will never be a smooth boat without hardships, but life will teach how to sail in the storm with its flow with one’s strength to reach the desired destination by overcoming Destiny.

REFERENCES

1. Shenoy, Preeti. *Life is What You Make It*. New Delhi: Srishti Publishers & Distributors, 2011.
2. Chowdhury, Shreya Roy. “Preeti Shenoy: Author’s corner.” *The Times of India*, 30 November 2015, <https://timesofindia.indiatimes.com/litfest/litfest-delhi/news/preeti-shenoy-authors-corner/articleshow/49987753.cms>
3. Kapoor, Aekta. “Today’s Youth Have a Lot of ‘Followers’ on Social Media But No Genuine Friends.” *eShe*, 3 November 2020, <https://eshe.in/2020/11/03/preeti-shenoy/>
4. DUBY, Kavita and Meera Shrotri. “A Study of Human Relationships in Preeti Shenoy’s Novel.” *Internal Journal of research*, vol. 05, no. 21, pp. 276-281, October 2018, <https://pen2print.org/index.php/ijr/>
5. <https://www.mindtools.com/aov3izj/synders-hope-theory>

●
Author & co-author:

K. K. Shalini (Research Scholar)

PG and Research Department of English
Mannar Thirumalai Naicker College
(Affiliated to Madurai Kamaraj University)
Madurai, Tamil Nadu, India

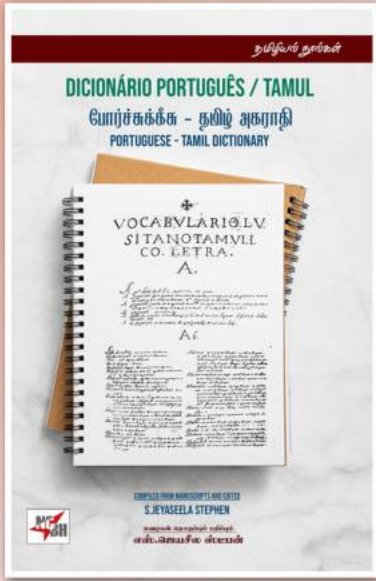
&

Dr. R. Dhanalakshmi (Research Guide)

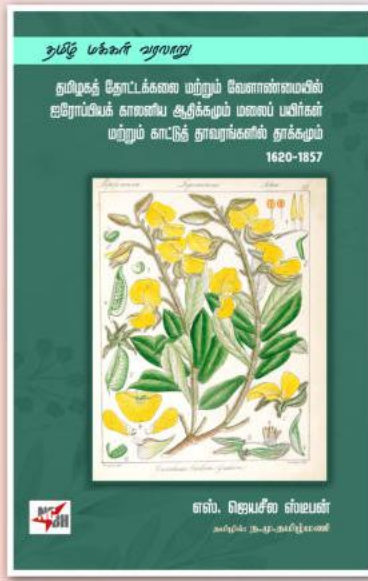
Associate Professor & Head
PG and Research Department of English
Mannar Thirumalai Naicker College
(Affiliated to Madurai Kamaraj University)
Madurai, Tamil Nadu, India

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் வெளியீடுகளான ஜெயசீல எம்ப்லன் அவர்களின் புதிய நூல்கள்

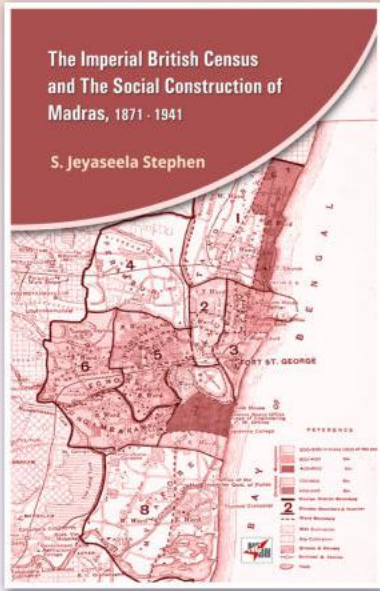
ரூ 200/-

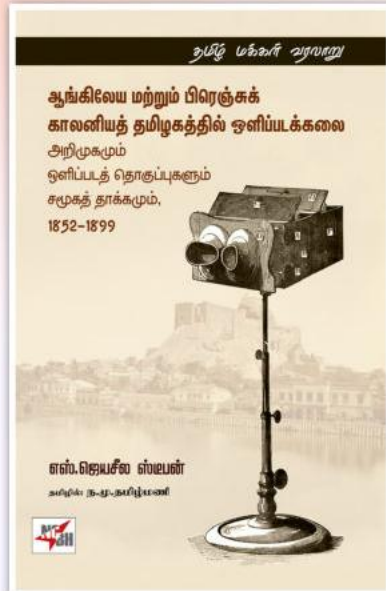
ரூ 290/-

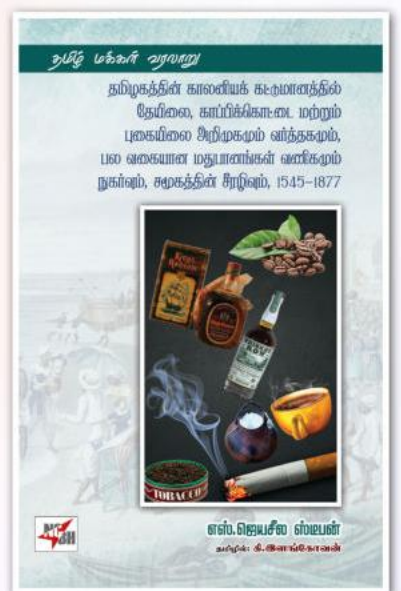
ரூ 120/-

ரூ 140/-

ரூ 145/-

ரூ 140/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் அனைத்து கிளைகளிலும் மற்றும் புத்தகக் கண்காட்சி அரங்குகளிலும் கிடைக்கும்.

Published by Shanmugam Saravanan on behalf of New Century Reader's Sangam

at 16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014 and Printed by A.Sivakumar at Pavai Printers (P) Ltd.,

16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014. Editor: T.Stalin Gunasekaran

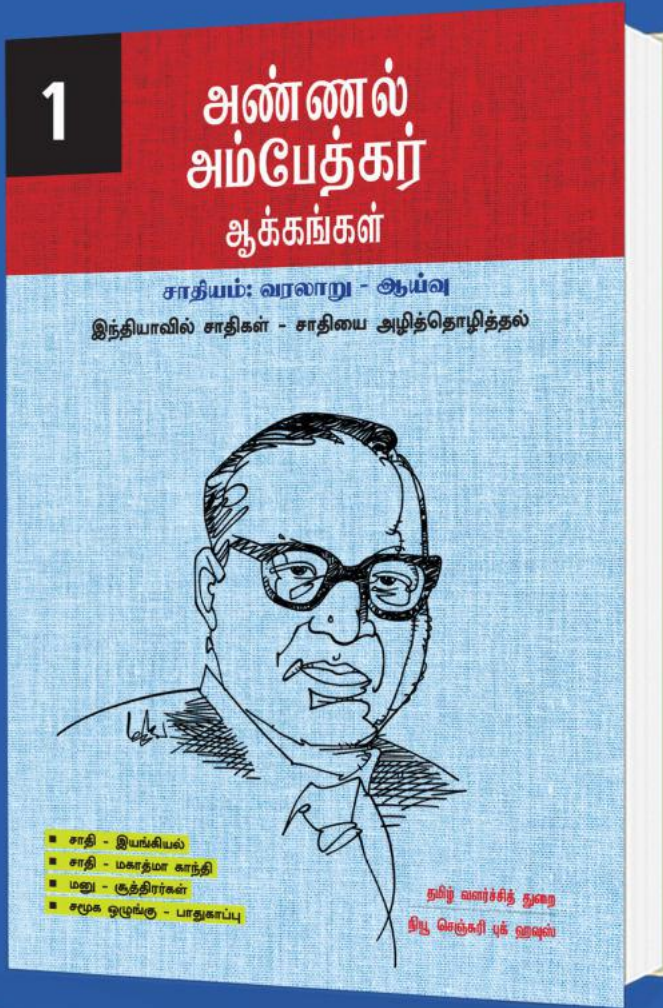
தமிழ் வளர்ச்சித் துறை

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ்

அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள்

தமிழ்நாடு அரசின்
மக்கள்
பதிப்பு
100
தொகுதிகள்

27 தொகுதிகள்
தற்போது விற்பனையில்

8500 பக்கங்கள்

ரூ 2700/-

27 தொகுதிகளும் சேர்த்து

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410. | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in